

p. 10

Caffe San Marco

Tanca el mític local de Major de Sarrià sense donar explicacions

p. 14

Dades davant l'alarma

Els robatoris no han augmentat significativament a Vallvidrera

p. 26

Teresa Cunillé

"De la Guerra Civil, només recordo les coses divertides"

p. 8

Nova etapa d'El Jardí

Les 9 cares del Consell Rector

p. 16



Sarrià-Sant Gervasi, el districte menys trepitjat per Colau



YADEA

ELECTRIC MOTORCYCLES



motosturó

PROVA ELS MODELS ELECTRICS
RESERVA AL  93 452 45 39

VIDRES I TANCAMENTS D'ALUMINI I PVC A SARRIÀ

30 ANYS D'EXPERIÈNCIA



PROJECTES I SOLUCIONS D'ESPAYS

C. Ivorra, 18 - 08034 Barcelona
T. 932 051 021 - 932 803 288
aluspai@aluspai.com / www.aluspai.com
www.cristaleriaaluspai.com

Nou Trémolo! Matrícula oberta

+ Espai!
+ Projectes!
+ Il·lusió!



Escola de música Grau professional Arts escèniques



trémolo

  932 371 379
www.tremolo.cat  Carrer d'Homer, cantonada Carrer d'Escipió



HAPPY PAWS
PET SHOP & HAIRDRESSING

+34 722 77 75 58
@happy.pawspet
happypaws.bcn2022@gmail.com
Carrer de Sant Guillem, 1
Barcelona 08006

VALE POR 10% DESCUENTO




BLAUDECOR

c/ Francesc Pérez-Cabrero, 7
08021 Barcelona
Tels. 93 209 78 74
/ 93 183 09 82
/ 93 183 09 83
Fax: 93 200 61 72
www.blaudecor.com



REFORMAS



DECORACIÓN



PROYECTOS

QUIN ÉS EL MILLOR TRACTAMENT PER PERDRE PES?

Per combatre el Sobrepès i l'Obesitat s'han d'utilitzar tractaments especialitzats realitzats per metges especialistes.



A Clínica ServiDigest realitzem una valoració mèdica inicial per adaptar el millor tractament a les necessitats del pacient, segons el grau de Sobrepès o Obesitat que presenti i el seu estil de vida, oferint a més el reforç psicològic necessari per corregir els estímuls emocionals que ens porten a menjar equivocadament.

Els nostres professionals especialistes en Endocrinologia, Nutrició i Dietètica, Endoscòpia digestiva, Cirurgia de l'Obesitat (bariàtrica) i Psicologia, apliquen de manera coordinada el millor tractament per perdre pes: dietètic, farmacològic, endoscòpic o quirúrgic.

Tractaments endoscòpics a Clínica ServiDigest

MÈTODE APOLLO ENDOSURGERY

BALÓ INTRAGÀSTRIC ENDOSCÒPIC (BIE)

Tractaments quirúrgics a Clínica ServiDigest

GASTRECTOMIA VERTICAL-SLEEVE

GASTRECTOMY

BY-PASS GÀSTRIC

DERIVACIÓ BILIO PANCREÀTICA AMB ENCREUAMENT DUODENAL (SWITCH DUODENAL)

SADI-BY-PASS DUODÈ-ILEAL



Clínica ServiDigest

CENTRE MEDICOQUIRÚRGIC

APARELL DIGESTIU, METABOLISME, NUTRICIÓ I OBESITAT

més informació a
www.servidigest.com

Balmes 334
08006 - Barcelona
93 545 09 90 - 93 415 34 64

PREMSA LOCAL EL JARDÍ SCCL

Coordinació general
JESÚS MESTRE CAMPI
jesus@diarieljardi.cat

Cap de redacció
CARME ROCAMORA
carme@diarieljardi.cat

Redacció
SERGI ALEMANY, MARTA TRIUS,
MARIA ANTÒNIA FONT

Correcció
MARIA ANTÒNIA FONT,
HÈCTOR LLULL I PAU ORÓ

Disseny de maqueta i maquetació
GRÀCIA FARRÀS

Comercials
JOSEP M. FARRÀS
josepm@diarieljardi.cat
ENRIC MÓRA
enric@diarieljardi.cat

© Textos: els autors

© Fotografies i il·lustracions:
se n'esmenta l'autoria o
la procedència

Tirada: 11.500 exemplars
Dipòsit legal: B 25204-2014

Il·lustració de portada
Colau al Parc del Tibidabo
© Frederic Esteve

Publicitat: 654 044 410

Avis legal: El titular de la publicació no serà responsable de cap error, inexactitud o irregularitat que puguin tenir els continguts publicitaris o dels patrocinadors. Per tant, estarà exempt de qualsevol responsabilitat derivada d'eventuals descomptes, ofertes i promocions de tercers, que es puguin oferir en la publicació. Tampoc no es fa responsable de les opinions i continguts expressats per terceres persones en la publicació.



 Generalitat de Catalunya
Departament de la Presidència

Editorial

Vivim temps estranys: la tardor s'ha convertit en un llarg estiuet i, un any més, les castanyes, moniatos i panallets els hem menjat amb temperatures massa altes. Pels boscos és difícil trobar bolets... i els colors de la tardor aquest any no són tan vius. La llarga sequera que estem patint no permet lluir als arbres, els falta aigua. Com arreu del país.

Sembla que la política catalana, barcelonina i del nostre districte també els afecta la sequera, sobretot d'idees, de projectes i d'arribar a acords entre partits i amb la ciutadania, com s'ha vist en el darrer Consell Plenari, que continua capficat amb la neteja i la inseguretat. És el moment d'acabar de treballar els pressupostos i, com diu la dita, "el més calent és a l'aigüera". Els diferents grups polítics del districte donen en aquest diari la seva opinió sobre com han de ser els pressupostos a la ciutat i al districte.

La cultura popular continua ferma. Cal considerar l'èxit de participació i de convivència de la darrera Festa Major de Sarrià, tot i la por que hi havia al districte per qüestions de seguretat. Districte va fer la seva feina, com posar presència policial en els llocs més sensibles, i tots els actes de les festes han gaudit d'un clima de tranquil·litat i presència ciutadana arreu. També el comerç omple els carrers amb les fires de tardor: a Sarrià va ser a finals d'octubre i a Sant Gervasi, la Mostra d'aquest any omplirà el dissabte 5 de novembre el carrer Muntaner de parades i de gent. A finals de mes, encara hi haurà un acte d'agermanament del barri del Farró amb la comunitat balear, i el diumenge 27, es viurà la Mostra d'Entitats Sarrià, una iniciativa que vol apropar les entitats socials als veïns i veïnes.

Premsa Local El Jardí, editora d'El Jardí de Sant Gervasi i Sarrià i de diarieljardi.cat, va celebrar el dissabte 22 d'octubre l'Assemblea Extraordinària. Va ser una assemblea molt participada i es va complir l'objectiu de renovar el Consell Rector; al diari (pàg. 8) podeu veure el perfil de tots els seus membres. Era un pas necessari i important, no sempre fàcil, pel futur del projecte. Esperem poder continuar informant de les notícies dels barris de Sarrià i Sant Gervasi molts més anys! ■

Sumari

- 4 **AGENDA**
- 5 Nomenclàtor: L'antic camí de Pedralbres
J. MESTRE
- 6 **ACTUALITAT**
- Vist al Twitter
- Consell Plenari S. ALEMANY, C. ROCAMORA
- 7 El carrer Ballester, pacificat S. ALEMANY
- El preu del lloguer a Sarrià-Sant Gervasi
S. ALEMANY
- 8 Nova etapa del Consell Rector d'El Jardí
- 10 La Sindicatura visita el porta a porta a Sarrià EL JARDÍ
- Homenatge a les veïnes centenàries EL JARDÍ
- Adeu al Caffè San Marco J. ISERN
- 12 La pastisseria Canal, premiada P. VENDRELL
- 14 Dades davant l'alarma a Vallvidrera
C. ROCAMORA
- Detingut per robar de nit a un pis EL JARDÍ
- 16 **POLÍTICA**
- Sarrià - Sant Gervasi, el districte menys visitat per Colau C. ROCAMORA, S. ALEMANY
- 18 Sobre els pressupostos municipals
C. ROCAMORA
- La consellera d'ERC Mercè Amat marxa a Govern C. ROCAMORA
- 20 **OPINIÓ**
- M. SAUMELL, G. VILALTA, J. DE OLEZA
- 22 J. CLOTET, M. FERNÁNDEZ, J. BUSCÀ
- 24 M. CAHNER, M. BASCOMPTE, M. SIERRA
- 26 **GENT DEL BARRI**
- Entrevista: Teresa Cunill S. ALEMANY,
J. MESTRE
- 28 **FOTOREPORTATGE**
- El 4 de 7 dels Castellans de Sarrià
A. RUBIÓ
- 30 **TREBALLANT AL BARRI**
- El barber Jesús Vázquez diu adeu al Putxet J. MESTRE
- 32 **CULTURA**
- Semblances: Rosa Maria Aquimbau i Cardil M. CASTELLET
- Les ressenyes de la Casa Usher: Fas 6 anys?
- 34 Homenatge al músic Jordi Cervelló
J. MESTRE
- 36 Un concert per canviar la vida a les víctimes de la prostitució J. MCAULAY
- Festival de muntanya Amunt EL JARDÍ
- 40 **EXPLORAR EL JARDÍ**
- El lledoner M. J. TORT
- 41 Leïòtrix bec-roig E. CAPDEVILA
- 42 **LA MIRADA JOVE | EDUCACIÓ**
- El bicibús, en un documental EL JARDÍ
- Àrees de joc inclusiu EL JARDÍ
- 43 **CUINA I NUTRICIÓ**
- El julivert F. V. SERRA
- 44 **PER ALS PETITS DE CASA** G. FARRÀS
- 45 **GENT GRAN**
- La nostra intimitat R. BARRUÉ
- Vuitena pinzellada M. CORNET
- 46 El Sant Gervasi dels anys 40 i 50 B. PALAU
- 47 **GUIA DE COMERÇOS I EMPRESES**



BCN SURF SHOP **OUTLET BCN SURF**

BCN SURF & SKATE SHOP

C/ BALMES 310

WWW.BCNSURFSHOP.COM

Logos: VANS, Dickies, GLOBE, SANTA CRUZ, BONES, MADNESS, VOLCOM, EL BONG, RIP CURL, QUIKSILVER, SALTY CREW, O'NEILL, VA RVCA, PROTEST, REEF, VISSLA

Fins al 2 de desembre 2022

NOVEMBRE

3 DIJOUS

▶ 17 h
Música: **La viuda alegre**, de Franz Lehár.
Can Fabregas
c/ Pere Figuera i Serra, 1
▶ 17.30 h
Activitat familiar: **Acompanyament afectiu sexual a la infància**, amb MaisAmor
Centre Cívic Vallvidrera
c/ d'Elisa Moragas i Badia, 34
▶ 20 h
Teatre: **Celebraré mi muerte**, amb Marcos Hourmann.
Teatre de Sarrià
c/ Pare Miquel de Sarrià, 8

4 DIVENDRES

18 a 20 h
Espais comunitaris present, passat i futur. Xerrada i debat sobre la gestió comunitària.
Mercat Cultural Vallvidrera
c/ Elisa Moragas i Badia, 2
▶ 18.30 h
Teatre: **Nina, la gaviota**, amb Julieta Lostumbo
Centre Cívic Can Castelló
c/ Can Castelló, 1 - 7
▶ 18.30 h

Novembre contra les violències masclistes: **Concert amb Núria Duran.**

Espai Jove Casa Sagnier
c/ Brusi, 61
▶ 19.30 h

Marta Urzaiz, clarinet, i Ferran Cullell, piano
Obres de Pastor i Brahms.
Jardí dels Tarongers
c/ de la Ràbida, 5
Aportació: 10 €
▶ 20 h

L'imperdible de divendres. Rock'n'roll i surf: **Els terrícoles del capità Twang**
Casa Orlandai
c/ Jaume Piquet, 23
▶ 20 h

Cant coral, amb el Cor Al-lira.
Centre Cívic Vil-la Urània
c/ Saragossa, 29

5 DISSABTE

▶ 10 h
Ruta literària: **Observadors de la realitat**, amb Ruth

Galve Beorlegui
Centre Cívic Pere Pruna
▶ 10 h
Passejada: **Flors, fruits i bolets a la tardor**, amb Joan Solé
Centre Cívic Vallvidrera
▶ 11 h i 12 h
Taller: **Big Bang Beethoven**, amb Gemma Canadell.
Biblioteca Clarà
c/ Doctor Carulla, 22-24
▶ 11 a 20 h

BIG DAY, festa de jocs de taula.
Espai Jove Casa Sagnier
▶ 12 a 14 h
El frente del Norte y la Guerra Aérea en Asturias (1936/1937)
Centro Asturiano Barcelona
c/ Ràfols 17-21

▶ 12.30 h
Presentació del llibre **Les famílies del cava**, d'A. Bassols.
Libreria Documenta
c/ Pau Claris, 144
▶ 20 h
Dansa: **Yes, We Can**, amb Gina Rigola
Teatre de Sarrià
Entrades 10 €

6 DIUMENGE

▶ 18 h
Teatre: **Exit, el musical de la meva vida**, amb Roger Pera
Teatre de Sarrià
Entrades: 12 € general

7 DILLUNS

▶ 17 h
Xerrada: **Campanes: paisatge sonor, llenguatge espiritual**, amb Laura de Castellet.
Auditori Joan XXIII, ICCIC
Via Augusta, 205
Preu: 5 €

▶ 18.30 h
Recital poètic: **Omplint de veu el buit**, de Maria Wallace
Casa Usher
Santaló, 79
▶ 18.30 h

Presentació del llibre: **Tres desitjos abans de morir**, d'Espartac Peran, amb l'autor.
Biblioteca Sant Gervasi
c/ Sant Gervasi de Cassoles, 85
▶ 20 h
Teatre: **Maragall a casa**
Arxiu Joan Maragall

Biblioteca de Catalunya
C/ Alfons XII, 79

8 DIMARTS

▶ 18.30 h
Les grans dones matemàtiques a la història, amb Margarida Espona Donés
Centre Cívic Vil-la Urània

9 DIMECRES

▶ 18 h
Xerrada: **Mercè Rodoreda i la perspectiva decolonial**, amb la Llibreria La Carbonera
Centre Cívic Vil-la Urània
▶ 18.30 h

Xerrada: **Tenim un nou dret. Què és l'eutanàsia?**, amb Laura Romeu.
Biblioteca Collserola
c/ Elisa Moragas i Badia, 16-34
▶ 19 h

Les veus de la república: **Violències masclistes. Més visibles que mai?**
Casa Orlandai
Preu: 3 €
▶ 19 h
Tardes de tertúlies utòpiques: **Flors de Bach**
Centre de Sarrià

10 DIJOUS

▶ 18 h
Xerrada: **L'ecofeminisme i l'espirit comunitari**, amb Mireia Parera de Fil a l'Agulla
Centre Cívic Vallvidrera
▶ 18.30 a 20 h

Xerrada: **Com viure la menopausa amb vitalitat i agafar les regnes de la teva vida**, amb Anna Bosch, naturòpata.
Centre Cívic Sarrià
c/ d'Eduardo Conde, 22
▶ 19 h

Jazz Class Jam
Casa Orlandai
Preu: 4,5 €
▶ 19 h

Els dietaris de Salvador Pàniker sobre l'eutanàsia i la mort, amb Gine Albadalejo
Centre Cívic Pere Pruna
▶ 21 h
Concert: **Tarkology**, amb Jaume Vilaseca Trio.
Nota79

Vallirana, 79
Entrades: 12 €

11 AL 19 NOVEMBRE

Amunt, festival de muntanya: ponències, debats i activitats sobre la muntanya.
Centre Artesà Tradicionàrius
plaça d'Anna Frank, de Gràcia
Club Excursionista de Gràcia

11 DIVENDRES

▶ 17.30 h
Petit cineclub: **Ratolins i guineus, una amistat d'un altre món.**
Centre Cívic Vil-la Urània
▶ 18.30 a 19.30 h

Cinema rústic
Mercat Cultural Vallvidrera
▶ 20 h
VIII Cicle de dones compositores: **Les seves composicions**, amb Maria Teresa Garrigosa, soprano i Raül Sandín, guitarra.

Centre Cívic Pere Pruna
▶ 20 h, i diumenge 13 18 h
Teatre: **Mar i cel, d'Àngel Guimerà**, amb Teatregem
Teatre de Sarrià
Entrades: 10 €

12 DISSABTE

▶ 10 a 22 h
Eix Comercial: **25a Mostra del Comerç de Sant Gervasi Carrer Muntaner, entre Bisbe Sivilla i Ronda General Mitre**
Organitza: Barnavasi
▶ 10 h

Torneig League of Legends.
A partir de 14 anys
Espai Jove Casa Sagnier
▶ 10.30 h

Acta commemoratiu: **75è aniversari de la inauguració del parc de Monterols.**
Parc de Monterols
c/ Herzegovina

13 DIUMENGE

▶ 7.45 h
FentKmí: **Ermita de Sant Esteve d'Olzinelles.**
Organitza: CE Els Blaus
Preu: 20 €
▶ 12 h

Sardanes a la plaça, amb la Cobla del Baix Llobregat
Plaça de Sarrià

L'agenda recull les informacions que arriben a la redacció.

Hi ha notícies i informació més completa de les activitats i enllaços a internet, a l'agenda del web diarieljardi.cat



14 DILLUNS

▶ 17 h
Xerrada: **La fortuna de la vida**, amb Joan Anton Català.
Auditori Joan XXIII, ICCIC
Preu: 5 €
▶ 18 h

Letsciència: Fem una partida? amb Mireia Ortega, doctora en Biomedicina.
Centre Cívic Vil-la Urània

15 DIMARTS

▶ 19 h
Setmana Bach: **Va de Bach.**
Casa Orlandai
▶ 19 h
Mostra de cinema espiritual: **Sufisme BCN.**
Teatre de Sarrià
Entrades: 4 €

16 DIMECRES

▶ 17 h
Cine Fòrum, amb la pel·lícula **Ghost**, de Jerry Zucker.
Llar Mn. Lluís Vidal
c/ Bigai, 12
▶ 17.30 h

Activitat: **Fabriquem un hotel d'insectes**, amb ASPASIM
Centre Cívic Vallvidrera
▶ 18 h
Club d'òpera: **LiceuBib**, amb Oriol Pérez i Treviño.

Biblioteca Clarà
▶ 18 h
Taller de simulacions per ordi-

nador: **La mecànica quàntica és un joc!**

Centre Cívic Vil-la Urània
▶ 18.30 a 21 h
Novembre contra les violències masclistes: **Reflexionem sobre el consentiment sexual.**
Espai Jove Casa Sagnier
▶ 19 h

Club de lectura: **El silenci dels arbres**, d'Eduard Márquez.
Casa Usher
▶ 19 h
Cafès científics: **Els efectes de la música en el nostre cervell**, amb Oscar Vilarroya.
Casa Orlandai
Preu: 3 €

17 DIJOUS

▶ 16.30 a 20.30 h
Mercat d'intercanvi **Renova la teva roba jove**
Espai Jove Casa Sagnier
▶ 17 h
Cineclub: **El loco del pelo rojo.**
Can Fabregas
▶ 17.30 h

Primeres passes: **Contes sobre la pell**, amb Elena Andrés.
Biblioteca Clarà
▶ 20 h

Arts escèniques. Mínim presenta: **Oculto**, a càrrec de Nishelma Cia.
Centre Cívic Sarrià

18 DIVENDRES

▶ 18.30 h
Música: **Belirio.**
Centre Cívic Can Castelló
▶ 18.45 a 19.45 h
Concert: **Breu gener**, amb Xavier March i Laia Pellejà.
Centre Cívic L'Elèctric
▶ 18.30 a 19.30 h

Concert Delickites
Mercat Cultural Vallvidrera
▶ 19.30 h
Concert: **Ölivia Musyk.**
Centre Cívic Vallvidrera
▶ 19.30 h

Jaume Guri, violí, i Eudald Buch, piano
Jardí dels Tarongers
Aportació: 10 €
▶ 20 h

L'imperdible del divendres. Música: **J. S. Bach i el seu temps**
Casa Orlandai

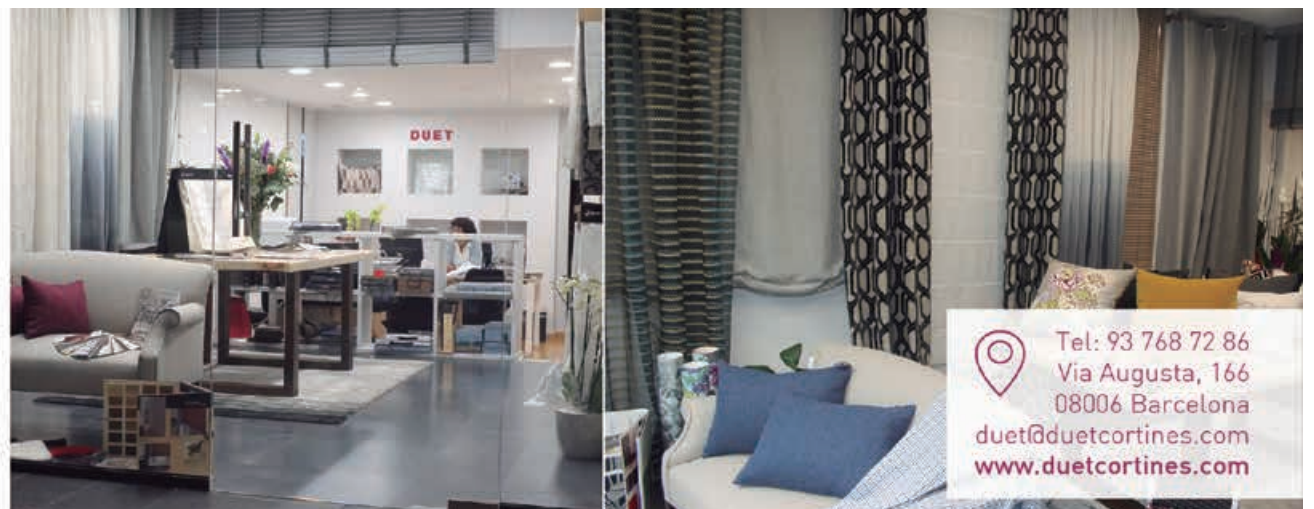


DUET CORTINES

Serveis

- Cortines
- Tradicionals
- Paquetos
- Enrotllables screen/tèxtils
- Tendals
- Coixins
- Plaid
- Cobrellits
- Entapissats

Servei d'instal·lació i reparació



Tel: 93 768 72 86
Via Augusta, 166
08006 Barcelona
duet@duetcortines.com
www.duetcortines.com

▶ 20 h
Conferència musicada: **La música de cambra a través del clavicèmbal**, amb Maria José Anglés.
Centre Cívic Pere Pruna

19 DISSABTE
▶ 11 a 14 h
Xerrada: **Màquis**.
Centro Asturiano Barcelona
▶ 18.30 h

Tocata i xapa: xerrada i concert, amb l'Escola l'Antàrtida
Casa Orlandai

▶ 20 h
Òpera: **Winterreise** (Viatge d'Hivern), de Franz Schubert.
Teatre de Sarrià
Entrades: 15 €

20 DIUMENGE
▶ 11.30 h
Titelles: **La Castanyera**, amb Titelles Verges
Teatre de Sarrià
Entrades: 10 €
▶ 20.30 h i dilluns 28, 20.30 h
El documental: **Oh, Dear Sara**.
Teatre de Sarrià
Entrades: 3€

21 DILLUNS
▶ 17 h
Xerrada: **La seducció de la natura: conflictes i oportunitats**, amb Jordi Sargatal Vicens.
Auditori Joan XXIII, ICCIC
Preu: 5 €
▶ 18.30 h
Taller: **El cervell musical**, amb Mireia Ortega,
Centre Cívic Vil·la Urània

22 DIMARTS
18 h i a 19.30 h
Concert jove: **Concert de Santa Cecília**, amb alumnes de Musicart Sarrià
Centre Cívic Pere Pruna
▶ 20 h
II Cicle de música de cambra: **R. Schumann, J. Brahms, C. Schumann**. Darrer concert del cicle, amb Pau Codina, al violoncel, Lana Trovtovsek, al violí, i Maria Canyigueral, piano,
Teatre de Sarrià
Entrades: 15 €

23 DIMECRES
▶ 19 h
Xerrada: **Montañès i el Tren de Sarrià**, amb Joaquim Montclus i Esteban.
Casa Orlandai

24 DIJOUS
▶ 17 h
Ens expliquen: **Programa radar**, a càrrec de Serveis Socials de Sarrià-St. Gervasi.
Can Fàbregas

▶ 18 h
Te i tricot.
Centre Cívic Vil·la Urània
▶ 18.30 h
Xerrada: **El jazz, el nou ritme de les ciutats (1900-1955)**.
Centre Cívic Can Castelló

▶ 18.30 h
Xerrada: **Els dietaris de Salvador Pániker**, amb Isabel Alonso.
Biblioteca Clarà

▶ 19 h
Cafès literaris: **Història de dues ciutats, de Charles Dickens**, amb Miquel Berga,
Casa Orlandai
Preu: 3 €
▶ 19 h
Conta'm una òpera: **Il trittico, de Giacomo Puccini**, amb Maria José Anglés.
Centre Cívic Pere Pruna

25 DIVENDRES
▶ 17.30 h
Sac de rondalles: **El drac que no podia volar**, + 4 anys.
Biblioteca Clarà

▶ 17.30 h
Diverdivendres: **Fem de trementinaires**, + 6 anys
Centre Cívic Vil·la Urània
▶ 18 h
CRS presenta: **Just For Funk Collective + Boggie Fever**
Centre Cívic Sarrià
▶ 20 h
L'imperdible del divendres. Soul i R&B: **Les powerpoofs**
Casa Orlandai

26 DISSABTE
▶ 11 a 13 h
Jugues? Vine a Nausica!
Escola Nausica
c/ Muntaner, 309

▶ 18 h
Dijous bo al Farró: Activitat d'agermanament amb la comunitat balear del Farró
Plaça de la Torre
Organitza: Veïns Farró
▶ 18 h
Barcelona Districte Cultural: **Vega-Càntut**, amb Anna Ferrer i Paula Grande.
Centre Cívic Vil·la Urània

27 DIUMENGE
▶ 10 a 14 h
Mostra d'Entitats de 2022
Plaça de Sarrià
Organitza: Taula d'Entitats Sarrià

▶ 13 h
Concert: **Jay Comas**.
Nota79
Entrades: 15 €
▶ 18 h
Mostra de cinema espiritual: **Van arribar de nit** (vosc).
Teatre de Sarrià
Entrades: 4 €

28 DILLUNS
▶ 17 h
Xerrada: **El mite de Noè i el Diluvi Universal des d'una perspectiva científica**, amb Mariano Marzo
Auditori Joan XXIII, ICCIC
Preu: 5 €

▶ 19 h
Concert: **Júlia Blum**.
Casa Usher
▶ 19 h
L'òpera entre bambolines: **Tosca, de G. Puccini**
Casa Orlandai

DESEMBRE

1 DIJOUS
▶ 17 h
Ens expliquen: **Com va l'economia**, amb Joan Buscà.
Can Fàbregas
▶ 18.30 a 19.30 h
Cabaret Liebrenc. Mostra d'artistes locals
Mercat Cultural Vallvidrera

2 DIVENDRES
▶ 19.30 h
Concert: **Duo Brotons**
Jardí dels Tarongers
Aportació: 10 €

NOMENCLÀTOR

L'antic camí de Pedralbes

JESÚS MESTRE CAMPI

El vell Sarrià era una vila delimitada per dues rieres, la de Gardenyes a llevant i la Riera Blanca a ponent. Totes dues obrien barrancs difícils de travessar, sobretot per la part central de la població. Així, l'antic camí veïnal d'Esplugues, que els sarrianencs coneixien com a *camí de Pedralbes*, havia de salvar la Riera Blanca per un gual a l'altura del carrer del Pedró de la Creu. El nom d'aquest carrer és prou indicatiu del pedró que hi havia prop del camí de Barcelona (l'actual carrer de Bonaplata), que indicava els vianants que estaven entrant a Sarrià.

Un cop travessada la riera, cosa que no era senzill si feia poc que havia plogut, ja que podia portar força aigua, hi havia un corriol estret i costerut que els sarrianencs coneixien com a *carrer Fondo* pel fet que obria via entremig de dos alts marges de terra, fins a arribar a la part més planera que portava fins al monestir de Pedralbes, i d'allà seguia cap a Esplugues o al pas de Finestrelles, sota Sant Pere Màrtir.

A finals del segle XIX, quan el 1892 la família Ponsic va construir el palauet i la torre de guaita d'estil neogòtic, van reforçar aquest marge aixecant un mur imponent i, a principis del segle XX, quan es va urbanitzar el carrer de la Reina Elisenda de Montcada, la família Güell va bastir dues torres a la part nord, i també

va reforçar l'altre marge amb un mur sobre el camí, cosa que va permetre ampliar-lo en alguna part.

El 1954, la dedicació d'aquest vial es concedí a Domínguez i Miralles, un nom que no té vinculació directa amb aquest indret. Sí que es coneix un Josep Maria Domínguez i Miralles, promotor immobiliari resident a Barcelona que el 1924 va comprar uns solars a Lluís de Nadal i Miralles, per la part de la plaça i Artós, i que, en urbanitzar-se, va permetre obrir els carrers de Vergós i Rafael Batlle. Un nom, doncs, ben poc apropiat per a aquest carrer, on ara hi ha l'entrada a l'escola Orlandai i, en arribar a l'avinguda J.V. Foix, l'entrada sud de la clínica Creu Blanca. ■



La torre de can Ponsic i el mur que delimita l'antic camí de Pedralbes, a principis segle XX. Postal de la col·lecció de Carles Macià

scÖts
CORSETERIA • MODA ÍNTIMA • BANY

Especialistes en corseteria: confort, maternal, esportiva, terapèutica, bodys, faixes i moda bany.

Disponibles en totes les talles i copes.

LLENCERIA PER A PRÒTESIS

Anita
SINCE 1884

C/ d'Arímon, 6 Telèfon: 93 667 83 90
www.corseteriascots.com [f](https://www.facebook.com/scots) [i](https://www.instagram.com/scots) [t](https://www.tiktok.com/@scots) [y](https://www.youtube.com/scots)

VIST AL TWITTER

**Pobles del Pla (@PoblesdelPla)**

Caminar pel carrer de Mandri amb sabates noves devia ser tota una experiència. Carrer de Mandri, a l'alçada del passeig de la Bonanova i el carrer de Maó, l'any 1951. Fotografia d'autor desconegut/AMB (B/N)

**Jordi Bosc (@jordibosc)**

Per què el punt verd de Sarrià (tot i tenir-ne) no suministra envasos per reciclar l'oli de cuina, al veïnat que ho demana?.

**Joan Pujol @JoanLlebren**

Amor etern a la treballadora de FGC que quan queda poc perquè marxi el funicular t'avisava i t'obre la porta perquè no el perdis! Estàtua a la plaça de Vallvidrera ja!

www.diarieljardi.cat

El més vist l'últim mes

1

Què diuen els representants de Junts de Sarrià – Sant Gervasi sobre la continuïtat al Govern?

2

Xesco Reverter: "Sarrià té un moviment de resistència per continuar sent el poble que era"

3

El Ple de Sarrià – Sant Gervasi defensa instal·lar una comissaria conjunta de Mossos i GUB a Vallvidrera

DISTRICTE CONSELL PLENARI

Un plenari més amb crítiques a la neteja, la inseguretats i discursos perillosos

SERGI ALEMANY, CARMÉ ROCAMORA

El Consell Plenari de Sarrià – Sant Gervasi del passat 20 d'octubre va estar marcat per un torn d'intervencions del veïnat amb un to inusual en aquells veïns que van prendre la paraula. Entre les intervencions registrades hi va haver, fins i tot, un discurs xenòfob quan una veïna del carrer Homer va dir que s'està ubicant "tota la porqueria en aquest barri", fent una referència directa a la presència de ciutadans de països de l'est al Putxet i el Farró. La mateixa veïna, que es va presentar com a propietària d'un negoci, va qüestionar que la llei permeti obrir "dues botigues de pakistanesos" en qüestió de pocs metres.

La resposta del regidor del districte, Albert Batlle, va ser de tolerància zero amb el discurs escoltat a la sala: "No puc compartir en absolut algunes de les manifestacions. No estigmatitzem en funció de les persones que regenten els negocis, per favor", va clamar Batlle. El regidor va aprofitar per fer una crida a la convivència entre "els d'aquí, els nousvinguts i la gent que crea riquesa el dia a dia" mentre al seu costat la reacció de la regidora presidenta i candidata de Valents a l'alcaldia de

Barcelona, Eva Parera, va ser del tot contrària, fent una picada d'ullet a la veïna que acabava de fer la polèmica intervenció.

L'oposició crítica el mateix de sempre

Una vegada més i com ja s'ha convertit en tradició, les qüestions més abordades després de l'informe de Batlle per part dels partits de l'oposició van ser sobre la falta de neteja, la inseguretats i la falta d'inversions al districte. Prèviament, Batlle va anunciar diverses mesures importants pel districte, com la posada en marxa pel mes vinent —sense concretar data— del bus a demanda pels barris de Galvany i el Farró, així com la inauguració del nou carrer Ballester (veure pàgina 7).

Comiats i benvingudes a nous regidors

En aquest Consell Plenari també es va fer un comiat als consellers que abandonen les seves responsabilitats al districte, Joan Teixidor (ERC), Cèlia Martínez (PSC-Units) i Pablo Notario (Valents), i es va donar la benvinguda als seus substituïts: Assumpta Torrent (ERC), Xavier Nolis (PSC-Units) i Jaime Baucells (Valents).

Proposicions aprovades

- El Districte insta al Govern municipal a instal·lar una comissaria de Mossos d'Esquadra i Guàrdia Urbana a Vallvidrera, el Tibidabo i les Planes. Proposició del PP aprovada amb els vots d'ERC, Junts, Cs i Valents. PSC i comuns, hi van votar en contra.
- El Districte proposa al Govern municipal instar a TMB la revisió del recorregut i els horaris de la línia de bus TMB. Proposició d'ERC aprovada per unanimitat.
- Sarrià – Sant Gervasi demana que s'iniciï un procés d'escolta i diàleg amb els veïns i comerciants de les places de Wagner i de Llongueras abans del proper ple i que s'actui sobre les incidències que hi ha. Proposició de Valents aprovada per unanimitat.
- El Districte demana al Govern municipal que convoqui abans del proper plenari una comissió de seguiment amb veïns, entitats i grups polítics del districte on s'exposi en quin punt es troba el projecte de recuperació del Tramvia Blau. Proposició de Junts aprovada per unanimitat. ■



EL PUTXET

El Putxet estrena el carrer Ballester com a nova zona pacificada

SERGI ALEMANY (@Sergi_Alemany)

El carrer Ballester del barri del Putxet, que durant anys ha conviscut amb un trànsit constant de vehicles que entraven a la ciutat per aquest punt, inicia una nova etapa després de la transformació a plataforma única de circulació per vehicles i vianants. La constant pressió veïnal a l'Ajuntament per acabar amb el maldecap de cotxes i camions circulant a diari per una via estreta, van portar al consistori a iniciar canvis en la mobilitat dels carrers d'aquesta zona l'agost del 2020. El novembre del 2021 s'iniciaven les obres per convertir Ballester més aviat en un passeig, mirant de deixar els perjudicis d'un carrer transitat que unia l'avinguda República Argentina amb la ronda General Mitre, evitant als conductors de vehicles de motor passar per la plaça Lesseps.



Foto de família de veïns amb consellers i regidors

El dissabte 22 d'octubre el carrer Ballester va quedar inaugurat, amb l'assistència del regidor de Sarrià-Sant Gervasi, Albert Batlle, com una via de plataforma única que millora l'accessibilitat pels vianants. També s'ha incorporat arbrat al carrer, s'ha renovat l'enllumenat públic, s'ha soterrat el cablejat aeri que fins ara era visible i s'ha arranjat la xarxa de clauvereram. ■

DISTRICTE

Les Tres Torres i Galvany, dos dels tres barris més cars per llogar un pis a Barcelona



© Ajuntament de Barcelona

SERGI ALEMANY (@Sergi_Alemany)

La Cambra de Propietat Urbana de Barcelona ha fet públic aquest octubre l'informe sobre el mercat de lloguer d'habitatge a Barcelona i Catalunya, que situa les Tres Torres (1.702 €) i Galvany (1.406 €) com el segon i tercer barri amb el preu mitjà de lloguer més car a la capital catalana. Per davant només se situa Pedrables, on el cost mitjà de llogar un pis se situa en els 1.770 euros, seixanta-vuit euros més car que a les Tres Torres.

En el cas de Sarrià, el preu mitjà per llogar un pis es troba en els 1.355 euros; a la Bonanova en els 1.275 euros; al Putxet i el Farró a 1.081 euros, i a Vallvidrera, el Tibidabo i les Planes se situa en els 971 euros. L'informe es basa en dades actualitzades al final del segon trimestre del 2022 i situa el preu mitjà per llogar un pis a Barcelona fregant els mil euros: 996 €. Una xifra que representa un 30% més respecte a dotze anys enrere, el 2010. ■

Residencial Augusta Park

C/ Copèrnic, 30-32
08021 Barcelona
93 362 49 10
informacio@residencialaugustapark.com



Residencial Bellesguard Park

C/ Veleta d'Arquer, 30-34
08017 Barcelona
93 254 05 70
reservas@bellesguardpark.com



Un servei residencial de luxe ★★★★★

- Servei sanitari
- Piscina d'hidromassatge
- Animació sociocultural
- Perruqueria
- Restaurant amb cuina pròpia
- Servei religiós



Garantia de seguretat Covid-19 ✓

- Test antigens ràpid
- Sistemes d'higiene
- Programes de vacunació
- Controls de nous residents
- Programes de visites familiars

PREMSA LOCAL EL JARDÍ · SCCL

Nova etapa del Consell Rector d'El Jardí

EL JARDÍ

Enric Capdevila és, des del passat 22 d'octubre, el nou president del Consell Rector d'El Jardí de Sant Gervasi i Sarrià, en substitució de Jesús Mestre. La cooperativa de premsa local El Jardí SCCL ha celebrat fa poc una assemblea extraordinària a Casa Orlandai, on es va produir un important relleu de càrrecs que no es feia des del primer Consell Rector de la cooperativa, constituïda el 2018. En el nou equip, que és el motor i l'encarregat de prendre les decisions executives pel funcionament de la cooperativa, es conjuga l'experiència d'algunes de les persones implicades en el projecte des de l'inici, amb nous perfils amb sensibilitats i experiències diverses dels diferents barris que conformen el districte. Deixen el Consell Rector en aquesta nova etapa després de molta feina i de salvar cops duríssims com la pandèmia Gràcia Farràs, Sergi Alemany i Montse Cantín, a qui El Jardí només pot adreçar paraules d'agraïment.

A l'assemblea, on també van ser convidats els subscriptors —sense dret a vot— un total de 18 persones van votar i escollir el grup entrant, que treballarà durant els pròxims anys amb l'objectiu de fer un pas endavant, consolidar més el diari, fer créixer la dimensió digital, reforçar altres vies de finançament i professionalitzar i millorar la retribució dels treballadors. Entre les decisions preses pels socis, s'ha aprovat crear per primera vegada en la història del diari una plaça de mitja jornada per a un periodista, ja que fins ara els continguts periodístics es feien a partir de col·laboracions. Aquesta incorporació ha de poder servir per fer encara més periodisme i per avançar en aquesta intenció de millorar les condicions de les persones cooperativistes vinculades al projecte.



© Sergi aAlemany

ENRIC CAPDEVILA TORELL, president

Veí de Cassoles, és informàtic prejubilat a 58 anys. Més enllà de la faceta laboral, fa anys que és activista al districte, inicialment a la Plataforma d'Entitats Solidàries i també a través de l'Associació Cultural Casa Orlandai, on ha impulsat diversos projectes d'Economia Social i Solidària. És lector i col·laborador d'El Jardí des dels inicis, on s'encarrega sobre una petita secció d'ornitologia. A més, és membre del Consell Rector des de l'any 2019. "Vull continuar impulsant aquest projecte de premsa local, una eina imprescindible i de qualitat que ajuda a tenir un criteri informat de tot el que passa al districte", assegura.



© Sergi aAlemany

JESÚS MESTRE CAMPI, secretari general

Nascut i resident a Sarrià, té 66 anys, és historiador, escriptor i editor, i està especialitzat en la coordinació d'obres editorials. Com a historiador, és autor de diversos llibres sobre la història de Sarrià i de Sant Gervasi. El 2007 va ser fundador i primer president de l'Associació Cultural Casa Orlandai. El 2014 va fundar, amb Martí Rodríguez Mestre, l'empresa El Jardí de Sant Gervasi SL, que el 2018 va passar a ser la cooperativa Premsa Local El Jardí. Durant els últims quatre anys ha estat el primer president de la cooperativa i és coordinador general d'El Jardí de Sant Gervasi i Sarrià. "Plena disponibilitat amb El Jardí en un moment bàsic pel seu futur".



© Sergi aAlemany

ROSER ARGEMÍ, vocal

Jubilada de 75 anys, va ser veïna de Vallvidrera durant més de 40 anys, tot i que ara viu entre Vallvidrera i l'Eixample. Forma part des del seu inici del Consell de Redacció de *La Vall de Vidre*, butlletí mensual de l'Associació de Veïns de Vallvidrera, que l'any vinent farà 30 anys, i col·labora també des de l'inici amb *La Veu del Carrer*, periòdic de la Federació d'Associacions de Veïns i Veïnes de Barcelona (FAVB), perquè creu que "la premsa local és bàsica per a la cohesió dels barris i per facilitar una informació més propera i objectiva als ciutadans".



© Sergi aAlemany

JORDI BOSCH I SALA, vocal

Nascut a Sant Quirze de Besora i vivint a Sarrià des del 1995, és llicenciat en Belles Arts. Dissenyador gràfic en agències de publicitat i maquetador de revistes durant els 90 i 2000, actualment exerceix d'especialista tècnic a Apple, combinant-ho amb l'elaboració de diversos projectes artístics. Ha col·laborat a

impulsar alguna altra revista local que ja compta amb 30 anys de continuïtat i és membre de la junta de l'Associació Veïnal de Sarrià. "Soc un bon coneixedor de les dinàmiques del barri", assegura. Temps abans, havia estat conseller del districte.



© Sergi aAlemany

SALVA FERRAN, vocal

Veí de Vallvidrera, ha estat molts d'anys vinculat a junta de l'Associació de Veïns de Vallvidrera (1982-2017), i a partir del 2010 a Can Pujades, on es generen propostes agroalimentàries i es fa pedagogia entorn del Parc Natural de Collserola. El 2020 va crear amb un grup de companys i coneguts l'Associació Som Collserola, per donar visibilitat i reivindicar el patrimoni cultural de Collserola. "La meva situació personal és jubilat de Bombers de Barcelona, amb la disponibilitat horària. Content de poder aportar i col·laborar amb aquest gran projecte de premsa local".



© Sergi aAlemany

ARACELI VILARRASA I CUNILLÉ, vocal

Veïna del Farró, és geògrafa i educadora. Des del 2014 edita el blog Finestres del Farró i col·labora amb la revista *Coses del Farró* de l'Associació de Veïns i Veïnes del Farró. És sòcia de Premsa local El Jardí SCCL des del 2021. "Vull col·laborar a consolidar el projecte d'El Jardí, que considero una de les millors experiències de premsa local que tenim al país".



© Sergi aAlemany

CARME ROCAMORA SEGUÍ, vocal

Nascuda a Menorca l'any 1996, la seva vinculació és amb tots els barris del districte gràcies al vessant periodístic, que li ha permès viure i conèixer ben de prop les singularitats de cada racó. Graduada en Periodisme a la UAB, l'octubre de l'any 2015 publicava el seu primer article a El Jardí, quan encara ni tan sols era cooperativa, sinó una empresa S.L. Des de llavors

ha intentat aportar els seus coneixements al projecte. En la primera etapa del Consell Rector ha estat secretària general de la cooperativa. També és la redactora en cap d'El Jardí i s'ocupa de coordinar i editar els continguts periodístics i planificar les cobertes. És membre del Consell Rector de la cooperativa des de la seva constitució, l'any 2018. "Crec necessaris els nous lideratges d'aquesta nova etapa. Malgrat això, em torno a presentar per poder ser un vincle entre l'equip sortint i l'entrant, i també per fer arribar els balanços periodístics del diari que continuaré coordinant".



© Cedida

MARTÍ RODRÍGUEZ MESTRE, vocal

Nascut al Pallars Sobirà l'any 1987, viu a Sarrià des del 2005. Juntament amb en Jesús Mestre Campi, va fundar El Jardí l'any 2014. Va deixar el dia dia del diari quan va passar a ser cooperativa. "Després d'uns anys en què necessitava certa distància, em fa molta il·lusió vincular-m'hi un altre cop, entrant al Consell Rector". Llicenciat en Sociologia per la Universitat de Barcelona, compta amb més de 8 anys d'experiència en el disseny, conceptualització i gestió de projectes. En els darrers anys s'ha especialitzat en el sector IT, i com des de l'educació i la innovació pedagògica es poden reconvertir persones a aquesta indústria creixent d'oportunitats laborals. Actualment, és el responsable de Talent Digital i Innovació de Barcelona Activa, i de IT Academy, el centre de formació de referència en l'àmbit IT de Barcelona Activa i de l'Ajuntament de Barcelona.



© Cedida

ROGER TOMÀS PANELES, vocal

Economista de 56 anys, ha estat quinze anys treballant per a multinacionals a l'Amèrica Llatina i ara es dedica bàsicament a assessorament d'empreses al mateix territori, cosa que combina amb dos centres d'estètica i un de bronzejat a Sant Gervasi (de nom Incanto). Per la banda associativa va estar a la primera Junta d'Òmnium Cultural al districte de Sarrià-Sant Gervasi (2016-2022) i està al Consell Rector d'El Jardí des de fa tres anys. "Tinc facilitat pels números i, per tant, puc donar un cop de mà en qüestions de tresoreria i similars". ■

TRANS FOR MAR **-SE** per transformar

El canvi cap a un món més responsable

comença per les persones.



JESUÏTES Sarrià
Sant Ignasi

**Portes
Obertes
Inscriu-t'hi!**

93 602 30 00
www.santignasi.fje.edu



“
LA FIBRA QUE NECESITES
**I EL REGAL QUE
ET MEREIXES**”

Contracta el teu pla de Fibra + Mòbil + Energia o Alarma,
i emporta't GRATIS una fregidora KOENIC KAF 2110B.

BitHomeStoTe

TRAVESSERA DE GRÀCIA, 90
08006 - BARCELONA
603 409 772



Consulta l'oferta vigent en contractar Fibra + Mòbil al punt de venda indicat aquí. Descompte de 181,50€ en instal·lació subjecte a permanència de 3 mesos. Xarxa de Fibra més ràpida d'Espanya durant el segon semestre del 2020, segons l'estudi independent fet per nPerf. Promoció vàlida fins a fi d'existències. Consulta'n la resta de condicions a www.masmovil.es

SARRIÀ

La Sindicatura de Greuges de Barcelona fa seguiment presencial de nit del porta a porta a Sarrià

EL JARDÍ

Membres de l'equip de la Sindicatura de Greuges, es van desplaçar el 17 d'octubre al vespre a Sarrià per fer seguiment *in situ* del sistema de recollida de residus porta a porta i conèixer el grau d'acceptació per part del veïnat.

Aquesta acció s'emmarca en la intenció de la defensoria de la ciutadania de Barcelona d'analitzar la implementació del porta a porta tant a Sarrià com a Sant Andreu, i després de visitar les dues zones, la Sindicatura emetrà una anàlisi a partir de les conclusions extretes.

La visita arriba després que diversos veïns del carrer Major de Sarrià fessin una queixa conjunta pels sorolls dels camions d'escombraries que circulen per aquest

tram i que assegurin que els alteren les hores de son.

El sistema de recollida porta a porta funciona a Sarrià, el primer barri de la ciutat on es va implementar, des de l'any 2018. El passat 3 de març l'Ajuntament va anunciar que establiria una bonificació en la taxa de residus a aquells veïns que facin un bon ús del porta a porta, una mesura que s'aplicava anteriorment al barri de Sant Andreu de Palomar, tot i que el porta a porta en aquest barri es va instaurar posteriorment. ■



La visita arriba després que diversos veïns del carrer Major de Sarrià fessin una queixa conjunta pels sorolls dels camions d'escombraries



© Elena Bulet

DISTRICTE

Sarrià – Sant Gervasi homenatja les veïnes centenàries del districte



EL JARDÍ

Sarrià – Sant Gervasi va homenatjar el dimecres 19 d'octubre les veïnes centenàries del districte, en un acte que va reunir unes quantes d'aquestes protagonistes i als seus familiars al Centre Cívic Vil·la Florida, on se les va obsequiar amb una reproducció a petita escala de l'escultura de la *Pomona*, de Josep Clarà, que és la que hi ha situada a la plaça del Consell de la Vila de Sarrià, davant de la Seu del Districte.

A l'acte, pilotat pel regidor del districte, Albert Batlle, hi van assistir 11 persones centenàries, deu dones i un home, del total d'entre 50 i 55 veïnes de més de 100 anys que consten a Sarrià – Sant Gervasi. El barri de Galvany és la zona que concentra més persones centenàries a tota la ciutat, segons l'últim padró municipal fet públic aquest any. ■

SARRIÀ

Tanca l'emblemàtic Caffè San Marco de Major de Sarrià de manera sobtada

Sense cap avís i d'un dia per l'altre, la icònica cafeteria de Major de Sarrià amb Pedró de la Creu és història

JORDI ISERN

Passats uns dies de rigor, on els veïns i veïnes dubtaven si eren vacances o descans, la notícia es va confirmar: el Caffè San Marco ha tancat permanentment. Un local emblemàtic de Major de Sarrià, a la cantonada oposada de la pastisseria Foix, i a tocar del Bar Monterrey i previ al Tomás, ja no formarà part del tour del centre del barri.

Veure durant la Festa Major del barri que la persiana no pujava, només va allargar el malestar que la hipòtesi del tancament era real. Vacances en aquells dies i sense cap avís previ? Mai havia funcionat així, ni era el seu estil. Però, en realitat, mai ningú hauria sabut com s'havia de fer, perquè ningú volia veure el San Marco tancat per sempre.

Ara la seva parròquia habitual es dispersarà entre els dos locals de cafè d'especialitat que han obert relativament consecutius, el On y va, a Cornet i Mas, i el Syra Coffee, de just enfront. Aquesta era una altra teoria: han hagut de tancar. El cas és que els habituals i els no habituals del San Marco entraven abans a seure a les taules rodones de marbre on semblava impossible encabir un croissant de



© Carme Rocamora

la Foix, un *espresso*, un tallat i dos gots d'aigua sense que acabés tot per terra, que no pas als nous locals de cafè per endur en un got de paper beix. Això si no era perquè, com passava a partir de la primavera, totes les taules de dins i fora —suplement per cost de terrassa inclòs— estaven plenes.

Intentar llistar la parròquia del San Marco era fàcil: dones grans de Sarrià "de tota la vida" acompanyades per una assistent, parelles de mitjana edat amb passaport europeu que per motius laborals d'un dels dos s'havien traslladat a Barcelona, mares i pares amb permís de paternitat fent un segon cafè a mig matí,

nens i nenes amb el xandall d'escola d'uniforme (Scuola italiana o Liceu Francès) i homes més grans de 50 anys engominats vestint americana. I, entremig, tothom que passava per allà i tenia gust per un cafè o fer passar l'estona sentint-se en un lloc còmode i reposat.

Passa sovint que quan desapareix o es traspasa una icona es fan escarafalls de tot el que era i significava per a tothom, però amb el San Marco queda la certesa que era un local emblemàtic viu

i amb un univers molt propi: dels davantals blaus, passant per les cadires de fusta, o el saló gran de darrere que quedava com un racó infinit i ample, fins a arribar a la parella de propietaris que, intentant no fer soroll, discrets i elegants com eren, ara han volgut desaparèixer de la mateixa manera. Tot plegat, sense donar més explicacions ni detallant els motius. Només hi ha rumors que apunten que la filla dels propietaris del local no volia seguir amb el negoci. El Jardí ha intentat confirmar-ho, però el Giancarlo prefereix no parlar: "Preferim no dir res". Veurem què s'instal·la a la zona. ■

El parc de Monterols celebra 75 anys recordant qui en va fer donació a la ciutat: Manuela Gil

El mes de maig de 1946 Manuela Gil Llopart cedia a l'Ajuntament de Barcelona la seva finca als entorns del turó de Monterols per tal que es convertís en un parc públic. El 8 de juliol de 1947, l'alcalde del moment inaugurava el nou parc, però sense cap referència a la donació. Ara, amb motiu del 75è aniversari de l'obertura del parc, a partir d'una proposta veïnal, Parcs i Jardins i el Districte de Sarrià - Sant Gervasi volen recordar qui fou la veritable artífex del pas de finca privada a jardí públic.

Manuela Gil Llopart va heretar del seu pare, Leopold Gil Serra, la torre que la família tenia al turó de Monterols. La finca tenia una casa de camp i lleure, una capella dedicada a la Immaculada i grans jardins amb arbres, un llac, una cascada, un mirador i una gruta, tot molt del gust de les classes benestants de l'època.

La història del turó de Monterols ve de lluny, tal com es reflecteix en un opuscle editat pel Districte de Sarrià - Sant Gervasi amb motiu del 75è aniversari del parc i del qual n'és autora Roser Dolors Visa i Oró, responsable de l'Arxiu del Districte: "Segons els estudis duts a terme per Mercè Ferrer i Escolà, al segle XI el turó de Monterols era una dependència de Sant Pau del Camp plantada de vinya, que tenia en emfiteusi la família Bonfill, tot i que es desconeix exactament l'extensió que ocupava. Cap al segle XII apareix el lloc amb la denominació de Mas Munterols, i els propietaris van prendre el cognom del lloc. És per això que trobem referències a la família Munterols.

Des del segle XII fins al segle XVI, aquests terrenys passen a ser part de la parròquia de Sant Vicenç de Sarrià i domini del Monestir de Pedralbes, des del moment de la fundació d'aquest.

A principis del segle XVII, concretament l'any 1610, la propietat està en mans dels Boxadors, i en tenim constància perquè Peronella, muller de Lluís Boxadors, reclama al veguer de l'Audiència l'execució d'una sentència contra els béns que van ser de Magí de Monterols".

La finca acabarà en mans de Josepa Serra, esposa de Pere Gil Babot, i mare de la nissaga Gil Serra, entre els quals hi ha Pau Gil Serra, que va fer donació de la seva herència a la ciutat de Barcelona per a la construcció de l'Hospital de Sant Pau. Manuela Gil Llopart era neboda seva. La nissaga dels Gil, doncs, ha estat una important benefactora de la ciutat.

La intenció de convertir el turó de Monterols en parc públic ja venia d'uns anys enrere. L'Ajuntament de Barcelona ja ho contemplava des de l'any 1904. I el



març de 1932 ja demana a l'Ajuntament que decideixi que en vol fer i com vol fer la transacció. L'esclat de la Guerra Civil ho va aturar tot i la torre que hi havia va ser ocupada per les milicianes del col·lectiu anarquista Mujeres Libres, que hi van portar la Granja Escola de Sant Gervasi. El dia 9 de maig de 1946, uns anys després del conflicte bèl·lic, s'arribava a l'acord de cessió gratuïta dels terrenys a l'Ajuntament de Barcelona que els obria com a parc públic, el 8 de juliol de 1947, un cop enderrocada la torre i feta la remodelació dels jardins segons un projecte de l'arquitecte i director de Parcs i Jardins, Lluís Riudor i Carol.

En les notícies de la premsa de l'època no hi ha cap referència a la família Gil, i a les fotos que es conserven de l'acte inaugural, tampoc s'hi veu la presència de Manuela Gil Llopart. Ara, 75 anys després, i a partir d'una proposta veïnal, Parcs i Jardins i el Districte de Sarrià - Sant Gervasi i Parcs i Jardins li fan justícia amb un plafó que n'explica la història en un punt central del parc.

Donació de documentació a l'Arxiu del Districte

Mercè Ferrer i Escola, una de les hereves de Manuela Gil Llopart ha fet donació d'uns fons documentals que han servit per a la publicació d'un opuscle sobre la història del turó de Monterols i que, de pas, recupera la importància femenina i, particularment de Manuela Gil Llopart, en el fet que el turó de Monterols sigui avui un parc públic.

Clúnia commemorativa

El dia 12 de novembre a les 10.30 h se celebrarà l'acte de descoberta de la clúnia commemorativa amb informació històrica del parc i de la donació a la ciutat per part de Manuela Gil Llopart. En el mateix acte es presentarà l'opuscle editat amb motiu del 75è aniversari del parc.

La vegetació del parc

Al parc del turó de Monterols hi ha arbres de grans dimensions, entre els quals destaquen els roures, els xiprers, les alzines —una de les quals va ser plantada a principis del segle XX i forma part del Catàleg d'Arbres d'Interès Local de Barcelona— i uns pins altíssims. Compartint espai, enormes garrofers, oliveres d'una mida més que considerable i uns quants ametllers són el vestigi del pas agrícola de Sant Gervasi. També són molt abundants els arbustos, que a la primavera floreixen amb una clara preferència pel color blanc. També hi ha dues palmeres washingtonies molt altes i esveltes, abundosos margallons, un grapat de plantes aromàtiques, com romaní, farigola, espígol i sàlvia. I arbusts tan mediterranis com el llentiscle, l'arboç, la ginesta i l'avellaner.

A l'esquerra, Manuela Gil Llopart, l'any 1906. A sota, el turó de Monterols amb la torre de la família Gil al, l'any 1904. AMDSG. Fons família Gil-Escolà.



SANT GERVASI

Tres mil dos-cents croissants de mantega en un cap de setmana



© Frederic Esteve



© Frederic Esteve



© Frederic Esteve

POL VENDRELL

Tres mil dos-cents. Aquesta és la xifra de croissants de mantega que la pastisseria Canal va vendre el primer cap de setmana després de rebre el premi al Millor Croissant Artesà de Mantega de l'Estat, el 3 d'octubre. D'aquesta manera, la pastisseria de Sant Gervasi revalida un títol que ja va guanyar el 2016 i el 2019.

"Tres cops ja no és casualitat: vol dir que tenim una recepta guanyadora". El propietari de la pastisseria Canal, Lluís Estrada, ens rep al local del carrer de Muntaner 566, a tocar de la plaça Bonanova, amb un somriure d'orgull a la cara. Amb ell parlem de croissants, de pastissos, de premis i del valor del comerç artesà i de proximitat en un món cada dia més globalitzat.

"Quan t'avisen des del Gremi i et diuen, sense poder dir-te res, que has d'anar cap allà... Ja comences a tremolar", relata Lluís Estrada. Rebut el premi i fetes les celebracions, però, el pas següent és començar a trucar als proveïdors: la mantega, la farina, la mel... Que acabaran convertint-se, finalment, en els més de 3.000 croissants venuts en només 48 hores.

Lluís Estrada fuig de l'èpica i el misticisme i assegura que no hi ha cap ingredient secret amagat en la seva creació: la recepta, de fet, és pública. El que és

necessari, diu, són "unes bones matèries primeres", "una bona feina durant tot l'any" i, evidentment, "unes bones mans". En aquesta línia, atribueix el mèrit a Toni Vera, una de les trenta persones que conformen l'equip, i que és "la ment pensant" darrere el recentment guardonat croissant.

Després de mesos de feina dura, treballant fins i tot festius, ocasions com aquestes són "una recompensa". El que més il·lusiona li fa, diu, és "veure la cara de satisfacció dels clients", que marxen felicitant-los i "visiblement contents". Ho comprovem de primera mà: a l'interior de la pastisseria, en Josep Maria, que ha vingut expressament de Palau-solità i



© Frederic Esteve

Plegamans, tasta l'actual producte estrella de la Canal. "Tinc ganes de plorar", declara. Per què? "Perquè ja me l'he acabat". Això l'obliga, insisteix, "a demanar-ne un altre".

Cinc dècades de proximitat

El croissant de mantega de la Canal traspasa fronteres —municipals i autonòmiques— però manté les seves arrels al barri. "No hauríem arribat on hem arribat sense entendre el que som", assegura Lluís Estrada. "Quan jo estudiava em deien que sortís de Barcelona, llogués una nau i vengués galetes a una gran superfície. Jo vaig decidir defensar això".

La pastisseria Canal la van fundar Xavier i Mercè Canal, tiet i mare de Lluís Estrada, l'any 1970, després de mudar-se des del Berguedà a Barcelona per guanyar-se a la vida. Mercè Canal segueix avui sent la cara visible del negoci juntament amb en Lluís, que no pot deixar de reivindicar la seva feina i que la defineix com "una mestressa com les que ja no en queden".

"Els estudis diuen que la majoria de clients d'una pastisseria viuen en un radi de 500 metres del local". En el cas de la Canal, segons el seu propietari, això es compleix. Ell mateix, de fet, havia viscut a dos minuts del local de Muntaner, fins que va decidir mudar-se a Vallvidrera. Cassolenc de naixement i llebrenc d'adopció, ni ell ni la pastisseria Canal s'entenen "sense Sarrià-Sant Gervasi".

Fins i tot gent que se'n va del barri torna només per venir a la mateixa pastisseria on de petits compraven el pastís d'aniversari o encarregaven el tortell de Reis. Encara que les tradicions canviïn, Lluís Estrada creu en la fidelitat dels clients: "D'una manera o altra estem tornant a les arrels. Gràcies a la popularització del Halloween hem acabat venent més panallets".

És una màgia, amb tot, reservada a les pastisseries. Estrada posa l'exemple de les botigues locals de mobles: «IKEA se les ha menjat». IKEA, però, de moment no fa pastissos ni croissants i, encara que en fes, no tindria cap possibilitat de guanyar cap premi al Millor Croissant Artesà de Mantega. Pensant en el futur, Lluís Estrada conclou: "No podria obrir deu pastisseries Canal. L'artesania només pot fer-se dia a dia i, si ho fas bé, ho pots allargar tot el que vulgues". ■

CLIENTS



www.plumadealquiler.com

VOLS TENIR MÉS CLIENTS I MILLORAR LES VENDES?

**JUNTS HO FAREM REALITAT,
AMB DISSENY, CREATIVITAT I MARKETING.
DESTACARÀS A LES XARXES SOCIALS.**



Escriu-nos: hello@plumadealquiler.com



Liceu
Opera
Barcelona



Ho expliquem millor
perquè puguis decidir millor.

Naturgy 

naturgy.com

Samanta Villar entrevista diferents
experts independents a la recerca
de respostes clares i senzilles a:

Preguntes freqüents
sobre energia



Escaneja aquest QR
i descobreix tots
els vídeos a Youtube.

VALLVIDRERA

Dades davant l'alarma: els robatoris no han augmentat significativament a Vallvidrera

CARME ROCAMORA (@carmerocasegui)

En els últims mesos, un seguit de mitjans de comunicació i publicacions a les xarxes socials han compartit la idea que els barris de muntanya de Sarrià-Sant Gervasi: Vallvidrera, el Tibidabo i les Planes, són més insegurs que abans. En aquestes publicacions, s'ha recollit com el veïnat s'està organitzant en grups de Whatsapp i també s'ha anunciat que ha augmentat la instal·lació de càmeres de videovigilància per evitar robatoris. Fins i tot, al Consell Plenari del Districte del passat dijous, es va aprovar una proposició del PP demanant la instal·lació d'una comissaria conjunta de Mossos i Guàrdia Urbana en aquesta zona del districte, fet que va encendre encara més les alarmes.

Hi ha motius per a l'alarma? Segons les dades dels Mossos i la Guàrdia Urbana a les quals ha pogut tenir accés El Jardí, i que recullen els fets delictius en aquesta zona del districte, aquests no s'han disparat de manera exagerada en relació amb altres anys i circumstàncies. Segons el recull dels dos cossos policials



competents a la zona, les dades són les següents: any 2019, 314 fets; any 2020, 265; any 2021, 300; i avui dia, un total de 308 fets delictius fins al 30 de setembre de 2022. Això inclou frau, estafes i lesions, i no només robatoris.

Si bé les dades actuals a quatre mesos d'acabar l'any indiquen una tendència a l'alça, aquesta no és proporcional a l'alarma generada en les últimes setmanes. L'any 2019, abans de la pandèmia, va cloure amb 314 delictes. Durant la pandèmia es van reduir considerablement, i ara han tornat a semblar-se a les xifres d'abans de la crisi sanitària. El 2022, de moment, s'acumulen doncs 308 delictes als barris de muntanya de Sarrià-Sant Gervasi. ■

DISTRICTE

Un lladre amb 18 antecedents policials intenta robar de nit a un pis de Sarrià – Sant Gervasi amb la família a dins

EL JARDÍ

Els Mossos d'Esquadra de la comissaria de Sarrià-Sant Gervasi han detingut sis homes per diversos robatoris comesos durant l'any 2022, principalment al districte i també a altres zones de Barcelona i Catalunya. Els fets s'han pogut resoldre a partir de quatre investigacions policials iniciades el setembre a partir de les denúncies de les víctimes.

D'entre els principals delictes comesos a Sarrià-Sant Gervasi, els Mossos van detenir el 16 de setembre a l'Hospitalet de Llobregat un home de 40 anys, amb 18 antecedents policials, com a presumpte autor de dos delictes, un a l'Hospitalet i l'altra a una planta baixa de Sarrià-Sant Gervasi, el passat 11 de setembre. El lladre va entrar al pis de nit, mentre la família que hi viu dormia, i va ser sorprès pel propietari del domicili, que es va despertar en sentir un soroll i, en veure'l, el va perseguir mentre fugia, però no va poder aturar-lo. El lladre va aconseguir endur-se una càmera fotogràfica valorada en 250

euros. El detingut va quedar en llibertat amb càrrecs després de passar a disposició judicial.

També el 29 de setembre els Mossos van detenir a Rubí un home de 42 anys com a presumpte autor de sis delictes de robatori amb força, un de resistència i desobediència a agents, i un de furt dins de vehicle. Dels fets delictius que se li imputen, dos són robatoris a domicilis de Sarrià-Sant Gervasi i altres dos a trasters també del districte, comesos el maig de 2022. El detingut va passar a disposició judicial i es va decretar llibertat amb càrrecs. ■



2 PARCS RESIDENCIALS – 2 LLOCS PRIVILEGIATS A SAILLAGOUSE I A ERR (COMPLEXE NOU) per a les vacances de tot l'any a la Cerdanya

LLOGUER
i
VENDA



Estem situats al centre de la Cerdanya francesa i del Parc Natural Regional dels Pirineus Catalans. A prop de Puigcerdà, Llivia, FontRomeu, Puigmal, Eyna, Les Angles, Porte, La Molina i Massella. Un refugi privilegiat per passar-hi les vacances de tot l'any. La tranquil·litat i un paisatge autèntic encomanen el respecte per l'entorn. A l'estiu es poden fer magnífiques passejades per la Vall del Segre i del Puigmal, a prop de la Vall d'aigua calenta de Llo i molt a prop del Parc Aquàtic d'Err, també Centre de nombroses activitats esportives i culturals per als més actius. S'hi poden llogar xalets confortables i equipats per 4, 6 i 8 persones ja sigui per una estada de cap de setmana o per a setmanes senceres. Hi ha parcel·les individuals de 250m2 en uns 300m2300m2 amb pàrquing individual per a 2 cotxes, sala de jocs i jocs per a nens. La qualitat en el servei, la seguretat, la responsabilitat i el respecte per l'entorn són els nostres principis bàsics. El Sr. i la Sra. Pouget juntament amb tot el seu personal us hi garanteixen una estada excel·lent.

COMPLEXE NOU A ERR

A 2 km de Saillagouse al peu del Puigmal "EL PASTURAL"

• Parcel·les individuals de 270 a 300m2

• Venda de xalets de fusta (3/4 habitacions, 2 banys, terrassa i 2 places de pàrquing)

• Preu dels xalets

Totalment equipats claus en mà: 95.000€ - 110.000€ - 150.000€ - 175.000€

(IVA inclòs sense despeses de notari)

PARC RESIDENTIEL "LE VEDRIGNANS" – 9 Chemin de Védignans – 66800 SAILLAGOUSE
PARC RESIDENTIEL "EL PASTURAL" – 32 Route du Puigmal – 66800 ERR
Tél: 00.33(0)4.68.04.04.79 – Fax: 00.33(0)4.68.04.06.89 / Email: contact@levedrignans.com
www.facebook.com/location.Vacances.Vedrignans/ www.levedrignans.com

TARIFES 2022-2023. 2 Establiments: "LE VEDRIGNANS****" a Saillagouse i "EL PASTURAL****" a Err (Preus sense despesa d'electricitat)

Tarifes vàlides del 26/11/2022 al 25/11/2023	ALTA		MITJA		BAIXA												
	Preu per setmana	Preu per nit 2 nits mínim WE Excepte WE	Preu per setmana	Preu per nit 2 nits mínim WE Excepte WE	Preu per setmana	Preu per nit 2 nits mínim WE Excepte WE											
26-12-2022 / 02-01-2023 18-02-2023 / 04-03-2023 15-07-2023 / 26-08-2023	26-11-2022 / 26-12-2022 02-01-2023 / 18-02-2023 04-03-2023 / 15-04-2023 17-07-2023 / 15-07-2023 26-08-2023 / 09-09-2023	15-04-2023 / 17-06-2023 09-09-2023 / 25-11-2023	550€	115€	85€	400€	92€	62€	340€	72€	52€						
610€	118€	88€	460€	98€	65€	390€	75€	54€	640€	133€	98€	490€	102€	73€	420€	100€	62€
720€	153€	108€	620€	135€	98€	490€	100€	77€	810€	173€	128€	680€	150€	101€	580€	125€	87€
850€	188€	133€	790€	165€	123€	610€	130€	92€	850€	188€	133€	790€	165€	123€	610€	130€	92€
910€	198€	148€	860€	190€	128€	680€	145€	100€									

APARCAMENT: al xalet per 1 o 2 cotxes

PAGAMENT: Targeta de crèdit o efectiu

Fiança de 200 € per targeta de crèdit

SUPLEMENTS: Electricitat 0,28 €/kwh

ANIMALS: 5 €/nit vacunats

Acceptats: 1 gos gros o 2 de petits

Taxa turística: + de 18 anys: 0,50 €/dia (2022)

SERVEIS: Neteja 40* / 50** €

WIFI GRATIS

Fitxa rentadora o secadora: 5 €

Lloguer llençols/lit: 10 €

Lloguer tovallola: 5 €

SNACK al Vedrignans, Restaurant a 300 m

CREMADA

A Catalunya cada dia es produeixen centenars d'accidents i malalties professionals i encara hi ha persones que moren a la feina. Molts d'aquests accidents i malalties es poden prevenir aplicant les mesures preventives adequades.

CONTRA LA SINISTRALITAT LABORAL

**PREPARADES,
PREVINGUDES,
SEGURES.**

treball.gencat.cat

a la feina 

 Generalitat de Catalunya

Sarrià – Sant Gervasi, el districte menys visitat per Colau aquest mandat: 8 de les 314 visites

CARME ROCAMORA, SERGI ALEMANY

Sarrià – Sant Gervasi continua a la cua. De les inversi- ons, de les prioritats, i també de les visites de l'alcal- dessa de Barcelona, Ada Colau. En els tres anys i mig d'aquest mandat, el segon que encapçala com a alcal- dessa, ha visitat Sarrià – Sant Gervasi vuit vegades d'un total de 314 visites que ha fet arreu de la ciutat, sent els districtes més visitats els de Ciutat Vella i l'Eixam- ple (49 visites a cadascun d'ells). El pòdium, després d'aquests dos districtes, el segueix Sant Martí amb 42 visites, Sants-Montjuïc amb 36, Horta-Guinardó amb 32, Nou Barris amb 29, Sant Andreu amb 28, Gràcia amb 23, i les Corts amb 18, deu més que l'última posició, la de Sarrià – Sant Gervasi (8).

Així es desprèn d'una resposta que ha fet arribar l'equip de l'alcaldesa al portaveu de Junts a l'Ajun- tament i regidor adscrit a Sarrià – Sant Gervasi, Jordi Martí, després que demanés un retiment de comptes sobre el nombre de visites efectuat als 10 districtes de Barcelona. En l'escrit, avançat per ElNacional.cat i al qual ha tingut accés El Jardí, l'equip de Colau assenyala que s'ha dut a terme per part de l'alcaldesa "una activitat periòdica i habitual de visita als barris per motius molt diversos", com ara festes populars, inauguracions, visi- tes a entitats, actes públics o trobades amb l'alcaldesa, en una acció que ha cobert "gairebé tots els barris" de tots els districtes de la ciutat.

A partir de quin criteri s'ha regit l'alcaldesa per fer aquestes visites? L'argumentari de l'equip de Colau és l'atenció a tot el territori en primer terme, així com atendre la petició de part dels diversos col·lectius i demandes veïnals. També per visitar projectes en marxa de l'acció municipal, les zones d'inversió prioritàries com les del pla de barris, o l'emergència de problemàtiques puntuals.

La discriminació de les visites per districtes es fa evi- dent amb aquestes dades. Aquesta falta d'atenció i d'in- terès per part de Colau a Sarrià – Sant Gervasi va ser un dels motius que va motivar la dimissió dels consellers dels comuns al districte Joan Manel del Llano i Llorenç Sena, que després de diversos anys representant la for- mació a Sarrià – Sant Gervasi, van decidir plegar per les

discrepàncies tant amb l'alcal- dessa del partit com amb el regi- dor actual, Albert Batlle, d'Units per Avançar. Es feia molt difícil per ells representar una forma- ció que no para atenció en el districte.

Sovint es relaciona Sarrià – Sant Gervasi amb una zona sense teixit veïnal i sense orga- nització popular. Precisament aquest pensament posa bastons a les rodes a les iniciatives que volen emergir, perquè la manca d'escolta i suport municipal a projectes socials i culturals de Sarrià – Sant Gervasi en dificul- ten el seu impuls. En són exem- ple, plataformes com Construïm La Sarrianenca, Defensem Can Raventós, o iniciatives juvenils que han ocupat al llarg dels anys diversos espais per la manca de llocs per a joves, com el Casal Popular La Tecla o l'Ateneu Popular de Sarrià.

Colau no veu atractiu publicitar-se a Sarrià – Sant Gervasi. No li convé a nivell d'estratègia política. I sap que si visita el districte, topirà amb hostilitats pel des- contentament general dels barris cap a la seva gestió. En els últims mesos s'ha centrat principalment a visitar escoles, casals i centres públics d'altres districtes. Però quan li sorgeix l'oportunitat de trepitjar Sarrià – Sant Gervasi, sempre té una alternativa més agradable per la seva trajectòria.

Quines han estat les 8 visites de Colau a Sarrià – Sant Gervasi?

D'acord amb la revisió que El Jardí ha fet de l'agenda pública de Colau des de l'inici del mandat, aquestes són les visites que ha fet. En tres anys i mig l'alcaldesa no ha estat en barris com Vallvidrera, les Tres Torres, la Bonanova i el Putxet. Tampoc a el Farró, on sí que hi va



© Frederic Esteve

ser el març del 2019. Sarrià és el barri que més ha visi- tat, seguit de Galvany en dues ocasions.

- **Diumenge 6 d'octubre del 2019:** L'alcaldesa de la ciutat va fer acte de presència al concurs de paelles a la Festa Major de Sarrià. Una activitat celebrada al Desert de Sarrià, on Ada Colau s'hi va estar una hora, de 12.30 a 13.30, segons l'agenda.
- **Divendres 17 de gener del 2020:** En el marc d'una mesura municipal per descentralitzar les comissions de Govern (a porta tancada) que habitualment es fan a l'Ajuntament i portar-les cada setmana a un territori diferent per "conèixer els veïns", Colau va estar reunida amb l'equip de Govern la Seu del Districte. Hi va arribar a les 10 h i en va marxar quan va acabar, sense atendre veïns ni entitats. A l'agenda pública de l'alcaldesa hi consta el mateix dia "una salutació als treballadors del districte de Sarrià – Sant Gervasi" a l'Oficina d'Atenció Ciutadana (OAC) al carrer Anglí, 31, a les 13.00 h.
- **Divendres 13 de novembre del 2020:** Ada Colau va inaugurar 13 habitatges de protecció oficial a la Via Augusta, 401-403. Aquell dia es van entregar les claus als seus propietaris.
- **Divendres 9 d'abril del 2021:** L'alcaldesa de la ciutat va visitar Sarrià per assistir a la cerimònia de comiat a l'activista Arcadi Oliveres, que va tenir lloc a l'Església dels Caputxins de Sarrià.
- **Dimecres 14 d'abril del 2021:** Cinc dies després d'anar al funeral d'Oliveres, a Sarrià, Ada Colau va ser al barri de Galvany. El motiu, la descoberta d'una pla- ca per retre homenatge al poeta Jaume Gil de Biedma, que l'Ajuntament va instal·lar a la façana de l'edifici on el difunt va viure al carrer Pérez Cabrero, 6.
- **Dimecres 21 d'abril del 2021:** A l'agenda pública d'Ada Colau hi consta una visita al Centre d'Educació Especial Vil·la Joana, al carrer Major del Rectoret, 2, al barri de les Planes.
- **Dissabte 12 de juny del 2021:** Ada Colau, al costat del regidor de Sarrià – Sant Gervasi, Albert Batlle, i de la directora del Parc d'Atraccions del Tibidabo, Rosa Ortiz, va ser una de les passatgeres del vi- atge inaugural del nou funicular del Tibidabo, la Cuca de Llum.
- **Dimecres 7 de juliol del 2021:** Colau va participar en la inauguració de la nova seu del Consolat General d'Itàlia a Barcelona, situada al carrer Aribau, 185, en- tre l'avinguda Diagonal i la Travessera de Gràcia. ■

PEDAGOGIA DEL MOVIMENT

Moviment terapèutic: un abordatge psicofísic per a fer possible un major benestar



Classes grupals / sessions individuals

Claudia Guidotti Guinchan
pedagoga del moviment
c/ Tuset i Travessera de Gràcia

tel. 670 772 985
mail: claudiaguidotti@copc.cat
www.claudiaguidottibcn.com



L'equilibri
perfecte

Gaudir i
protegir

A la natura, els actes
incívics no hi caben.

Descobreix l'equilibri entre gaudir i protegir a
espaisnaturals.cat

Sobre els pressupostos municipals

CARME ROCAMORA (@carmerocasegui)

Si una cosa arriba durant la tardor en la política, aquesta és la paraula "pressupostos". Del govern espanyol, de la Generalitat, i també de l'Ajuntament de Barcelona. Aquests seran els últims del mandat d'Ada Colau i Jaume Collboni abans de les eleccions municipals previstes pel mes de maig, i ja han superat un primer tràmit en la comissió d'Economia de Sant Jaume, però la votació definitiva serà el mes de desembre. La proposta inicial, presentada aquest mes d'octubre, contempla 3.595,9 milions d'euros, un 5,6% més que aquest any, el que suposa 189,6 milions respecte als comptes de 2022. Si finalment s'aproven, aquest seria el major pressupost de la història de l'Ajuntament, que contempla un paquet de mesures anticrisi de 106 milions.

Aquest és el projecte inicial però ara s'obre una negociació amb els grups de l'oposició per entrar en la concreció. L'any 2022, els comptes van ser aprovats pels dos partits del Govern, també per Valents, i es van acabar avalant definitivament gràcies a l'abstenció d'ERC. Junts, Cs i PP van votar en contra. Com valoreu els grups polítics del districte aquest projecte inicial, i quins fets destaquen que poden repercutir o podrien millorar per Sarrià – Sant Gervasi?



JORDI MARTÍ GALBIS

La setmana passada es va donar el tret de sortida a la tramitació del projecte de pressupostos per al 2023.

El Govern, després d'algunes discrepàncies internes, ha presentat un pressupost "continuista i expansiu", en paraules del mateix Govern. Un pressupost també que enlaira l'endeutament fins els mil milions d'euros l'any 2023.

Des de Junts creiem sincerament que a la crisi econòmica, social i energètica que patim i que ens amenaça els propers mesos no se li pot fer front amb polítiques continuistes. Cal canviar les prioritats i redirigir la despesa i la inversió cap a les famílies, els treballadors, les empreses, autònoms i emprenedors, i les entitats socials. I a la vegada, mentre duri el greu impacte de l'escalada de la inflació i de la crisi de preus, no solament contenir la pressió fiscal, com proposa el Govern, sinó rebaixar impostos i taxes als barcelonins.

A Sarrià – Sant Gervasi, des de Junts hem denunciat, any rere any, la manca d'inversions als nostres barris. Aquest serà

el vuitè any consecutiu amb el nostre districte ocupant el darrer lloc del rànquing de districtes en inversió. Serem, de nou, el vagó de cua. I això no és de rebut de cap manera. Ni noves promocions d'habitatge a preu assequible perquè els joves del districte no hagin de renunciar a viure al seu barri, ni atenció als barris de muntanya. Projectes del tot urgents com la reurbanització del carrer Balmes, l'Avinguda República Argentina o de renovació del Tramvia Blau continuen al calaix...

Des de Junts no renunciem a donar-li la volta al pressupost com un mitjà. No solament per responsabilitat i per l'emergència social que patim, sinó també perquè aspirem a governar la ciutat a partir del juny de l'any que ve, i en aquest supòsit, aquest seria el pressupost que hauríem d'administrar. Per aquests motius en la votació de la Comissió d'Economia el nostre grup es va abstenir per facilitar el seu tràmit, sense que això vinculí de cap manera el nostre vot final al Consell Plenari del mes de desembre, que serà contrari si manté les prioritats que han guiat el Govern municipal durant tot el mandat. ■



NIL FONT

Com a primera força de la ciutat que som, Esquerra Republicana sempre hem exercit amb responsabilitat, exigència i voluntat de servei a totes les ciutadanes i ciutadans. No ho entenem d'una altra manera.

Sabem, doncs, que estem en un context d'inestabilitat econòmica molt complex, amb grans beneficis pels de sempre no precisament per accident, sinó a conseqüència d'un sistema obsolet. En una situació així, necessitem les millors eines per fer-hi front, com la proposta al Congrés d'ERC per augmentar els pressupostos municipals, les transferències de la Generalitat o el recàrrec de l'Impost d'Estades Turístiques impulsat també pel meu grup.

Esquerra és una força de govern i creiem que davant d'un problema, calen solucions. Ara bé, no totes les qüestions es resolen simplement amb partides pressupostàries. És evident que el Govern del consistori, després de set anys, no ha aconseguit resoldre molts dels problemes, de la ciutat i del districte.

El districte, i dins del districte els barris de muntanya, continua patint una manca d'inversió sistemàtica i any rere any la situació s'agreuja. No ens hem de conformar amb pedaços que acaben sent nyaps; volem una Barcelona que miri al districte, una ciutat que miri a la muntanya i la cuidi, que hi inverteixi temps, diners i esforços. Que faci el que fa anys que no fa.

Sarrià – Sant Gervasi demana a crits resoldre reptes de pacificació, avançar cap a models més sostenibles i que es preocupin pel conjunt dels ciutadans. Cal un impuls en la reforma del carrer Balmes i del seu entorn; cal repensar la mobilitat escolar; cal fer créixer i unificar la xarxa de carrils bici. Calen moltes coses que fa mas-sa temps que calen.

De fet, ens cal un govern que defensi els barris, el seu patrimoni. Ens cal un govern que inverteixi en generar oportunitats de qualitat i no només el turisme descontrolat. Ens cal un govern fort i competent que no abaixi els braços, que gestioni i resolgui els problemes. Ens cal un govern diferent, un govern amb un rumb clar i decidit. ■



MERCÈ ESCOFET

En un moment de crisi econòmica és inaudit que els ingressos per taxes i impostos continuïn desorbitats.

En temps de crisi econòmica, el pressupost de l'Ajuntament hauria de donar resposta a aquesta crisi i estar al costat de tots els barcelonins i barcelonines, fer-los la vida més fàcil. I aquests pressupostos, no són els pressupostos que necessita Barcelona.

Malauradament, cal destacar que el Govern municipal prefereix continuar colpejant la butxaca dels barcelonins a ajudar-los. Una dada molt significant d'aquesta situació és que es destinarà el 21% del total a inversions destinades a finançar el seu model ideològic de ciutat, mentre que només dedicaran un ridícul 3% a un paquet anticrisi que és molt insuficient a la realitat econòmica de la ciutat i dels barcelonins.

Des de Ciutadans entenem un pressupost com qualsevol empresa o família, i tenint present la part dels ingressos (ordenances fiscals), no pot ser que

s'apugessin els impostos desmesuradament el 2019 i que amb el canvi de circumstàncies com una pandèmia, inflació, pujada tipus d'interès, encariment de matèries primeres, pujada de llum, gas, aigua, carburant... el Govern municipal continuï recaptant més any rere any, en comptes d'abaixar impostos i gastar de forma més eficient. S'ha d'ajudar a les empreses i famílies i no gastar en urbanismes tàctics o subvencionar associacions amigues.

Des de Ciutadans entenem un pressupost com qualsevol empresa o família. No pot ser que s'apugessin els impostos desmesuradament el 2019 i que amb el canvi de circumstàncies com una pandèmia, inflació, pujada del tipus d'interès, encariment de matèries primeres, pujada de llum, gas, aigua, carburant... el Govern municipal continuï recaptant més any rere any, en comptes d'abaixar impostos i gastar de forma més eficient. S'ha d'ajudar a les empreses i famílies i no gastar en urbanismes tàctics o subvencionar associacions "amigues". ■



BLAS NAVALÓN

Des del Govern municipal hem presentat una proposta pressupostària per al 2023 que prioritza la reactivació econòmica, i que sobretot vol atendre les necessitats bàsiques de la ciutadania, combatre l'emergència social i continuar la transformació verda de la ciutat. Amb un creixement previst del 5,6% i que arriba als 3.595,9 M€, suposa un nou màxim històric en els comptes municipals, una xifra mai assolida abans.

Destaquem que les polítiques que s'enduen més despesa corrent són Serveis Socials i Promoció Social amb uns 408M€, serveis i millora de l'espai públic (recollida, neteja, clavegueram...) amb 403M€, i, en tercer lloc, la política de seguretat i mobilitat ciutadana, que rebrà més de 370 M€.

En l'àmbit de la seguretat, s'acompanya el desplegament de fins a 1.000 noves places de Guàrdia Urbana que permetran arribar als 3.500 agents desplegats a la ciutat la xifra més alta de la història per

a reforçar les polítiques de convivència, prevenció, proximitat i seguretat, amb la incorporació d'un 40% de dones en les noves promocions.

Pel que fa a les taxes, i en la línia de donar suport als sectors productius, es manté també la bonificació de la taxa de terrasses en un 75%, mesura necessària per continuar ajudant els restauradors de la ciutat. També un any més, es mantenen congelats tots els impostos i taxes.

Al nostre districte, aquest pressupost impactarà de manera directa, permetent finalitzar les obres del nou equipament de la plaça de Sarrià, posar en funcionament el bus a demanda de Sant Gervasi i el Faró, i fer una gran actuació d'asfaltatge als barris de muntanya. A banda, també es faran altres actuacions de manteniment a voreres i espais públics de Sarrià – Sant Gervasi.

També ens permetrà preparar importants actuacions futures al districte, com són la redacció d'alguns projectes, com el de l'equipament de Casa Tosquella, dels Jardins Oriol Martorell i d'un segon pla d'asfaltatge a barris de muntanya. ■



MAX CAHNER

Per aquest darrer any de mandat, l'Ajuntament de Barcelona ha presentat un projecte de pressupost expansiu, incrementant la inversió a la ciutat i als seus barris, mostrant el creixent lideratge que l'Ajuntament exerceix en l'economia de la ciutat, des de l'arribada de Barcelona en Comú al Govern. El pressupost municipal ha augmentat en més de 1.000 milions d'euros des de l'any 2015. Fruit de la bona gestió econòmica, Barcelona té un deute més baix que amb altres governs i compleix amb els seus compromisos, com mostra el fet que redueix el termini de pagament a proveïdors a menys de 19 dies de mitjana, quan per exemple la Generalitat ho fa en 30 dies.

En aquests moments d'incertesa econòmica, apostem per lluitar contra les desigualtats, atenent les necessitats més immediates de la població. Els pressupostos de 2023 reforçaran els serveis socials, per garantir als veïns i veïnes l'accés a l'energia, els ajuts a la dependència, i, per suposat, l'accés a l'habitatge.



ANTONIO VERDERA

Avui la ciutat de Barcelona continua la seva línia de l'asfíxia fiscal, i és la ciutat d'Espanya on es paguen els impostos locals més alts.

En un context d'inflació desbocada, els productes bàsics no paren d'incrementar. El mes d'octubre, l'abstenció d'ERC i Junts va permetre la tramitació inicial del pressupost de l'Ajuntament de Barcelona per al 2023. Ara, per tant, Govern i oposició tenen encara unes quantes setmanes de marge per negociar, ja que la votació definitiva del pressupost per a l'any vinent es farà el mes de desembre.

El nostre posicionament és de total oposició a la tramitació inicial dels pressupostos, ja que els comptes que ha presentat el Govern municipal no són els que necessitem, en un context de crisi econòmica molt complicat com l'actual. Hi ha un divorci total entre el Govern i el ciutadà. El Govern ha fet uns pressupostos i unes ordenances d'esquena als veïns.

Pel que fa a les ordenances fiscals, el Govern parla ara de congelar impostos

El projecte de pressupostos també planteja continuar transformant estructuralment la ciutat per raons ambientals i de salut, però també econòmiques. Dedicarem 884 milions per construir una Barcelona més verda i més habitable, ampliant el parc públic d'habitatge que en dos mandats ha passat de 7.500 pisos a 11.500 pisos d'habitatge protegit, millorant el transport públic invertint quasi 50 milions d'euros en millorar i ampliar la xarxa, a l'hora que s'han baixat les tarifes.

Pel que fa al districte, els pressupostos volen donar resposta a les necessitats de pacificació de carrers amb l'objectiu d'aconseguir uns barris més verds i passejables. Els comerços a carrers pacificats facturen un 30% més, per això hem pacificat els entorns de mercats com el de les Tres Torres o el carrer Ballester i projectem reurbanitzar el passatge de Marimon o de Sant Gervasi de Cassoles, que formarà part de la Superilla a la Bonanova. També al districte s'aposta per invertir en mobilitat sostenible amb el tramvia que unirà tota la Diagonal i el carril bici a la Via Augusta. ■

i taxes quan fa anys que puja impostos. De fet, el 2021 l'Ajuntament va ingressar 1.416 milions d'euros, fet que suposa 107 milions d'euros més que els recaptats el 2019.

Al nostre Districte, lamentablement veiem que una vegada més, com passa des de fa anys, hi ha diversos projectes estratègics que no es poden dur a terme per manca de pressupost, com són la remodelació del tram pendent del carrer Balmes, els Jardins d'Oriol Martorell, les inversions prioritàries que requereixen els barris de muntanya...

És evident davant d'aquest panorama, la necessitat d'una veritable ajuda, una rebaixa en els impostos i en les taxes municipals per l'any 2023, on el Govern ha d'alleujar les destralsades fiscals a les famílies i prioritzar seriosament les inversions a la nostra ciutat. Ja no valen els projectes ecopopulistes, la realitat reclama responsabilitat i una visió constructiva.

El PP ha demostrat que allà on governa, ha impulsat unes polítiques de rebaixa impositiva que han generat més llocs de treball i més riquesa. ■



RODRIGO MARTÍNEZ-GARCÍA

Els tres principals problemes que haurien de resoldre els pressupostos són: feina, seguretat i llibertat.

Concretem. Quan parlem de feina parlem d'impulsar l'activitat econòmica, d'atraure inversió i que siguin els sous i les rendes les que sostinguin a les famílies, molt abans dels subsidis i els ajuts. Aquest any tindrem inevitablement un important augment dels ingressos als comptes de l'Ajuntament, derivat de l'increment de la recaptació nacional. Aquesta és l'oportunitat perfecta per facilitar una mica més la vida del ciutadà, per augmentar la inversió i no la despesa. Que es potenciï l'activitat econòmica dels nostres autònoms i empreses, la presència de diferents agents econòmics i congressos a la ciutat així com l'atracció d'inversions i talent.

Quan parlem de seguretat, parlem de prendre'ns seriosament els problemes i no considerar-los percepcions. Cal proveir la ciutat d'efectius i eines. Això

implica donar recursos a les forces de seguretat i actuar de manera contundent contra la delinqüència.

Quan parlem de llibertat parlem que es doni a la gent la capacitat i les oportunitats per decidir. Per decidir si agafen el transport públic o el particular, a quin col·legi volen que estudiïn els seus fills, que decideixin a quin barri volen viure i que no sigui l'augment exponencial del preu de l'habitatge allò que els impulsi a viure fora de la ciutat. Els projectes urbanístics ideològics que dificulten més la vida del ciutadà no poden menjar-se el pressupost, en canvi, s'ha d'incentivar la construcció i la rehabilitació d'edificis, sense condicions ineficients, com la de la reserva del 30% per lloguer social (només 8 pisos en 4 anys). Es tracta de donar facilitats i prioritzar la despesa perquè tothom a la ciutat tingui accés a un bé bàsic com és l'habitatge.

Al districte ho tenim molt clar: protegir el nostre patrimoni, aprofitar els espais i recursos infrautilitzats, la comissaria de districte i sobretot, més oferta d'habitatge. ■

Plega la consellera portaveu d'ERC a Sarrià – Sant Gervasi, Mercè Amat

CARME ROCAMORA (@carmrocageui)

La consellera portaveu d'ERC a Sarrià – Sant Gervasi, Mercè Amat, ha deixat el seu càrrec per incorporar-se a la conselleria de Drets Socials de la Generalitat pilotada per l'exdirigent del PDeCAT Carles Campuzano. El nomenament es va fer efectiu el dimarts 25 d'octubre. La republicana, que es va incorporar al districte a finals del mandat anterior en substitució de Guillem Casals, deixa així les seves responsabilitats a Sarrià – Sant Gervasi i passarà a dirigir a la Generalitat la cartera de les relacions institucionals d'aquest departament.

Aquest és el segon canvi dins les files dels republicans al districte que es produeix en aquest mandat i en els últims mesos, després de la dimissió del conseller Joan Teixidor, que va plegar el mes de setembre. Ara s'hi suma Amat, que ha estat la cara visible d'ERC al districte en la recent etapa, i que deixa un llegat marcat pel to conciliador, les propostes en positiu i el captament de defensar i aconseguir lluites a partir de la negociació amb el Govern municipal com han estat la compra de la Casa Tosquella, el carril bici a la Via Augusta, el bus de barri a Galvany i el Farró, i la defensa de Can Raventós.

Amat s'incorpora així a l'equip de Campuzano, a qui va conèixer justament en un acte relacionat amb el districte, l'aniversari de l'Ateneu Divers, entitat que treballa per l'oci de persones amb capacitats diverses i que es



© Frederic Esteve

va veure obligada fa uns anys a marxar a Gràcia per les dificultats de pagar el lloguer a Sarrià – Sant Gervasi. L'últim acte públic d'Amat com a consellera del districte va ser el diumenge a la cursa Correm Junts que organitza la Fundació Aspasim.

La nova etapa pels republicans requereix canvis. Dels quatre consellers, n'han marxat dos en els últims dos mesos: a Joan Teixidor l'ha substituït recentment Assumpta Torrent. El més probable, encara pendent de decidir, és que el conseller Nil Font assumeixi el rol de portaveu en aquests últims set mesos de mandat. També la secció local d'ERC al districte haurà d'escollir un nou conseller en substitució d'Amat, un moviment que es portarà a terme en els propers dies, amb la convocatòria d'un congrés per decidir-ho. ■

PASTES ARTESANES ELIO COSTANZO

des de 1978



Tortellini, Ravioli (8 classes), Canelons, Lasanya, Salses casolanes (pesto, olivada, napolitana, bolonyesa), Burrata, Mozzarella de búfala, Tallarins, Galets, etc.

Totes les pastes són fresques de producció pròpia a l'obrador de la botiga

Horari: Dijous i divendres de 9.30 a 14 h i de 17 a 20 h | Dissabtes 9.30 a 14 h
Adreça: Teodora Lamadrid, 52-60 (al costat Pg. Sant Gervasi)
Telèfon: 640 366 455 — 934 182 295

EL RADAR DE SARRIÀ

L'esbarzer de la semàntica



MIQUEL SAUMELL

El significat de les paraules dona molt de joc, ja que els mots no sempre s'interpreten de la mateixa manera, i no cal dir que quan entrem en l'esbarzer de la semàntica, tenim moltes possibilitats de sortir-ne esgarrinxats. Exagerant una mica, des de la perspectiva

de la semàntica dos i dos no necessàriament sumen quatre. Parlava l'altra dia amb el regidor encarregat dels temes de seguretat d'una gran ciutat catalana, i vaig veure de seguida que el seu concepte de la seguretat ciutadana, molt centrat a augmentar els mitjans policials combinant-ho amb la restricció de les llibertats de la ciutadania, s'allunya força del que altres persones entenen per aquest concepte.



El mateix dia, un altre polític de rang inferior m'assegurava que segons una enquesta recent, i contràriament a la percepció ciutadana, determinats serveis municipals obtenen una valoració força alta per part dels usuaris. No cal dir que, a partir d'aquí, el polític arribava a una conclusió massa fàcil i, al meu entendre, gens contrastada, i és que si l'enquesta diu que un determinat servei municipal aconsegueix una valoració popular alta, això va a missa; bé, de missa no en va parlar, però ja ens entenem.

En aquella conversa tractàvem sobre el servei municipal de recollida d'escombraries d'aquella ciutat. Com qui no vol la cosa, vaig tenir la gosadia de preguntar-li qui havia encarregat i pagat l'enquesta —a qui se li acut preguntar aquestes coses?—, i resulta que, oh, sorpresa!, no era un organisme o entitat neutrals com potser caldria esperar, sinó que l'havia encarregat el mateix ajuntament del qual depèn la recollida d'escombraries. I doncs, què se suposa que ha de dir una enquesta que has pagat tu?

Intueixo que la recollida d'informació per elaborar aquella enquesta es va fer de forma correcta, però convindrem que en la cuina que sempre es fa posteriorment, l'enquestador no perd mai de vista qui li paga la feina. Així, des d'una concepció àmplia de la semàntica i partint d'unes mateixes dades, podem considerar aquest cas des de dos punts de vista oposats. El punt de vista, normalment optimista, de qui ha encarregat l'enquesta, i el punt de vista menys amable i potser més realista dels ciutadans que reben un servei manifestament millorable. I sí, parlem de Sarrià i del seu sistema de recollida Porta a Porta. ■

MIQUEL SAUMELL ES DEDICA AL COMERÇ EXTERIOR

SALUT I BENESTAR

Vius amb llum natural?



GLÒRIA VILALTA

Ara que ja es comença a fer fosc abans, notem la falta de llum natural amb més intensitat.

La llum té una afectació natural sobre l'organisme, ja que el cos té uns ritmes i uns cicles de funcionament automàtics. La llum natural és el senyal més potent que tenim

a l'hora de sincronitzar aquests ritmes. De fet, hi ha una ciència, que s'anomena *cronobiologia*, que estudia aquests ritmes biològics, els quals afecten els processos orgànics interns i acaben manifestant-se com a comportaments i emocions. No és d'estranyar, doncs, que la son i l'estat d'ànim canviïn en funció de la llum i, per tant, en funció de l'època de l'any i fins i tot del dia.

Durant el dia, no només canvia el color de la llum, sinó que també ho fa la seva intensitat.

Què passa quan en lloc de regir-nos per la llum natural ho fem a partir de l'artificial? Doncs que estem modificant aquests ritmes. Quan a les deu de la nit, en ple hivern —ja fa hores que és fosc—, estem envoltats d'una llum artificial amb unes característiques semblants a la llum de les dotze del migdia, el nostre cos entén que és hora d'activitat, no de dormir. Per tant, la producció de melatonina, que és l'hormona que entre altres coses ens ajuda a anar entrant en la son i el descans nocturn, queda alterada. No és estrany que en una societat on no seguim el ritme solar (començant per la diferència horària entre la del sol i la dels nostres rellotges), hi hagi alteracions de la son i de tot el funcionament de l'organisme.

Si hi afegim que aquesta llum sovint és de mala qualitat, la distorsió és encara major. Quan dic *mala qualitat* em refereixo al fet que no reproduceix harmònicament tots els colors de la llum natural, és a dir, que té un espectre lumínic amb canvis molt grans, colors amb molta presència i colors quasi inexistent. Posaríem com exemple els primers leds o leds amb llum molt freda —amb molt contingut de llum blava— o les pantalles. Està demostrat que mirar pantalles —TV, iPad, mòbil, PC,... — abans d'anar a dormir afecta el descans nocturn.

I si filem més prim, podríem parlar també de la intensitat de la llum. No és el mateix la llum de la sortida del sol que la del migdia. Caldria afegir, també, que el sol és un potent antibiòtic i antifúngic natural, i que, com és ben sabut, ens ajuda a obtenir la vitamina D, per exemple. Això no ho aconseguim amb llum artificial.

Què podem fer? Aquestes són algunes de les actuacions que ens ajudaran a no distorsionar tant el nostre rellotge intern, el ritme i els cicles del nostre organisme:

- Viure en espais amb la màxima llum natural possible
- Seguir el ritme natural de la llum sempre que puguem
- Aprofitar les hores de sol per gaudir-ne ni que sigui 10-15 minuts al dia
- Utilitzar llum artificial de bona qualitat, amb una bona reproducció cromàtica (IRC superior a 90%)
- Il·luminació artificial adequada a l'activitat i l'espai que necessitem (suau i càlida al dormitori, intensa i més freda al lloc de treball)
- Il·luminació artificial adequada a l'hora del dia, evitant intensitats massa altes quan la llum natural és escassa o nul·la (hi ha sistemes i lluminàries que ho regulen automàticament)
- Evitar pantalles 2 hores abans d'anar a dormir

Mirem de recuperar la nostra salut recuperant tots els beneficis del sol i de la llum natural que ens regala. La llum natural és vida! ■

GLÒRIA VILALTA I GRAU ÉS ENGINYERA ESPECIALISTA EN MEDICINA DE L'HÀBITAT, FENGSHUI I BENESTAR PERSONAL

ARQUITECTURA

La casa Josep Sendrós al passatge Mulet



JAUME DE OLEZA

La casa Josep Sendrós està ubicada al passatge Mulet número 6. És un edifici construït entre mitgeres l'any 1912, pel mestre d'obres Eusebi Climent Viñolas (1860-1917). Va ser un projecte de reforma sobre unes cases unifamiliars que s'havien construït feia

aproximadament 50 anys abans. La casa consta de planta baixa i dues plantes d'altura, el primer pis disposa d'un balcó corregut que es sustenta per unes mènsules amb detalls clàssics. Destaquen les llindes de les finestres amb relleus de motius florals, però el més vistós de la construcció és el cordó d'obra revestit amb trencadís ceràmic realitzat amb els colors blau i blanc. Un cordó que recorre i emmarca amb formes corbes, la planta superior i dibuixa tres petites obertures de forma semicircular. Aquest cordó defineix, al mateix temps, un petit balcó també de formes corbes situat al terrat. Un detall que sobresurt del pla de façana i que es conjuga amb una barana de forja que s'adapta de forma molt harmoniosa a la curvatura del balcó. Un treball d'una complexitat formal que fa de la senzillesa d'aquesta casa un edifici singular. La part superior de la casa, a partir del primer pis, deixa de tenir l'arrebossat llis de la planta baixa, per incorporar uns carreus rugosos, simulant un encoixinat petri molt pronunciat. Un conjunt amb una clara vocació modernista que aposta per la construcció artesanal, deixant de banda qualsevol element que es pogués entendre com un producte industrial. El modernisme va ser un moviment, que en arquitectura va servir, gràcies a la seva innovació, per expressar de manera molt potent la identitat catalana d'una burgesia molt sensible a l'art i que estava molt atenta a les noves tendències i els corrents moderns. Eusebi Climent Viñolas, va ser un mestre d'obres català, una professió que va ser precedent del títol d'arquitecte, i que va desaparèixer a principis del segle passat quan es va normalitzar la titulació d'arquitectura. Climent va ser membre de la Junta Consultiva de Mestres d'Obres, i entre les seves obres destaquen la casa del carrer Dominics número 24, per al mateix propietari Josep Sendrós, construïda dos anys després de la del passatge Mulet, amb una clara influència d'aquesta darrera, amb elements similars com són el cordó de trencadís que recorre la façana i el balcó del terrat. També va construir la torre de Josep Fabré, així com un altre habitatge al carrer Dominics número 26. ■



JAUME DE OLEZA ÉS ARQUITECTE. www.cwork.cat

CONTINGUT PROMOCIONAT

L'impagament del lloguer, un problema que arriba

RAMON HOSTENCH

Segons la Fundació Alquiler Seguro, la morositat en el pagament dels lloguers va créixer a Catalunya un 6,2% entre juny de 2021 i juny de 2022. El nombre de llogaters que paguen fora de termini s'ha incrementat un 55% en aquest mateix període. També s'ha comprovat que el muntant del deute augmenta amb cada mes que passa. A Catalunya ara la mitjana és de 8.945 euros per llogater. Com a comparació, a Madrid és de 9.006 euros i al País Basc de 7.199 euros. En la cua es troba Extremadura, amb 3.181 euros.

Les factures del gas, llum, i altres serveis bàsics s'han duplicat o triplicat. Sense oblidar les despeses en alimentació. Les dificultats dels llogaters per complir amb les seves obligacions aniran en augment. I un altre problema amb el qual es poden trobar els propietaris és la finalització de l'ajuda que reben per part de l'Estat els seus llogaters més joves. El *Bo Jove* es va establir amb la intenció de facilitar l'emancipació dels joves d'entre 18 i 35 anys. Aquests es trobaran que quan passin els dos anys, és com si el lloguer pugés 250 euros de cop.

Els propietaris més previsors han confiat resoldre qualsevol imprevist amb una assegurança d'impagament, però ara que les coses es posen malament, molts poden ser víctimes d'una sorpresa. No totes les empreses que ofereixen aquestes assegurances són serioses. Només es pot estar segur si l'assegurança s'ha contractat amb una veritable companyia d'assegurances que depengui de la Direcció General de Seguros. Hi ha companyies especialitzades amb aquesta mena de cobertures. El més aconsellable és anar a un corredor d'assegurances que ens informi i en faci una comparativa entre diferents productes. La pregunta que ens podem fer com a conclusió és: llogar o vendre? ■



GRUP HABITAT

El valor del seu habitatge en un minut

T'ajudem a valorar qualsevol immoble de la forma més senzilla i ràpida



Gratuitament escanejant el codi QR



GRUP HABITAT www.gruphabitat.com

Sarrià - Bonanova - Pedralbes
senillosa@gruphabitat.com
 933 407 640 - 677 420 013
 Passatge Senillosa 10
 08034 Barcelona

L'Esquerra de l'Eixample
villarroel@gruphabitat.com
 935 326 934 - 647 949 242
 Villarroel 251
 08036 Barcelona

Galvany - Turó Park - Gràcia
mariacubi@gruphabitat.com
 900 852 769 - 608 200 994
 Marià Cubí 3
 08021 Barcelona

La Dreta de l'Eixample
napols@gruphabitat.com
 931 159 868 - 637 086 574
 Nàpols 159
 08013 Barcelona

SARRIANENC

Correm junts!



JAUME CLOTET

El passat diumenge 23 d'octubre, en plena onada de clima subtropical, la nostra vila va acollir una nova edició de la cursa solidària Correm Junts. Era aquesta la desena edició, i per això suposo que, després de deu anys, tots els sarriancs ja deuen saber de què

parlo. Per si queda, però, algun despistat, diré que la cursa recull fons per a l'associació Aspasim, que treballa amb discapacitats i té la seu central a Vallvidrera. Enguany van córrer la milla solidària un total de 1.367 persones i es van recaptar gairebé 20.000 euros. Crec que és el rècord d'assistència i de fons recaptats, i per tant no puc estar més content perquè sé com treballa la bona gent d'Aspasim i puc assegurar que cada euro recaptat servirà per fer la vida més fàcil a moltes persones discapacitades i a llurs famílies.

Jo no he fet la cursa cada any, però des de fa unes quantes edicions la corro sempre. Admeto que el primer any vaig córrer els 1.600 metres panteixant i vaig crear la meta al llindar del defalliment, sostingut només per les mirades de tantes persones a qui no podia oferir el lamentable espectacle de caure rodó. Uns anys més tard, el meu paper és més digne i ja faig la cursa amb un temps acceptable. En tot cas no és aquest el tema de l'article, naturalment.



Sempre he pensat que un dels millors indicadors sobre la qualitat humana d'una societat és com tracta les seves persones més vulnerables, les més dependents, les que demanen més atenció.

I entre les persones que més ajuda necessiten, fins el punt que l'ajuda dels altres és la línia que separa la vida i la mort, són les persones discapacitades. No vull parlar aquí dels governs ni les administracions, que evidentment no fan prou ni faran mai prou per ajudar aquests col·lectius. No són una prioritat i hem de viure amb això. Vull parlar, en canvi, de com la societat tracta i veu aquestes persones; parlo de tu i de mi. No s'hi val a mirar cap a una altra banda i tampoc no s'hi val a mirar-les amb llàstima. Aquestes persones i les seves famílies no mereixen la nostra compassió, com passava una o dues generacions enrere. Aquestes persones mereixen el nostre respecte, la nostra empatia, la nostra ajuda i la nostra solidaritat. És tan senzill com posar-nos a la seva pell per uns instants i pensar com voldríem ser tractats. Fàcil, oi?

Durant la cursa Correm Junts vaig veure tot això i em vaig sentir molt feliç i commogut, i no m'emocio fàcilment, jo; al contrari. Però veure com tanta gent, i sobretot tanta gent jove, dedicava el seu temps i el seu esforç a fer felices persones discapacitades em va tocar el cor. Enguany hi havia més persones voluntàries que persones discapacitades, i per tant no era estrany veure com una corredora discapacitada era auxiliada i acompanyada durant tota la milla per dues, tres o quatre voluntaris. Tots reien i tots eren feliços, ni que fos durant una estona. La milla solidària és una estona que dura tot l'any. No hi falteu l'any vinent; us cansareu molt uns minuts però n'estareu contents tot l'any. ■

JAUME CLOTET ÉS PERIODISTA

PSICOLOGIA

Gelosia



MERTXE FERNÁNDEZ

La gelosia és la resposta emocional que apareix quan es percep, de manera real o imaginària, l'amenaça de perdre algú a qui s'estima a causa de l'entrada en escena d'una tercera persona. No s'ha de confondre *gelosia* i *enveja*, ni *gelosia* amb *cel·lotípi*.

En la gelosia, el subjecte considera "el bé" com a propi i el que apareix és una por a perdre'l, mentre que en l'enveja "el bé" és aliè i el que apareix és el desig de tenir-lo.

D'altra banda, la gelosia és inherent a la naturalesa animal. No sols es dona en els humans, i només un quatre per cent, aproximadament, dels mamífers són monògams. Ha existit sempre perquè, de fet, no deixa de ser una espècie de pulsio que ens serveix per a protegir-nos o per a protegir l'espècie. Podríem classificar la gelosia en tres estadis diferents. En el primer, la gelosia comuna apareix quan es cregui perduda/compartida la persona estimada. En un segon estadi trobem la gelosia projectada, que es produiria en el cas de les infidelitats, o creences que s'han comès, per part de la persona estimada. I en últim lloc, hi ha propis la cel·lotípi o gelosia delirant, quan la gelosia es torna excessiva, irracional i patològica, en sospites contínues i sense fonament i que, si no s'hi posa remei, augmenta amb el pas del temps fins que esdevé una autèntica obsessió.

Una altra gelosia, potser la més comuna, és el que es produeix entre germans, i que guarda una certa similitud amb la gelosia per infidelitat perquè la situació és anàloga.

Imaginem la següent escena:

L'esposa és a casa i, de sobte, encara que havia estat avisada de la visita intentant que compartís la seva il·lusió, arriba el marit acompanyat d'una noia més jove, més graciosa, "nova"... Se l'asseu a la falda, li fa petonets, abraçades, masegades i acaronaments que, a més, li són retornats per la nova acompanyant. No content amb això, a més, l'adverteix que ara viurà amb ells, i l'esposa haurà d'acceptar-la i compartir els seus vestits i joies amb la nova component de la família.

I, encara que la gelosia sigui, com hem dit, una cosa natural, és fruit de les nostres inseguretats, de no valorar-nos, d'una baixa autoestima o, evidentment, de patrons afectius mal apresos o pares massa rígids, crítics o exigents.

Però com funciona el nostre cervell a escala neuronal? En el cas de cel·lotípi, coneguda també com a *síndrome d'Otelo*, s'ha relacionat amb una alteració del lòbul frontal dret, lesions frontals del tàlem i fins i tot el lòbul frontal esquerre. A més, en un estudi dut a terme per Graff-Radford es va avaluar la prevalença de la gelosia delirant en pacients psiquiàtrics, i es va associar a una causa orgànica. Tanmateix, això no vol dir que no es pugui atenuar i, fins i tot solucionar, amb psicoteràpia, especialment cognitivo-conductual.

Un altre aspecte que també resulta interessant en la gelosia són, segons Takahashi, les diferents vies cerebrals que intervenen depenent del sexe. Mentre que en l'home comença en l'escorça visual i finalitza en les àrees somàtiques i visceral, en la dona s'inicia en la xarxa de mentalització, de manera que es relacionaria més amb les emocions, la mentalització bàsica i l'experiència somàtica i visceral. ■

MERTXE FERNÁNDEZ ÉS PSICOLOGA CLÍNICA

PARLEM D'ECONOMIA...

No val enganyar!



JOAN BUSCÀ I AMBRÓS

El passat mes d'octubre, el govern espanyol va aprovar els pressupostos Generals d'Espanya per l'any 2023. Com sempre, les inversions es regionalitzen per comunitats autònomes. A Catalunya es van assignar 2.309 milions €. És una xifra superior en un 3,1% a

d'aquest any 2022. Aquesta inversió a Catalunya pel 2023 representa un 17,2% del PIB de Catalunya que aporta a l'Estat, quan el vigent Estatut de Catalunya estableix que les inversions a Catalunya han de ser cada any equivalents al percentatge del PIB de Catalunya que aporta a l'Estat. És a dir, aproximadament un 19%.

Una cosa són xifres pressupostades i un altre les executades. No val enganyar! Per exemple, la *Intervención General de la Administración del Estado* (IGAE) acaba de publicar, per comunitats autònomes, les dades de les inversions executades durant el primer semestre del 2022. Aquestes dades mostren que les inversions a Catalunya en el primer semestre del 2022 va ser d'un 16% sobre què inicialment s'havia pressupostat. En xifres absolutes a Catalunya només s'han invertit 1.417,2 milions €. El 16% executat a Catalunya és inferior al 25% de la mitja de tot l'Estat i està molt lluny del 52% de la Comunitat Autònoma de Madrid.

Inversions de l'Estat a Catalunya

A Catalunya portem més de vuit anys seguits de dèficits en inversions i en particular en les infraestructures. En la revisió dels pressupostos generals de l'Estat hi ha una cronificació dels dèficits en l'apartat d'Inversions a Catalunya. Així, entre 2015 i 2021, la inversió liquidada per l'Estat que estava pressupostat a Catalunya va oscil·lar entre el 56,4% de 2016 i el 80,9% de 2017. Però l'any passat, el 2021, només es va liquidar el 35,8% i, en el primer semestre d'enguany, estàvem al 15,7%. Catalunya en la penúltima comunitat autònoma amb la llista de dèficits.

L'execució real de l'Estat sobre les inversions pressupostades a Catalunya torna a quedar-se curta. Aquesta vegada la ferida és encara més profunda si es fa la comparativa amb la resta de Comunitats, especialment amb Madrid. Així, a Catalunya l'any 2021, dels 2.068 milions previstos només se'n van materialitzar 739 (35,77% del total). Unes xifres que contrasten amb la situació de la capital espanyola, on es va superar en 952 els milions pressupostats inicialment, arribant al 184% d'execució. D'aquesta manera, la inversió real executada per l'Estat a Madrid va acabar sent gairebé tres vegades superior en termes absoluts a la Catalunya. Els 739,8 milions suposen aproximadament el 9% de tota la inversió regionalitzable, tot i que el pes català en PIB hauria de ser pràcticament el doble, que és el que s'estableix en l'Estatut de Catalunya.

En l'Informe també es detecta un cronificat dèficit en les empreses públiques a Catalunya. En particular, Adif que gestiona les infraestructures de rodalies a Catalunya. Pel 2022, Adif espera executar 174 milions/€, és el 20,5% del previst inicialment en els pressupostos generals de l'Estat pel 2022.

La Generalitat calcula en 12.383 milions/€ el dèficit acumulat d'inversions de l'Estat a Catalunya en els últims deu anys. ■

JOAN BUSCÀ I AMBRÓS ÉS ECONOMISTA

CONTINGUT PROMOCIONAT

Quan casa nostra és el problema

ENRIC MÓRA

Durant anys hem cregut erròniament que si poguéssim treballar des de casa, seríem feliços, més creatius i productius. Agafar cada matí el cotxe per anar a la feina, la moto, el metro ple de gent o la bicicleta era com una maledicció. No veure el cap i alguns dels companys podria ser el sùmmum. La nostra imaginació acostuma a idealitzar certes situacions, però res més lluny de la realitat. Quan ho hem pogut fer, en molts casos obligats per les circumstàncies, descobrim que res era com ho imaginàvem. El teletreball no és el que pensàvem. Els humans som éssers complexos amb necessitats i rutines que venen de lluny.

En primer lloc, hem comprovat la importància de separar la vida personal de la professional. Necessitem moments i espais diferents per cada cosa, sinó tot es confon i una repercuteix negativament en l'altra. Treballar sols ens tanca. Ens va embotint mentalment. Som menys creatius. Ens entristim de no tenir ningú a prop. Barregem les tasques domèstiques amb el treball. Trobem distraccions a cada racó. Perdem la noció dels horaris. La comoditat ens fa caure en la pena del sofà i pijama que ens porta a una certa laxitud i ens fa cada cop menys ambiciosos. Per uns és un procés més ràpid, per altres més lent. Pocs aconsegueixen escapar. Només les persones capaces d'autoimposar-se una forta disciplina.

Normalment, els nostres habitatges estan pensats per viure, no per treballar. El mateix que una oficina no és el lloc idoni per viure. Si volem adaptar casa nostra com a lloc de treball haurem de fer una inversió, perdre algun espai i consultar amb un professional. El més possible és que no ens sortim del tot. S'han de preveure molts factors com la il·luminació, el mobiliari començant per la cadira sobre la qual descansarem moltes hores, la mida de la taula, la decoració, la temperatura, la neteja... Tots aquests factors contribueixen a una comoditat real i la concentració adequada.

Un coworking és en molts aspectes com una oficina, però amb importants avantatges. Podem decidir l'horari, la proximitat al nostre domicili per escollir el temps i la forma d'arribar-hi, l'espai de treball que necessitem. Tot l'entorn està pensat per especialistes per fer-nos el nostre temps el més agradable possible impulsant creativitat i productivitat. Com éssers socials que som, trobarem companys amb qui relacionar-nos, suport personal, potser amics, moments per xerrar i desconnectar, col·laboració professional, intercanvi d'idees, coneixements, contactes, donarem una imatge de professionalitat davant dels clients amb sales de reunió i els èxits dels altres ens estimularan.



VIVE BARCELONA MIENTRAS TRABAJAS

+ DE 1.000 M2 CON LUZ NATURAL
TRABAJA EN TOTAL LIBERTAD CON VISTAS
ESPECTACULARES A LA CIUDAD

NUESTRA CUOTA INCLUYE TODOS LOS SERVICIOS
QUE PUEDES NECESITAR

VEN, CONÉCTATE A LA WIFI Y
¡EMPIEZA A DAR FORMA A TUS IDEAS!

Ronda General Mitre 126 Atico 2ª
08021 Barcelona
+34 93 220 20 46



FLYCOWORK

WWW.FLYCOWORK.COM

DESPLAÇAMENT SOSTENIBLE

Apostar per una mobilitat sostenible i saludable



MAX CAHNER

El passat 22 de setembre es va celebrar el Dia sense Cotxes 2022 a Barcelona. Es tracta d'una iniciativa que vol sensibilitzar la ciutadania de la necessitat de reduir l'ús del vehicle privat i promoure desplaçaments sostenibles per millorar la qualitat de l'aire i

recuperar l'espai públic per a les persones. Diverses entitats de Sarrià com la Casa Orlandai o l'Espai Gardenyes s'hi van adherir organitzant un seguit d'activitats coincidint amb el Park(ing) Day. Aquestes entitats, juntament amb moltes d'altres com Sarrià Respira o la Xarxa de la Mobilitat Escolar de Sarrià, aspiren a viure en una ciutat i uns barris més respirables, més pacífics, més segurs i més verds.

Barcelona té un greu problema de contaminació i també de congestió de trànsit dins la ciutat. Som la ciutat europea amb més densitat de vehicles. Tenim gairebé 6.000 cotxes circulant per km², el doble que Madrid i més del triple que Londres. Al districte de Sarrià-Sant Gervasi, sobretot en hores punta, el volum de trànsit és excessiu. Sarrià-Sant Gervasi és porta d'entrada d'una ciutat on entren i surten més de 600.000 vehicles privats cada dia. També tenim una elevada concentració de població escolar, especialment als barris de Sarrià i Sant Gervasi-La Bonanova.

La mobilitat que actualment es practica té conseqüència greus, no només pel medi ambient, sinó també per la salut, sobretot per la dels nostres nens i nenes. L'Agència de Salut Pública de Barcelona indica que al nostre districte moren de forma prematura al voltant de 350 persones l'any per culpa de les partícules de la contaminació, que també és la causa d'un de cada tres casos d'asma infantil. Com diu la Xarxa de Mobilitat Escolar de Sarrià, calen més mecanismes per "garantir el dret a la mobilitat i el transport públic davant del vehicle privat contaminant".

Des de l'Ajuntament s'estan oferint respostes per transformar la mobilitat a Barcelona, tal com fan d'altres grans ciutats europees. Barcelona disposa d'un Pla Clima que fixa un objectiu de reducció d'emissions pel 2030. Per tal de fer-ho possible, cal canviar la manera de moure'ns. S'han fet passes en la bona direcció. S'ha creat la Zona de Baixes Emissions (ZBE), s'ha doblat la inversió en transport públic respecte l'any 2015 i s'han rebaixat les tarifes, s'han fet més de 200 km de carrils bici, s'està apostant per la conversió en zona de viants d'espais a través del model Superilles i s'estan pacificant els entorns escolars a través del programa "Protegim les Escoles".

Al districte de Sarrià-Sant Gervasi queda molt camí per recórrer. És cert que comptem amb certes dificultats naturals, com una orografia poc favorable i d'altres urbanístiques, com la presència de la ronda de Dalt. Però això no és obstacle per fer una aposta ambiciosa cap a una mobilitat més sostenible, més segura i més accessible. Tenim un teixit associatiu que empeny cap aquest horitzó. Iniciatives ciutadanes com el Bicibús o 'Recuperem la Ciutat' son indispensables per guiar l'acció de les administracions. Hem reorientat la nostra manera de moure'ns i fer vida a la ciutat, prioritant el transport públic, la bicicleta i els desplaçaments a peu. ■

MAX CAHNER ÉS CONSELLER DE BARCELONA EN COMÚ A SARRIÀ - SANT GERVASI

SALUT MENTAL

Tinc por



MARIA BASCOMPTE

Avui he somiat amb el pare. Quan em despertava, en els segons de transició del despertar, en el que encara sures desorientada per l'imaginari, m'he preguntat: "On és el pare, que fa dies que no el veig?..." "El pare és mort Maria, va morir fa tres anys" m'he respost en els últims

segons d'aquest passatge, quan ja era més a prop de la raó, la veritat, i la vida. M'ha sorprès el pare que he vist, no era com jo el recordava: vigorós, segur, amb empenta. Era un pare abatut i físicament abandonat. I m'ha vingut a dir alguna cosa com: "Jo ja en tinc prou, m'he vingut a acomiadar". M'he enutjat, he tirat objectes per terra, no recordo quins, però s'han trencat i han fet soroll. He plorat, he plorat en una cantonada d'una paret revestida de fusta, fusta blanca. Recordo que la fusta m'ha resultat amable a la pell de la cara, com una mare que acarona la pena, mentre intentava aglutinar les llàgrimes que, inevitablement es precipitaven pels voltants del rostre.

No sé identificar el lloc on ens trobàvem, i es barregen les escenes sense respectar l'orde que els hi correspon. I el pare ha dit una cosa, una cosa lletja (però no ho explicaré, aquesta part no). Però això que ha dit ha fet enfadar molt a algú que s'hi ha barallat, l'ha pagat i s'hi ha tirat a sobre, l'hi transmetia el seu disgust a cop de força bruta i el seu rictus feia por. I llavors, la mare que crec que jeia a la penombra, ha esclatat: "Pareu, si us plau!!!", i crec que han parat, sí, juraria que sí. Això em sol passar quan intento deixar la medicació (amb acompanyament mèdic), tinc somnis més perturbadors i alhora més vius i sentits. Per altra banda, reneix la meva part creativa, i ho fa com una llum de brolla d'una font del fons de l'ànima, i emergeix amb una força i una presència molt contundent. Rebre de nou la creativitat és una experiència molt emotiva, quasi com abraçar a una filla, una filla que no he tingut, però diria que s'hi assembla.

El passat dimecres 28 de setembre vaig participar en la xerrada 'El suïcidi: En parlem?', a la Casa Orlandai, dins del marc de Les Veus de La República. Recordo que vaig parlar sobre la resignació, un terme que si el despullem de tots els usos i implicacions religioses, dona sentit a la meva experiència en el trànsit més agut del patiment, on he hagut de resignar-me a abandonar la creativitat, dormint profundament en un pàrquing fosc i solitari, el temps que fes falta, fins a recuperar-me.

Vull ser creativa, i tenir gràcia, però també tinc molt clar que no vull patir. No vull patir mai més. Quan penso que, per estadística, potser en un temps recauré em situo automàticament davant d'un precipici veient la por, l'amenaça davant meu.

La felicitat està sobrevalorada, jo crec en la pau. La pau interior és el que anhelo cada puto dia de la meua vida. A èpoques, i molt llargues, ho he aconseguit i em serveixen de mirall, de bàlsam i em dibuixen un tímid somriure al rostre. Sobretot quan penso en els moments alegres que aquesta pau m'ha concedit.

No escric des de la pena, ni des del pessimisme (com apunten alguns des del seu privilegi): Escric des de la raó i la veritat, i totes aquelles que m'estiguen llegint i hàgiu transitat un patiment similar, assentireu amb el cap mentre llegiu. El que m'inquieta és una alarma interior que se'm comença a disparar últimament, de forma tímida i fluixeta: Crec que començo a patir. I tinc por. ■

MARIA BASCOMPTE ÉS LLICENCIADA EN HUMANITATS I GESTIÓ D'ESPECTACLES

MIRADA POLÍTICA

El millor govern



MAX SIERRA

Davant la present situació social, econòmica i política, aquesta última és la que ha d'oferir solucions a la ciutadania i fer el seu paper de i des de les administracions. Els executius amb competències en matèria econòmica, energètica i social han d'actuar

i prendre mesures per tractar de pal·liar la situació que viu la majoria de gent avui en dia, és a dir, que han d'estar a l'altura de les circumstàncies i respondre a les peticions i necessitats dels ciutadans a qui representen.

Que el futur en l'actualitat és incert és una cosa que ja sabem, però com afrontem la societat en general els nous reptes que es presenten al nostre camí en aquest món en què vivim és la clau d'aquest moment. Perquè és important com gestionem els ciutadans els temps d'incertesa i com la població rep les diferents conseqüències de la crisi, ja que poden esdevenir la causa de l'entrada en un cicle constant i permanent de canvis en la política a causa de canvis en la societat, perquè la nostra conducta canvia durant les èpoques de menys bonança. Per tant, el comportament dels ciutadans en les etapes de crisi és fonamental per comprendre l'estat sociològic en termes generals de la major part de la societat, perquè posteriorment molts moviments polítics i en conseqüència econòmics tenen l'origen i es deuen en bona part als canvis de caràcter social de la ciutadania.

El president de la República Francesa, Emmanuel Macron, va pronunciar fa unes setmanes un discurs en el qual feia referència a la fi de l'abundància. Doncs bé, és en aquest tipus de situacions on es veu la gestió dels executius i la seva capacitat per adoptar decisions que puguin reconduir la situació a mitjà i llarg termini. En els moments de menys abundància, és quan es poden classificar els governants entre actius i passius. Els primers són els que intenten posar remei a la situació de dificultat que viu una determinada comunitat política; els segons, els que deixen passar el temps fins que la situació arriba a un límit que els passa pel damunt. El millor govern es distingeix per actuar, però degudament, amb serenitat i calma tot i estar envoltat de circumstàncies difícils i ser capaç des del poder executiu de gestionar una crisi amb eficàcia i que les repercussions de la mateixa siguin les menors possibles i afectin de manera lleu a la majoria de la població. Això, evidentment no és una tasca fàcil, ni de bon tros, però és l'objectiu que tenen o han de tenir els governs si és que volen sobreviure a la crisi actual.

La difícil situació econòmica pot ser una oportunitat per als governants amb sentit d'estat per plantejar una resposta contundent a la crisi, que passa per mesures que hauran de compatibilitzar entre d'altres, l'estalvi energètic amb l'alleugeriment de la càrrega que suposa la inflació per les famílies. Les decisions polítiques en aquests casos són molt transcendents; per tant, han de ser tan pragmàtiques com sigui possible i estar pensades al detall. Un govern no ho pot fer tot perfecte, però sí actuar de la millor manera possible: la política va de gestionar els recursos i, doncs, la passivitat no pot ser una opció, ja que al final l'onada de la crisi passa per sobre del governant que es manté immòbil, que acaba a la paperera de la història. ■

MAX SIERRA COLL-VINENT ÉS ESTUDIANT DE CIÈNCIES POLÍTIQUES A LA UB

MOBILITAT

Peatge a l'Autopista. La fi del greuge comparatiu

JOSEP MARIA SUCARRAT

Ja ha passat més d'un any de l'alliberament total de peatges en l'autopista AP7. Durant molts anys un tema com la gratuïtat de les autopistes en les diverses regions d'Espanya era un dels exemples clars del diferent tracte de l'estat amb les autonomies, es recorria a l'esment del cost de desplaçaments a Catalunya enfront del cost a Madrid o Andalusia. Per als catalans el greuge comparatiu era evident, estàvem sent maltractats pagant el que "uns altres" no pagaven, es podien escoltar, amb raó, un sense fi de condemnes sobre aquest fet i la veritat és que la diferenciació de tracte era evident.

Avui, després del primer any de grauitat, escolto d'algunes de les veus que criticaven els peatges en les nostres autopistes, la petició per a establir de nou el pagament per a circular per aquestes vies. El seu argument: l'augment de sinistralitat derivada de l'augment de trànsit (sobretot de transport de mercaderies).

Vegem la realitat de les xifres. La grauitat de les autopistes pot provocar més

desplaçaments de particulars, sigui per oci o treball. L'efecte crida cap a les vies ràpides és evident, com el demostren les xifres: un augment del 30 al 40% del trànsit amb intensitats mitjanes diàries de 95.000 vehicles. Però encara que aquest transvasament d'automòbils cap a les autopistes produeixi un increment d'accidents en elles, hem de pensar que apareix una reducció important d'accidents en les carreteres secundàries i afegirem que les autopistes són les vies més segures de circulació.

Els detractors de l'alliberament de peatges denuncien l'augment de morts en les autopistes catalanes, període gener-agost del 2022, 22 víctimes mortals amb un 17,4% del total d'accidents. Però obliden dir que el total de morts en les carreteres interurbanes (incloses les autopistes) ha estat de 115 amb una reducció del 17,1%, que durant el mes d'agost de 2022 les morts en les carreteres catalanes van ser 17, enfront de 21 d'agost 2019. I que la causa major de morts va ser el xoc frontal. Finalment, els ferits greus han estat 568 en el 2022,



amb una disminució del 14,2% sobre el mateix període del 2019.

La realitat és que el transvasament de trànsit a les autopistes ha reduït el nombre de morts i ferits greus en les carreteres catalanes pesi a l'increment general de desplaçaments. És una realitat que els camions es desplacen millor, més segurs i oferint menys riscos per les autopistes que per les carreteres secundàries de doble sentit en les que travessen poblacions. Afegim les franges horàries i dies en què es permet la seva circulació en l'autopista, està clar que es minimitzen molèsties als particulars en els seus desplaçaments d'oci en els dies clau i de major trànsit.

Per les xifres exposades, és evident que l'alliberament de peatges és positiva, que la sinistralitat global de la nostra xarxa circulatòria ha disminuït i que el greuge comparatiu cap a altres autonomies, en aquest tema, ha desaparegut.

Una altra cosa és que la realitat de les queixes siguin els col·lapses circulatòris... un problema que, segons la meua opinió, no s'ha de resoldre amb peatges que perjudiquen els conductors de menor renda. Pensar que els diners són el filtre de la comoditat per les classes altes és una realitat que cal canviar. La solució és molt més complexa. ■

JOSEP MARIA SUCARRAT YCART ÉS GERENT GRUP SCOOTER TURÓ, S.L.

BOMBONERIA

CONFETTERIA



GELATERIA

PASTISSERIA

Major de Sarrià, 57
Tels. 93 203 07 14
93 203 00 04

Plaça de Sarrià, 12-13
Tel. 93 203 04 73
08017 Barcelona

E-mail: info@foixdesarria.com
<http://foixdesarria.com>

Entrevista

TERESA CUNILLÉ: “Ha anat passant la vida, hem sigut molt feliços i ens ho hem passat molt bé”



© Frederic Esteve

Teresa Cunillé (Sabadell, 1924) és una actriu catalana amb una llarga carrera professional en el món del teatre. Ha actuat en més d'un centenar d'obres diferents. Va recitar el seu primer paper en públic quan tenia 14 anys i des d'aleshores no va baixar dels escenaris fins als 83. Té l'honor de ser l'actriu que ha estrenat més obres al Teatre Romea i aviat farà 70 anys que viu al barri del Farró, on va compartir anys de teatre, vida i família —té dues filles— amb el també actor i director de teatre Domènec Vilarrasa. Una dona vital i riallera als seus 98 anys, celebrats el 22 d'octubre, que ens rep amb la seva cuidadora i la filla Araceli al pis de la ronda General Mitre on viu. En paraules del difunt polític i filòleg català Jordi Carbonell a la revista Serra d'Or l'any 1960: “*Teresa Cunillé i Domènec Vilarrasa són els actors que parlen un català més correcte i aquest fet influeix en la resta de la companyia*”.

SERGI ALEMANY I JESÚS MESTRE

La vida és una obra de teatre?

No ho sé (*riu*). El meu teatre és el Romea. El teatre ha estat la meua vida i m'ha donat molta felicitat.

Una carrera d'èxit durant molts anys.

Soc l'actriu que més comèdies (en el sentit d'obres de teatre) ha fet al Teatre Romea. Suposo que he tingut sort i la vida m'ha anat bé. De jove, no veia altra cosa que teatre.

Et va venir de família.

El meu pare era un drapaire, com es deia a Sabadell. Tenia una nau amb cinc telers, però també era aficionat al teatre. Amb un amic mestre músic van fundar la companyia Cunillé Cabané i feien sarsuela.

Què va passar?

Un dia fent *La del manjo de rosas*, la parella teatral del pare es va posar malalta i jo la vaig substituir: “Papa, que jo m'ho sé”, li vaig dir. “Impossible, que no veus que som pare i filla?”, em va respondre. Tenia 14 anys, i a partir d'allà va ser un èxit.

Amb catorze anys t'agradava la sarsuela?

Realment, m'agradava més el teatre

de debò (*riu*) i sobretot la comèdia. Per sort, el meu pare ho va arreglar tot perquè anés a estudiar a l'Institut del Teatre a Barcelona. En aquell temps vivia a Sabadell, igual que el meu nòvio i després marit, el Domènec Vilarrasa.

Recordes la Guerra Civil a Sabadell?

De la guerra, només recordo les coses divertides. Anàvem a menjar als menjadors socials i a la porta d'entrada hi havia una dona amiga de la meua mare que em donava dos panets de Viena, en comptes d'un. I jo estava la mar de contenta.

La població no va ser bombardejada a Sabadell.

Mai. Cap bombardeig. Quan sentíem les sirenes, això sí, sortíem de casa i enfilàvem una mica carrer enllà fins al refugi, mentre vèiem els avions sobrevolar Barcelona.

La Barcelona del Teatre Romea.

Primer vaig voltar per Espanya amb la companyia de teatre de la Irene López Heredia, però amb 22 anys em volia casar i vaig tornar a Sabadell a fer teatre. Un dia, a l'entreacte de *Terra Baixa*, van arribar uns senyors de Barcelona que

ens van oferir a mi i al Domènec (ell feia el paper de Manelic i jo el de la Marta) entrar a la companyia titular del Romea.

Als anys 50, maletes i cap a Barcelona.

Ens donaven 75 pessetes a cadascun, cada dia! I aleshores, el meu home en cobrava 1.200 al mes treballant en una fàbrica de Sabadell. La desgràcia va ser que vam buscar un pis a prop del Teatre Romea, al carrer del Call, que va resultar ser molt humit.

Vas caure malalta.

Vaig acabar agafant una bronquitis i el metge em va dir que, si no marxàvem del pis, no me la trauria mai de sobre. Va ser quan vam buscar un pis a Sant Gervasi seguint els bons aires del Putxet. Era l'any 1955 i per sempre més he viscut aquí.

Vau acabar vivint a la ronda General Mitre, a la part del Farró.

Quan van obrir la ronda la gent s'esperava un passeig de Gràcia amb botigues, i no va ser així. Eren tot casetes baixes i als amics del davant no els vam veure més. Ara hi ha semàfors per creuar, però llavors ens van posar una escala amb un

pont. Com volies anar a comprar al Putxet!?

Amb el Domènec va fundar la Companyia Teresa Cunillé.

Vam deixar el Romea junts el dia que es volia vendre per fer-hi un cinema, i vam muntar una companyia. Hem compartit la vida, el teatre i la feina. Ell es va jubilar dels escenaris amb 72 anys i jo encara vaig aguantar fins als 83.

El vostre teatre és el de la postguerra i també el postfranquisme.

Durant un temps no es podia fer cap obra en català que no fos d'un autor local. No es podia traduir res, i dalt l'escenari canviàvem el text en funció de si a primera fila hi havia un senyor amb una gavardina prenent notes.

Anys després, continues anant al teatre?

Tinc una gran desgràcia, i és que no hi sento gens. Al final he acabat sense anar-hi, perquè ho passava molt malament. Tinc una butaca a primera fila al Romea sempre que ho vull, però els aparells que em permeten escoltar la tele, no funcionen al teatre.

A quina actriu t'ha agradat més veure actuar?

L'Emma Vilarasau trobo que ho fa molt bé. De la meua època, vaig tenir com a companya moltes vegades a la Montserrat Carulla. També vaig treballar amb la Sílvia Munt, l'Esteve Polls, el Mario Gas i molts altres.

Algun director, a banda del Domènec, que us hagi agradat especialment?

Lluís Orduna era un home molt educat i simpàtic. No puc dir el mateix

“**El meu teatre és el Romea**”

“**De la Guerra Civil, només recordo les coses divertides**”

“**Vam buscar un pis a Sant Gervasi seguint els bons aires del Putxet**”

“**He acabat sense anar al teatre, perquè ho passava molt malament**”



com a autor de Sagarra, que també m'ha agradat molt, tot i que com a persona era una mica desagradable. Les obres que més m'han agradat són les de Guimerà: *Maria Rosa*, *Terra Baixa*, etc.

Com has viscut les denúncies d'abusos de Joan Ollé?

Aquestes coses que han passat darrerament, són terribles. L'Institut del Teatre era una cosa molt petita i molt nostra, entranyable. Ara, s'ha convertit en una cosa massa grossa, hi ha massa gent.

Molta demanda teatral per un pressupost baix en cultura.

Estic segura que hi ha moltes coses que es voldrien fer i que no es pot per falta de diners. Cal destinar més diners a la cultura.

Com portes la vellesa?

Trobo que per l'edat que tinc, he d'estar contenta d'estar com estic. Tinc les cames molt malament, però, per sort, tinc una cadira de rodes que em permet anar fins als jardins de la Tamarita.

Hi ha cap secret amagat?

Ha anat passant la vida, hem sigut molt feliços i ens ho hem passat molt bé. Suposo que tot el que he anat fent m'ha portat fins aquí. I llegeixo molt. M'agrada molt llegir.

Recites teatre a casa?

Quan no puc dormir. Vaig dient les meves coses, repasso tots els versos que em sé, tot i que de vegades ja se me'n van (*riu*). Tothom porta el teatre una mica a dins. ■

“ El que ha passat a l'Institut del Teatre és terrible”

“ Per l'edat que tinc, he d'estar contenta d'estar com estic”

© CDMAE



CONVOCADA LA 3A EDICIÓ DEL PREMI TERESA CUNILLÉ

El Teatre Romea ha convocat aquest octubre la 3a edició del Premi Teresa Cunillé, amb la col·laboració de l'Institut del Teatre. El guardó, de caràcter biennal, amplia aquest any el seu àmbit i s'ofereix en dues modalitats: la de recerca, dotada amb un premi de 4.000 euros, i la de dramaturgia, dotada amb 3.000 euros. En tots dos casos, l'objectiu és premiar els millors treballs sobre la història del teatre català dels segles XIX i XX. Les bases es poden consultar al web del Teatre Romea.

Al Museu de les Arts Escèniques de l'Institut del Teatre també es pot consultar el fons Teresa Cunillé i Domènec Vilarrasa, que recull documentació professional des de l'any 1936 fins al 2007, guardada pel matrimoni.

amic
ficcions
L'AVENTURA DE CREAR HISTÒRIES

15a EDICIÓ
FEM DE L'ESCRITURA UN JOC...

Si ets alumne de 3r o 4t d'ESO, Batx. o CFGM, inscriu-te fins al 31 de gener de 2023 a:
www.amicficcions.cat

Participa i guanya!

PlayStations iPhones iPads Auriculars sense fils
Llibre electrònic

Organitza: **amic** associació amigam i informació i comunicació

Amb el suport de: Generalitat de Catalunya Departament de Cultura

Amb la col·laboració de: EDITORIAL BARCELONA FUNDACIÓ CARULLA

CONSELLERIA D'EDUCACIÓ, UNIVERSITAT I RECERCA DIRECCIÓ GENERAL DE RECERCA I INNOVACIÓ

GENERALITAT VALENCIANA 2013-2017

CUINES BANYS REFORMES GENERALS

ATELIER
interiorismo

Via Augusta, 106, L 2
Tel. 626 171 407
hello@atelierbcn.cat
www.atelierbcn.cat



ELS CASTELLERS DE SARRIÀ ACONSEGUEIXEN EL SEU 4 DE 7



ANA RUBIÓ (@annrubiojimenez)

Aquest octubre, la colla castellera de Sarrià ha assolit amb èxit el repte de descarregar per primer cop un castell de set pisos en una diada castellera. Ho va fer el diumenge dia 9, durant la Festa Major del barri. Els Castellers de Barcelona i els Laietans de Santa Coloma de Gramenet en van ser testimonis directes, com a colles convidades a la diada. El 4 de 7 es va assolir en el primer intent de la segona ronda, en què els de la camisa grana van rebre l'ovació i el reconeixement de tota la plaça del Consell de la Vila. És el primer castell de set pisos des de la tardor del 1999, quan va néixer la colla, i suposa un salt de qualitat pels sarrianencs. ■



Barcelona Ets Tu

Més que un partit, el teu moviment

Ja no ens calen polítics, ens calen gestors



DANIEL VOSELER

Barcelona Ets Tu és una formació d'autònoms, funcionaris i jubilats amb capacitat de gestió i que es proposa substituir el model de l'administració actual i resoldre els problemes de la gent cosa que l'actual política no fa.

BcnEtsTu és un partit basat en la gestió que es desmarca de la resta per definir-se com un partit veritablement anti-Colau i es posiciona com l'alternativa real a l'Alcaldia de Barcelona de la mà de l'advocat Daniel Vosseler i conformat per un equip de persones expertes en gestió que proposa substituir el model actual i resoldre els problemes reals de la gent -cosa que l'actual política no fa-.

BcnEtsTu defineix quatre àmbits d'actuació per recuperar la ciutat: la seguretat, la neteja, la mobilitat i l'empresa. Les mesures a prendre només arribar a l'Ajuntament de Barcelona seran:

- Crearem el GRUP D'INTERVENCIÓ RÀPIDA (GIR) a la Guàrdia Urbana per intervenir en les ocupacions en menys de 48 hores.
- Reinstaurarem el Silenci Positiu a l'Administració. Si l'administració no respon en el termini de 6 mesos s'entendrà com acceptada la petició de llicència de les persones o empreses.
- Eliminarem el 30% VPO a les promocions privades.
- Refarem Barcelona Activa com a pol d'atracció d'empreses i inversions a la nostra ciutat.
- Exigirem el compliment dels contractes de neteja de la ciutat i els dotarem amb els recursos necessaris per tal que la ciutat no segueixi amb els nivells de brutícia actuals.

Des de Bcn Ets Tu ens desmarquem per complet de totes les polítiques de la Colau. Als promotors de l'Hermitage els demanem que s'esperin set mesos perquè els rebrem "amb els braços oberts". També als inversors que volien obrir un hotel Four Seasons a Barcelona. I finalment, la quarta pista de l'aeroport que per Bcn Ets Tu diem que no hi ha debat en aquest tema perquè aquesta és una infraestructura imprescindible.



@barcelonaetstu



Barcelona Ets Tu



www.barcelonaetstu.cat



Bcn Ets Tu

Jesús Vázquez diu adeu al Putxet després de 46 anys



© Sergi Alemany

JESÚS MESTRE CAMPI

És ben conegut que una barberia o una perruqueria són semblants a un confessor, un safareig o al divà d'un psicòleg: s'hi diuen coses que en altres llocs és més difícil que surtin. Per tant, un bon barber, a part de tenir les habilitats de l'ofici, ha de ser una persona de bon enraonar i, sobretot, discreta. Aquest final d'octubre ha tancat la barberia d'en Jesús Vázquez, al carrer de la Mare de Déu del Carmel, prop de República Argentina. En Jesús s'ha jubilat, a 82 anys, i tanca un negoci que ha donat servei al barri des de fa 46 anys.

Jesús Vázquez Camba és gallec, va néixer al poble de Saviñao, a la província de Lugo, el 1941. Els seus pares eren pagesos i estaven a càrrec d'una petita finca; van tenir cinc fills, tres nois i dues noies. En Jesús només va fer estudis primaris i de ben petit ajudava la família a les feines del camp. Amb 19 anys ho va tenir clar: "escapar de las labrinas", i va decidir venir a Barcelona, a casa d'una cosina que vivia al barri de Gràcia, al carrer de Francisco Giner. La seva primera feina fou al sector tèxtil, a la fàbrica d'estampats de Bertrond Serra, on estava a càrrec de vuit corrons. Com que aquesta feina es feia a torns, va compaginar-la entrant com aprenent a una barberia del carrer Torrent de l'Olla, tocant al carrer de Còrsega, on va aprendre l'ofici de barber i perruquer. També va estar treballant uns anys a una perruqueria del carrer Girona, on feien "corte a navaja" i molts pentinats singulars per a una revista de modes.

Jesús no tenia vicis com el tabac o la beguda, però sí que era un entusiasta del ball i de les motos... i no li faltaven les noies. Però aviat, cap al 1965, va conèixer Rosa Camps Massana, veïna de Sant Cugat del Vallès, en una d'aquestes pistes de ball com ara el Saló Viena, La Paloma..., que Jesús



© Sergi Alemany

freqüentava cada diumenge. Des d'aleshores, es va fer un fart d'anar de Barcelona a Sant Cugat amb la seva Ossa, tot i que el nuviatge no va ser llarg. Al cap de dos anys, van decidir casar-se i establir-se a Sant Cugat, a la casa que Rosa havia heretat dels pares. Aviat la família va créixer: primer van arribar l'Alberto, el 1972, i després la Lurdes, el 1975. Aquest any va ser especial per en Jesús: es va posar d'acord amb en Paco, un barber del Putxet, i es va decidir a agafar la barberia del carrer Mare de Déu del Carmel com a autònom. Des de llavors, ha portat la Peluqueria Vázquez, i cada dia venia de Sant Cugat, amb el seu Simca 900.

La barberia Vázquez del Putxet

Els anys setanta, el Putxet era molt diferent del barri actual. Davant mateix del local, hi havia casetes unifamiliars, de planta i pis, que era el més corrent al barri, juntament amb algunes torres escampades arreu. Només hi havia alguns grans edificis en els carrers principals, com ara a Craywinckel, eix comercial del barri, a la República Argentina o al passeig de Sant Gervasi. A la cantonada amb República Argentina hi havia

el Bar Gallo, i ben a prop un manyà, Així, des del seu local, en Jesús ha vist com anaven apareixent grans edificis de veïns i s'anava densificant un barri que, quaranta anys enrera, era molt més tranquil. I han desaparegut el manyà i el Gallo.

Entre els clients més antics, en Jesús recorda a Josep Sala i Ardiz, un col·leccionista d'art molt conegut que vivia en una gran torre allà ben a prop, al carrer Hurtado. En Jesús ens descriu el senyor Josep com una persona de molt bon tracte, de conversa agradable i que alguna vegada l'havia convidat a la seva torre, que estava plena d'obres d'art: pintures, ceràmica, escultures... arreu. En morir Sala i Ardiz, el fill va enderrocar la torre i va urbanitzar aquesta part del Putxet, entorn del carrer Hurtado. Només queden com a record els actuals jardins de Marià Manent, que havia sigut part de la finca d'en Sala. Les pintures, unes 190 segons diu Jesús, van anar a Montserrat i actualment són un llegat valuós del Museu del monestir.

Uns altres clients habituals eren el Miquel Sans, propietari d'una fàbrica a Caldes d'Estrac especialitzada en veles i altres teles per vaixells, i el seu majordom.

Sans vivia en una gran torre a la República Argentina amb la seva família i el servei: el majordom, dues minyones, la cuinera, el xofer... Després de la mort de Miquel Sans, els hereus van vendre la torre a la immobiliària la Llave de Oro. Però un moviment veïnal al Farró va aconseguir la protecció de l'edifici que s'ha rehabilitat i ha mantingut la forma externa, tot i que per dins s'ha dividit horitzontalment.

També Albert Manent, veí del carrer Craywinckel, va ser un client usual. Escriptor, poeta i conseller de cultura de la Generalitat en governs de Jordi Pujol, Manent compartia amb Jesús la seva estima per Galícia. Especialment, les muralles de Lugo, que havia visitat un parell de vegades. Manent li va regalar i dedicar un llibre que el barber conserva amb molta estima.

Jesús Vázquez abaixa la persiana per la seva avançada edat. Fa uns anys va perdre la Rosa, però manté contactes freqüents amb els fills i els germans que viuen a Catalunya. Però també li agrada tornar a la seva terra d'origen, passejar pel poble, per Lugo, o pels paisatges impressionants de la Costa da Morte. El Putxet ha perdut el seu barber. ■



PORTES OBERTES

14 de gener

11 de febrer

3 de març

Visites individualitzades tot el curs

T'HI ESPEREM!

93 417 52 71
escola@decroly.org
www.escoladecroly.org

Educació Infantil i Primària
Escola Concertada



SEMBLANCES

Rosa Maria Arquimbau i Cardil

MANUEL CASTELLET

Rosa Maria Arquimbau va néixer el 27 de març de 1909, en el si d'una família humil. Tot just a l'adolescència, va publicar els primers escrits a la revista *Juventud Catalana* sota el pseudònim de Rosa de Sant Jordi. A partir de l'any 1926 escriu, en prosa i en poesia, al setmanari *Dona Catalana*, i un any més tard a *Flames Noves* amb una sèrie d'articles que ja mostren el seu punt de vista sobre l'art, l'amor, l'amistat i els seus plantejaments sobre el feminisme. Un feminisme que ella mateixa va definir com "una mica especial".

Periodista, escriptora, feminista, sufragista, en els seus articles es compromet políticament, en els seus llibres traspua la imatge d'una dona moderna, desenfadada i desimbolta, amb una manera de viure i de pensar provocatius, i del feminisme en diu: «És necessari que no tractem el feminisme entre glòpades de te, com l'hem tractat sempre. Cal que li concedim una més gran atenció que la que es concedeix a un passatemp de tarda.»

Com a periodista va col·laborar en diaris prestigiosos com *La Publicitat*, *L'Opinió* o *La Humanitat*, amb articles sempre punyents. Tenia vint-i-tres anys quan es va proclamar la República i s'hi va implicar fins a les darreres conseqüències: va començar a escriure al setmanari *La Rambla* una secció fixa titulada "Film&Soda", des de la qual comentava, sovint amb ironia, els canvis que

protagonitzaven les dones, essent l'única dona amb una secció pròpia en una publicació regular. A banda d'aquesta feina, començà a treballar com a secretària particular de Joan Casanovas —que era regidor de l'Ajuntament de Barcelona i seria després president del Parlament de Catalunya. Mesos després, entrà com a funcionària de l'Ajuntament.

Com a escriptora, l'any 1933 publica la novel·la breu *Al marge* i, l'any següent, *Història d'una noia i vint braçalets*. Durant aquests anys emmalalteix d'anèmia, cosa que l'obliga a deixar d'escriure amb regularitat, i passa períodes de convalescència a Begues i a Castellterçol. El 1935 fa pública l'obra de teatre *Es rifa un home!*, que és la primera comèdia de l'autora que es representa, a la Sala Empordanesa. Posteriorment, també s'estrenen, al Teatre Romea, *Amunt i crits*, *Les dones sàvies* i *Maria la Roja*. Arquimbau freqüentava bars, tertúlies, cabarets..., però també biblioteques i diaris; tots aquests escenaris van quedar reflectits en els seus relats.

El periodisme i la literatura no la van apartar de la política ni del feminisme. Militant activa a Esquerra Republicana de Catalunya, va ser presidenta del Front Únic Femení Esquerrista, va participar en la campanya de recollida de signatures de dones en favor de l'Estatut de Catalunya i va promoure l'agrupament de les catalanes en favor del vot femení. Parodiava, sovint, la figura de



© Gabriel Casas i Galobardes. ANC

la feminista, des de la presentació de la hipocresia i la falsedat d'unes idees assumides més a disgust que per convicció.

L'any 1937 es casà amb el polític Joaquim Girós i el 1939 s'exiliaren a París, Marsella i Perpinyà, d'on retornaren anys després. A ella no se li permeté recuperar la seva feina a l'Ajuntament de Barcelona i el seu marit començà a treballar com a representant d'una empresa de cacau, de la família Rius, que, més tard, crearia el Cola-Cao. Girós fou enviat a Tànger per ocupar-se del negoci d'importació i exportació de l'empresa, activitat que durà fins a l'any 1956.

Arquimbau, que als anys trenta, formava part de l'elit d'escriptores catalanes com Mercè Rodoreda, Aurora Bertrana

o Anna Murià, no va tornar a escriure fins als anys setanta, quan publica les novel·les *La pau és un interval*, on es narra l'ocupació de París per part de les tropes alemanyes, i *Quaranta anys perduts*, que té la Barcelona de postguerra com a rerefons històric.

El 1973 mor el seu marit, el 1985 es pot beneficiar de l'amnistia als funcionaris de la República i va passar els seus darrers anys en una residència de Barcelona, on morí el 28 de febrer de 1992. De jove havia viscut a Gràcia, al número 70 del carrer Gran de Gràcia, on fa tres mesos es va inaugurar una placa en la seva memòria, i als anys setanta va viure a Sant Gervasi, al número 67 del carrer de Laforja. ■

LES RESSENYES DE LA CASA USHER

Fas 6 anys? Vine a la llibreria i tria un llibre!



Un any més (des del 15 d'octubre al 30 de novembre) es fa la campanya "Fas 6 anys, tria un llibre". Tots els infants que aquest 2022 fan 6 anys, rebran una carta a casa amb un cupó perquè puguin anar a una llibreria i triar un llibre per començar a llegir.

Com que hi ha un munt de llibres entre els quals poden triar, les llibreres de Casa Usher hem seleccionat 6 títols amb què ens hem divertit molt!

Un conte per a cada lletra, de Carmen Gil amb il·lustracions de Natascha S. Rosenberg (editorial Cruïlla): cada una de les lletres de l'alfabet, des de l'A fins a la Z, és la protagonista d'un dels contes d'aquest recull. Escrit en lletra lligada.

Què passa, carbassa?, de Pere Martí i amb il·lustracions d'Elisa Bernat (editorial Barcanova): un recull de rodolins que, com que són breus i rimem, són més fàcils de llegir per als primers lectors. Escrit en dues modalitats de lletra: de pal i lligada.

La guerra de les formigues, de Jaume Copons amb il·lustracions de Liliana Fortuny (editorial Combel): Un nou còmic de la sèrie Bitmax & Co. (i ja en van 7!).

Un caramel és la causa de la baralla entre les formigues negres i les vermelles, en Bitmax i els seus amics hauran de posar pau si volen que el Bosc Blau torni a ser un bosc tranquil! Escrit en lletra de pal.

Rufus i els gatets, text i il·lustracions de David Melling (editorial Baula): A en Rufus no li agraden els gatets, per això quan ha de compartir casa, menjar, llit i jocs amb tota una colla de cadells de gat no hi està gens d'acord! Però a poc a poc es faran molt amics. Escrit en lletra de pal.

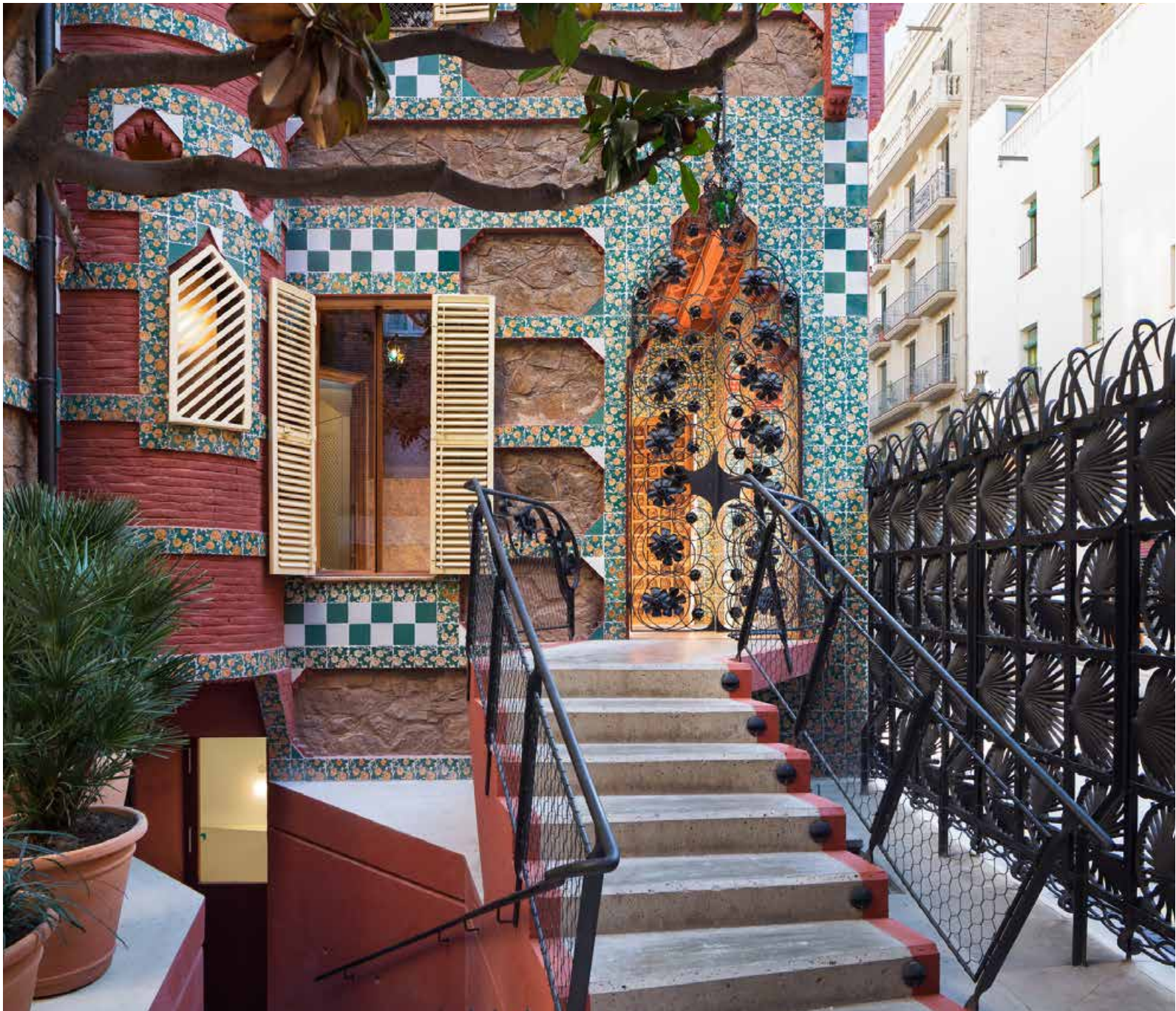
Un regal de por, de Meritxell Martí amb il·lustracions de Xavier Salomó (editorial Flamboyant): Avui és la Nit Mundial del Terror i tot de personatges esgarrifosos

(bruixes, mòmies, vampirs i un llarg i terrorífic etcètera) es reuneixen per obrir els regals més monstruosos que hagin pogut imaginar: obre les solapes i descobreix quin és el regal que fa més por. Escrit en lletra d'impremta.

El llarg viatge de Joan Miró, de Gemma Gallardo amb il·lustracions de Marta Altés (editat per la Fundació Joan Miró): La vida de Joan Miró feta conte. Ja des de ben petit, en Joan estava fascinat per la natura i els colors, i quan es va fer gran va perseguir el seu somni de ser artista i es va convertir en un dels més reconeguts d'arreu del món. Escrit en lletra d'impremta. ■

CASA USHER, c/ Santaló, 79





Vine a conèixer la primera casa de Gaudí!



Nou horari d'hivern: dilluns de 10 a 15 i de dimarts a diumenge de 10 a 19 h.

Reserva les teves entrades a www.casavicens.org

Carrer de les Carolines, 20-26, Barcelona 08012

 [casavicens](https://www.instagram.com/casavicens)

 [CasaVicens](https://www.facebook.com/CasaVicens)

 [casa_vicens](https://twitter.com/casa_vicens)

Música

Homenatge a Jordi Cervelló

JESÚS MESTRE CAMPI

Aquest estiu, de manera sobtada, va morir el músic sarrianenc Jordi Cervelló. No es va poder acomiadar del barri, ja que va morir a l'Hospital de Figueres, mentre passava les vacances a una masia de les Escaules, a l'Alt Empordà, com tenia costum la família des de 1985. El dia 29 de setembre, el Teatre de Sarrià va dedicar un càlid homenatge a Cervelló, en el qual no van faltar els seus veïns de Sarrià i de les Escaules, i els amics i músics, bons coneixedors de la seva obra.

Jordi Cervelló i Garriga (1935-2022) va néixer a Sant Gervasi, al carrer de Taverna, a prop de la Via Augusta. Posteriorment, la família va anar a viure a Sarrià, al passeig de la Bonanova amb Anglès. Més tard, durant un any al carrer Mestre Falla, al carrer Caponata i, finalment, al carrer Santa Magdalena Sofia, on va viure amb la família més de cinquanta anys en un pis amb un àtic, on tenia l'estudi. Cervelló era violinista de vocació i allà dalt no molestava al veïnat.

El pare de Jordi, Josep Cervelló i Bach, era propietari d'una fàbrica de plàstics a les Corts, però la família tenia molta sensibilitat cultural. La mare, Maria Concepció Garriga i Coma, era poetessa; i el fill gran, l'Enric, va ser un pianista de renom. En Jordi va estudiar violí amb Joan Massià: la seva dèria era ser violinista. Va fer un llarg viatge d'estudis per Europa, sobretot per Itàlia, per perfeccionar la tècnica en la interpretació del violí, però va tenir un accident que li va impedir poder-s'hi dedicar com a violinista professional. En aquest viatge, tanmateix, va conèixer Caterina Autuori, amb qui es va acabar casant i compartint la resta de la seva vida.

En tornar a Sarrià, Cervelló es dedica a la composició i a l'ensenyament de



© Joan Parés

violí: va ser mestre del Conservatori de Badalona entre 1982 i 1996; també va ser mestre de molts infants i joves del barri, com la Núria Solina, de la companyia Travi, que recorda el caràcter alegre i generós d'en Jordi. A partir dels anys seixanta, inicia una prolifera trajectòria com a compositor, primer amb peces per a orquestra de corda, però amb el

temps també música de cambra, simfònica, per a grans conjunts de vent, per a instrument (violí, viola, violoncel, piano) i fins i tot música vocal. El seu catàleg l'ha publicat sobretot Boileau i EMEC, i conté prop d'un centenar de composicions. La seva filla, la Susanna, també músic, pensa que si es fes un monogràfic li agradaria començar amb el *Concerto Grosso* (1973), després el concert per a violí i orquestra (2003) i, a la segona part, la cantata *Vergine Madre*, basada en l'últim cant del "Paradís" de la *Divina Commedia* de Dante Alighieri, per a tenor, cor i orquestra, que, incomprendiblement, encara sense estrenar. Un concert un pel llarg pel que estem acostumats, però on es veuria la poliedricitat compositiva del Jordi. Altres peces destacades són la peça simfònica *Vers l'infinit* (1982-83) i, sobretot, el concert per a violoncel *La sfera d'ametista* (composta el 2017, es va estrenar el 28 de març de 2019 per l'Orquestra Filharmònica de Sofia). L'obra de Cervelló és extensa i de qualitat, però com els ha passat a tants compositors del país, ha tingut poques facilitats a Catalunya per poder fer carrera i costa molt ser valorat.

El concert del 29 de setembre va omplir el Teatre de Sarrià per fer un reconeixement popular a Cervelló. El concert, programat dins del 2n cicle de Música de Cambra, preveia l'estrena mundial de la



Maria Canyigüeral i David Alegret. © Sandra Rodríguez

Sonata Caula, que van interpretar Isabel Villanueva a la viola i Maria Canyigüeral, al piano. Va ser la culminació d'un acte que també va comptar amb la introducció del compositor i musicòleg Benet Casablanca, que va glossar la trajectòria musical de Cervelló i la intervenció de Joan Parés, veí de les Escaules. També es va gaudir d'una interpretació extraordinària del *Dichterliebe* de Robert Schumann, a càrrec del tenor David Alegret acompanyat per Canyigüeral, i dues cançons per a veu, viola i piano, amb la mezzosoprano Cristina Segura. Les notes brillants i cristal·lines de *La Caula*, amb referència a un salt d'aigua que fa la Muga prop de les Escaules, ressonaven al final d'un concert molt especial.

Continua el 2n cicle de Música de Cambra

El 22 d'octubre es va fer el penúltim concert del cicle, un dels més esperats tant pel programa escollit, peces de Mozart i Beethoven, com pels intèrprets: a Maria Canyigüeral la van acompanyar els germans Arnau i Abel Tomàs (violoncel i violí), membres del Quartet Casals. La presentació va anar a càrrec de Joan Vives, que va advertir de la complexitat del *Trio op. 70 n. 1*, conegut com a "Fantasma", escrit per Beethoven el 1808, quan la sordera del compositor ja era molt evident. Va ser tota una vivència sentir aquesta obra en mans d'intèrprets tan brillants, que van emocionar en el segon moviment, el *Largo assai ed espressivo*, una peça més de segle XX que de principis del segle XIX.



Isabel Villanueva i Canyigüeral. © Sandra Rodríguez

El darrer concert del cicle està programat per al dimarts 22 de novembre: Pau Codina (cello), Lana Trovtovsek (violí) i Maria Canyigüeral han preparat obres de Robert i Clara Schumann, i de Johannes Brahms. Sens dubte, serà de nou un concert memorable.

Adeu a Jordi Cervelló

Alguns dels llocs més freqüentats per Jordi Cervelló eren la Llibreria de la Plaça, el SarriàCopy i la visita setmanal a en Toni, el brocanter, a la fira. Allà anava a fer còpies i ampliacions de partitures, i comptava sempre amb l'ajuda de la gent de la copisteria. Solia trobar-hi el bon amic Albert Baraldés, un veí que es dedica a fer espectacles de màgia. Solien assegurar-se en els bancs prop de la plaça de l'Amic per explicar-se històries de vida. Dos mags compartint experiències i projectes. Baraldés recorda que Cervelló li va regalar un llibre publicat el 1850, en temps de la regent Maria Cristina: un tractat de màgia! ■

El teu llibre a casa en 48 hores



dissabte
12
novembre
2022
de 10 a 20 h

25a MOSTRA
del
COMERÇ
de
SANT GERVASI

carrer MUNTANER
entre c/ Bisbe Sivilla i rda. Gral. Mitre

organitza

L'Eix Comercial
de Sant Gervasi
www.barnavasi.com



amb el suport de



Districte de
Sarrià-Sant Gervasi

Ajuntament de
Barcelona



Música

Un concert de gòspel per canviar la vida a les víctimes de la prostitució

L'actuació benèfica, a càrrec del Rotary Club de Barcelona Sarrià, tindrà lloc el pròxim 17 de novembre

JOHN MCAULAY (@AulayML)

"Si vols arreglar el món, has de començar arreglant la vida d'una persona". Aquest és el principi sota el qual es regeix el Rotary Club de Barcelona Sarrià, la branca local d'una de les principals organitzacions de servei mundials. Al nostre districte, el Club ha celebrat enguany un lustre d'existència replet d'acions de solidaritat i integració. Malgrat comptar amb una modesta xifra de membres, el Rotary Club presumeix d'estar ben arrelat al districte.

I és que, entre els seus esdeveniments, hi ha un que sempre aconsegueix aplegar una multitud de veïns: el concert de gòspel. En aquests cinc anys, i amb l'inconvenient de la pandèmia entre mig, l'associació ha pogut organitzar ja tres actuacions amb la col·laboració de la coral Free Choir a l'emblemàtica parròquia de Sant Vicenç de Sarrià. Uns concerts que tenen vocació de ser "un esdeveniment cultural de primer ordre al barri", com explica Enric López Milà, president fundador del Rotary Club de Barcelona Sarrià. En cada edició han reunit prop de 400 persones, i confien que enguany no sigui diferent. Aquest pròxim 17 de novembre, a partir de les 20.30 hores, hi ha programat una nova actuació musical per un preu de 10 euros l'entrada.

Un cost, però, que no es queda a les mans del Club, sinó que va destinat de forma íntegra a satisfer les necessitats d'una entitat social barcelonina. D'aquesta manera, durant els darrers anys ja se n'han beneficiat un grapat d'organitzacions. La Fundació Gavina, ubicada al Raval, ha pogut ajudar els joves del barri en situació de vulnerabilitat social; i Assís Centre d'Acollida i Sant Joan de Déu Serveis Socials, totes dues de Sarrià-Sant Gervasi, han treballat en defensa de les persones sense llar.

Enguany, totes les recaptacions del concert de gòspel aniran directament a El Lloc de la Dona, organització amb seu al Raval i que funciona com a centre d'atenció social per a totes aquelles persones que han estat víctimes de tràfic de dones i de prostitució. I tindran un destí pactat, perquè els diners no s'entreguen sense cap mena de control. "Sempre col·laborem amb un projecte en concret", explica López.

La iniciativa d'aquest any porta per nom 'Teixint futurs'. Nascut el 2012, aquest projecte té per finalitat donar una alternativa laboral realista a les dones perquè puguin abandonar el món de la prostitució. Assolir-ho no és fàcil. "El 70% de les dones que atenem estan en situació



© Rotary Club de Barcelona Sarrià

irregular i no poden treballar en el mercat ordinari", reconeix la directora del centre, Mar Galcerán. La situació s'exacerba, a més, quan hi ha una recessió econòmica, com està passant actualment.

A través de 'Teixint futurs', aquelles dones que s'hi acullen han aconseguit formar-se per ser cosidores professionals, i acabar trobant feina a una empresa externa o a la marca de roba Dona Kolors, que gestiona El Lloc de la Dona. El projecte acaba tenint un impacte molt alt en la seva incorporació al món laboral, segons Galcerán. "Això els hi transforma radicalment la vida perquè els hi dona una oportunitat de treball digne, de tenir un salari, una independència econòmica i sostenir les seves famílies extraient-les dels cercles de pobresa on estaven", diu.

Aquest no serà el primer cop que el Rotary Club de Barcelona Sarrià col·laborarà amb El Lloc de la Dona. El vincle va començar ja el 2017, i ha estat fructífer. "Ens han ajudat moltíssim", admet Galcerán. "Sense la seva ajuda, tot aquest projecte segurament no hauria pogut créixer de la manera que ho ha fet". El cost del taller de costura és elevat perquè requereix molta maquinària, i el finançament del Club ha estat clau per fer-lo viable. Ara, amb els beneficis provinents del concert benèfic d'aquest novembre, l'entitat social podrà renovar les seves màquines de cosir, que provenen d'una donació prèvia i són antigues. "No té sentit que aprenguin a fer-les anar quan després, al mercat laboral, utilitzaran altres més modernes", explica la directora. "Les noves ens donaran un impuls important".

L'experiència d'El Lloc de la Dona és només una de les moltes que ha involucrat el Rotary Club de Barcelona Sarrià. Al llarg dels darrers anys han participat amb paradetes solidàries a la Fira de Nadal del districte, donacions de roba i joguines, un circ infantil, i fins i tot campanyes internacionals amb entregues de llibres al Líban i ulleres al Camerun. I confien poder continuar-ho fent durant molts anys més. Ara per ara, però, la pròxima data marcada al calendari és aquest el 17 de novembre. Durant el concert, el Club revelarà quina serà l'entitat amb qui es col·laborarà l'any vinent. L'únic que podem avançar és que està arrelada a Sarrià-Sant Gervasi. ■

Alpinisme

El Club Excursionista de Gràcia presenta el festival de muntanya Amunt

EL JARDÍ

El Club Excursionista de Gràcia ha presentat aquest mes d'octubre *Amunt*, un festival de muntanya que es desenvoluparà entre els dies 11 i 19 de novembre, i que neix amb la pretensió de convertir-se en un referent dins del calendari dels festivals de muntanya.

Comptarà amb la participació de ponents de primera línia mundial de l'escalada, l'espeleologia i l'alpinisme inclúsiu. Entre ells, Sean Villanueva, escalador i alpinista belga; Sílvia Vidal, muntanyenca i alpinista catalana; Marc Toralles i Bru Busom, alpinistes catalans i guies d'alta muntanya (UIAGM); Sonia Casas, alpinista i escaladora bilbaína; Sergio García-Dils, espeleòleg i arqueòleg sevillà; i Albert Guàrdia i Eloi Vila, escaladors catalans.

Durant els vuit dies de festival, es faran sis ponències, debats i diverses activitats, com ara presentacions de llibres, premis de fotografia, tallers de prevenció i altres iniciatives relacionades amb la muntanya. A través de les diferents intervencions, es posaran en relleu la igualtat de gènere, la inclusivitat i la

sostenibilitat de les accions dins del món de l'aventura muntanyenca.

El Festival Amunt neix en el marc del centenari del Club Excursionista de Gràcia, entitat amb seu al passatge Mulet, al Farró, i més enllà d'aquesta edició, la voluntat és donar-li continuïtat en el futur. Els actes es desenvoluparan a tres espais diferents del Centre Artesà Tradicionari, a la plaça d'Anna Frank, de Gràcia. ■



Sonia Casas, alpinista i escaladora © CE de Gràcia

ORGANITZEN:

Rotary
Club de Barcelona Sarrià

free choir

Direcció: Vicen Alfonso

IV CONCERT GÒSPEL SOLIDARI

Aquest any a favor de:

El Lloc de la Dona **DONA KOLORS**

Projecte: "TEIXINT FUTUR"

Dijous
17 de novembre de 2022
20:30 h

Lloc: Parròquia de Sant Vicenç de Sarrià
Plaça de Sarrià, 10 bis
Barcelona

COMPRA LES TEVES ENTRADES

<https://vivetix.com>

Donatiu anticipat: 10 €
També donatiu en el propi concert
Donatiu fila zero: ES04 2100 3043 4822 0060 1209

Rotary Club de Barcelona Sarrià | Gent d'Acció

Patrocinat per:

Interpartes

Col·laboren:

associació cultural casorlandai

SarriaCopy

FARMÀCIA

35

Tel 932031121

CONCEPT

Sarrià-Sant Gervasi també existeix

Ciudadans Sarrià-Sant Gervasi

El passat dijous 20 d'octubre es va celebrar el Consell Plenari del nostre districte, Sarrià-Sant Gervasi. Des del nostre grup municipal, Ciudadans, vam presentar la següent proposta sobre seguretat: malgrat els missatges que es traslladen des del govern de la ciutat i del districte, la realitat és que la inseguretat és un dels principals problemes per als veïns de Sarrià-Sant Gervasi. En els últims mesos s'han incrementat els furtos amb violència, els robatoris a domicilis, a comerços i a altres establiments. També es cronifica, sense que se li posi solució, la problemàtica de l'incivisme i el botellot. A tot això li hem d'afegir l'augment de les ocupacions il·legals en diverses zones del Districte. Per tot això, vam proposar un conjunt de mesures de seguretat com: incrementar dels efectius de la Unitat Territorial de la Guàrdia Urbana a Sarrià-Sant Gervasi; augmentar de la

presència de la Guàrdia Urbana en els punts i franges horàries més conflictives, incloses les zones escolars; implementar una millora de l'enllumenat públic en carrers, parcs i jardins del districte, evitant espais insegurs, especialment per a les dones i menors víctimes d'abusos de caràcter sexual; crear una oficina contra l'ocupació il·legal i vam instar el govern de la ciutat a complir i fer complir les ordenances municipals de civisme i la legislació vigent relacionada amb la seguretat i els espais públics. Malauradament, la nostra proposta no va ser aprovada amb els vots en contra de comuns, PSC i ERC; i l'abstenció de JxCat.

També vam realitzar un prec a què el govern del districte es comprometés a instar a TMB perquè s'ampliessin les línies del bus 118 i 128, corresponents als barris de muntanya, a què es milloressin les seves parades i a què es recu-

perés el NitBus de Vallvidrera i les Planes que es va retirar durant la pandèmia de la covid-19. L'esmentat prec va ser acceptat pel Govern.

I per últim, des de Ciudadans vam preguntar sobre una de les principals preocupacions dels barcelonins i barcelonines segons l'enquesta de serveis municipals d'aquest any: la brutícia. Vam preguntar que s'està fent per a millorar el sistema de recollida del Porta a Porta del barri de Sarrià i quina solució estan proposant pel barri del Rectoret i les Planes respecte al bolcatge de contenidors per part dels senglars i per la recollida selectiva, ja que els nous contenidors no s'adapten als residus de muntanya.

Des del grup municipal Ciudadans, volem reiterar un cop més el nostre compromís amb el districte i els veïns i veïnes perquè Sarrià-Sant Gervasi deixi de ser un districte de segona pel govern de comuns i PSC.

+ SEGUROS
+ LIBRES





1. Recuperaremos la autoridad perdida de los agentes de la Guàrdia Urbana.



2. Actuaremos con contundencia contra los botellones, reformando la ordenanza de Civismo



3. Devolveremos la tranquilidad y la seguridad a los barceloneses. Tolerancia Cero contra la delincuencia.



4. Acabaremos con la permisividad con los Okupas. BCN dejará de ser el paraíso de los Okupas.



5. Incrementaremos la plantilla de la Guàrdia Urbana. 4.500 agentes al servicio de la ciudadanía.



6. Aumentaremos en 100 Millones de Euros la partida destinada a Seguridad y reforzaremos el patrullaje preventivo.




PRIMERA PUBLICACIÓ MONOGRÀFICA
D'EL JARDÍ PREMSA LOCAL:

Explora els jardins i viu els arbres

Al llarg de vuit anys, Maria Josep Tort ens ha descobert cada mes un parc o un jardí del districte de Sarrià - Sant Gervasi, en la secció "Explorar el jardí", dins d'El Jardí de Sant Gervasi i Sarrià. En aquest volum, l'autora ha fet una selecció dels jardins més destacats i ha revisat els textos, aportant una nova visió d'aquests indrets, però mantenint les característiques que definien els articles del diari.

Aquests textos, ara, s'il·lustren amb unes excel·lents imatges d'Adriana Olsina, especialista a fotografiar arbres i ambients naturals.

Aquest llibre, el primer que edita EL JARDÍ Premsa local SCCL, **s'ofereix ara mitjançant reserva prèvia a la seva publicació, amb un 25% de descompte, a un preu de 17 €.** Posteriorment el PVP serà de 23 €. Aquesta oferta estarà activa fins a la publicació del llibre, prevista a finals de novembre.

Reserva el teu llibre a:

<https://diarieljardi.cat/contacta/>, amb la descripció "LLIBRE JARDINS", o enviant un mail a info@diarieljardi.cat

Els dies de presentació del llibre, podreu recollir els vostres exemplars. També els podem enviar per correu (afegint el cost de l'enviament). Us mantindrem informats!

El Jardí
PREMSA LOCAL - SCCL



Característiques

120 pàgines | format: 24 x 22 cm | 100 fotografies inèdites

METAL
CARPINTERIA

HONNY
DE ALUMINIO

ESPECIALISTAS EN PUERTAS Y VENTANAS

c/ Laforja 40, tda 3 - 08006 Barcelona

Tel: 932 022 256 - Fax: 932 006 870

metal@metalhony.com

www.metalhony.com



Superservis

SUPERMERCATS DES DE 1945

Barcelona

C. Avinyó 11 - Tel.933175391 - Casc Antic

C. Major de Sarrià 85 - Tel.932030494 - Sarrià

C. Vallirana 21 - Tel.933684571 - Sant Gervasi

Parets del Vallès

C. Raval 2 - Tel.935621698

Av. Pedra del Diable 28 - Tel.93565195

Prat del Llobregat

Pl. Catalunya 20 - Tel.933704551

www.superservis.cat

PERSONAL SHOPPER
SERVEI A DOMICILI RÀPID I GRATUÏT



HOGESER

Serveis integrals de neteja



Visita'ns:
hogeser.es

¡Truca ara!
628.171.086

**¡La teva llar lluent
per al canvi de
temporada!**

+Cases particulars
+Locals comercials
+Oficines
+Botigues
+Restaurants

Subhastes plenes de sorpreses

SANDRA ROMÀ

Moltes persones quan pensen en una subhasta els hi venen al cap imatges de grans esdeveniments trets d'alguna pel·lícula. És cert que hi ha subhastes per milionaris, però les més habituals són per a gent normal. A Bonanova Subastas es poden trobar objectes des de 10 euros en amunt. A més el seu funcionament és molt senzill tant si es vol vendre com comprar. En el primer cas només ens ha de venir a veure o enviar per WhatsApp les imatges i gratuïtament (dins de la màxima confidencialitat) li valorarem les peces que vol subhastar. Si està d'acord les pot deixar en dipòsit. Li signarem el corresponent document i les inclourem en la següent subhasta. Si ningú s'interessa podem tornar a provar a la següent. Normalment, previ acord amb el client, es rebaixa una mica el preu per fer l'oferta més atractiva. A vegades, es dona la paradoxa que a llavors atregui l'interès d'un client i una primera licitació provoqui d'altres i el preu vagi amunt. Entre subhasta i subhasta sempre es poden comprar els lots directament al preu de sortida.

Les subhastes es fan actualment on-line a conseqüència de tot el que hem viscut. Això ha fet que el ventall de compradors s'hagi ampliat a tot el món, però els clients poden continuar visitant la nostra sala d'exposicions i veure físicament, durant els dies previs, tot allò que tenim previst subhastar. A l'any fem de vuit a nou subhastes generals amb uns 1.000 lots aproximadament cada vegada. També celebrem de tant en tant subhastes especialitzades en temes concrets com pintors, llibres, joies, col·leccions particulars, etc. En aquest cas estem parlant d'entre 100 i 200 lots. Les persones que vulguin participar en una subhasta i tinguin dubtes sobre l'operativa, es poden adreçar a nosaltres i rebran tota la informació necessària. Inclús si no disposen d'ordinador poden participar per telèfon.

Una subhasta és la millor opció per herències, col·leccions, objectes que han perdut el seu encant als nostres ulls, però que el poden tenir per molts d'altres, necessitat econòmica, etc. I sempre és la manera d'obtenir el millor rendiment perquè així el mercat lliurement li donarà la màxima valoració. Els interessos de venedor i la sala de subhastes són coincidents. Per la seva part, el comprador pot satisfer un desig, trobar un regal de qualitat i els més pacients veritables oportunitats.



Vano oriental inicis del segle XX. Preu de sortida 70 €. Adjudicat per 750 €. Correspon a l'última subhasta mes d'octubre.



BONANOVA SUBASTAS

SUBHASTES UN MÓN D'OPORTUNITATS

Aquest Nadal faci un bon regal



Descobreixi petites joies entre més de 1.000 lots: Pintura, Escultura, Mobles, Joies, Relotges, Plata, Porcellana, Vidre...

PROPERA SUBHASTA DE NADAL

Exposició física i a la web des del 21 al 30 de novembre
Subhasta on-line l'1 de desembre, a les 16 h



**BONANOVA
SUBASTAS**

Muntaner 527 (a prop Pl. Bonanova) Barcelona
93 212 18 08 // info@bonanovasubastas.com
www.bonanovasubastas.com

El lledoner

M. JOSEP TORT

Anomenat en molts indrets rurals com l'arbre de les forques, el lledoner s'està imposant als grans nuclis urbans com l'espècie més competitiva, més soferta i amb més prestacions, fins al punt que està desplaçant als icònics plàtans de Barcelona. És una espècie molt longeva que pot arribar a viure més de mig segle, fet que explica el gran nombre d'exemplars centenaris que perviuen arreu del territori català.

L'espècie (*Celtis australis*)

És un arbre de fulla caduca, amb una capçada ampla i densa de color verd intens. El tronc generalment és recte i les branques erectes. Pot assolir els 25 m d'alçada. L'escorça és llisa de color gris. Les fulles asimètriques estan disposades en dos rengles alterns al llarg de la tija. Són estretament ovades i finament serrades amb l'extrem acabat en una punta allargada.

De les fulles del lledoner s'alimenten les erugues d'una singular i bonica papallona molt coneguda a Europa, la *Libythea celtis*.

Les flors no criden gens l'atenció, són molt petites i de color groc verdós. Creixen a l'axil·la de les fulles i no desenvolupen pètals.

El fruit és el lledó, una drupa carnosa arrodonida, comestible i de mida similar a un pèsol amb un pinyol gran en relació amb el volum del fruit. Madura a l'estiu i a la tardor adopta un color negre. La polpa és rica en vitamina C, ferro i potassi. Té un gust dolç molt agradable semblant als dàtils. A la postguerra va constituir una molt bona alternativa a la manca de vitamina C.

Al País Valencià, la canalla es menja els lledons i el pinyol l'utilitzen com a projectil que el llencen a través d'una fina canya.

El lledoner pot viure més de sis-cents anys. Es troben magnífics exemplars arreu, alguns d'ells monumentals. A Catalunya n'hi ha 4 de catalogats a Rajadell, Cervelló, Cervera i Riudarenes, però, molts altres mereixerien ser catalogats. A Sarrià en tenim un de catalogat com Arbre d'Interès Local (Manuel Girona 55).



Lledoner a l'avinguda Foix, a l'alçada del c. Vives i Tutó

El lledoner pertany a la família de les Ulmàcies, amb més de 80 espècies a tot el món.

Origen, distribució i ecologia

Probablement el lledoner és un arbre d'origen oriental, però sembla que els fenicis grecs i romans el van introduir a la conca mediterrània i, avui dia, constitueix una espècie totalment naturalitzada. No forma boscos. Es troba habitualment als indrets humits de la terra baixa, al peu de cingleres i racons feréstecs i amagats.

Prefereix els sòls profunds, les zones al·luvials i els cursos d'aigua, però, tanmateix, es pot considerar un arbre rústic, molt sofert. Els lledoners desenvolupen algunes funcions ecològiques importants. Plantats als marges i talussos impedeixen l'avanç de l'erosió. Antigament, els camperols de muntanya de les serres valencianes, plantaven lledoners quan no podien construir marges i els esporgaven i aprofitaven la fusta per altres usos.

Els lledoners s'utilitzen també com a barrera contra el foc. Un conjunt dens i espès d'aquests arbres constitueix una zona frescal que dificulta la propagació ràpida de l'incendi.

Usos, aprofitaments i simbologia

La funció més rellevant del lledoner radica en els seus atributs com arbre ornamental, que vesteix i ombrreja carrers, places i passeigs de moltes ciutats. La seva resistència a la contaminació i la gran fortalesa contra les malalties ha propiciat la gran proliferació d'aquesta espècie en nuclis urbans.

Des de fa uns quants anys els lledoners estan substituint els icònics plataners que són més propensos a patir malalties urbanes.

La fusta, forta i flexible del lledoner s'utilitza en la construcció dels mànecs de diferents eines com les destrals, les aixades, els pics i les masses, les forques per ventar el blat, els cercols de les botes, els jous, els arcs de carros, els esquís i un llarg etc. Les forques, però, constitueixen l'aplicació estrella dels lledoners, gràcies al tipus de ramificació d'aquest arbre que permet la confecció de forques amb un gran nombre de pues. També s'usa en el sector de la construcció i per a fer carbó. Antigament, les fulles s'usaven com a farratge per a cabres i ovelles. Els lledoners són molt habituals al voltant de santuaris, la qual cosa indica que van ser



Lledoner catalogat com a Arbre d'Interès Local (Manuel Girona 55)

introduïts pels seus poders sobrenaturals, relacionats en aquest cas amb la fecunditat. El costum de curar parelles estèrils amb rituals, al voltant d'aquest arbre, té el seu fonament en aquesta creença.

Altres mites fan referència a la fusta de lledoner que se li atorga unes propietats màgiques. Diuen que el bàcul o bastó de Moisès i de tots els profetes estaven fets de fusta de lledoner. Els pastors dels indrets on hi havia lledoners feien flautes d'aquest arbre per espantar llops i altres bèsties.

A la literatura el lledoner ha estat enaltit per diferents literats com en Frederic Mistral, escriptors mallorquins com Llorenç Riber i Llorenç Viàllonga que han cantat i parlat d'aquest arbre, molt present al voltant de les cases del camp balear. En Jacint Verdaguer i, en Vicent Andrés Estellés el recorda com un arbre que pobla totes les raconades de l'horta valenciana. ■



Lledoner visible des del passeig Mallofré

CONEIXEM ELS OCELLS

Leiótrix bec-roig



ENRIC CAPDEVILA

El leiótrix bec-roig (*Leiothrix lutea*) és un ocell exòtic, de colors brillants, una au ornamental escapada que s'està expandint per Europa. Una de les principals poblacions la trobem a Collserola, instal·lada des del 1993 a la zona de la Rierada i la Vall de Sant Feliu, però podem veure'n exemplars per tot el parc i zones properes, com el Parc del Laberint, i s'està expandint pel Llobregat i la serra de Marina. És un atractiu més per al turisme ornitològic a Catalunya.

És un ocell passeriforme petit de 15 cm. El color general és verd grisenc, amb una cua forçada de color blavós. Té la gorja i el pitet groc, que es torna taronja cap al pit i té zones grogues i taronges a les ales. El bec és d'un roig ataronjat, té una àrea blanquinosa del bec a l'ull i les potes de color carn. Té poc dimorfisme sexual, la femella és només una mica menys acolorida.

Té costums tant arborícoles com terrestres, segons la disponibilitat de l'aliment. La seva alimentació és principalment insectívora, que complementa amb cucs, baies, fruita i petites llavors.

Viu en petits grups i en parella durant el període reproductor, després esdevé gregari, i es desplaça en grup fora de les zones de cria utilitzant els corredors biològics. Nidifica en zones forestals i ubica el niu en esbarzers o arbusts densos, a poca altura del terra, on fa una posta de tres o quatre ous cap al maig.

Fins ara se l'anomenava rossinyol del Japó, però ni és un rossinyol, ni és del Japó, originalment és de l'Himàlaia i la Xina. Recentment, el Termcat, l'organisme responsable de la terminologia en català, que depèn del Consorci per a la Normalització Lingüística del Departament de Cultura de la Generalitat, ha completat la llista d'ocells en català. Ha estat una feina de més de deu anys i amb l'ajuda d'un consell científic s'han elaborat normes per al gran nombre de denominacions de nova creació. Ara es poden consultar en línia al Diccionari dels ocells del moón (<https://www.termcat.cat/es/diccionaris-en-linia/233/presentacio>), que conté 11.166 entrades, algunes il·lustrades, en català, castellà, francès, anglès, alemany, i també amb el nom científic. ■

Dita: Ocell que muda, per tot on passa deixa una ploma.



Descobreix la nostra gamma de TORRONS ARTESANS DE XOCOLATA

Sense alcohol · APTÉ PER NENS:

TORRÓ GIANDUJA AMB AMETLLES · TORRÓ GIANDUJA AMB AVELLANES · TORRÓ GIANDUJA · TORRÓ GIANDUJA AMB NOUS · TORRÓ GIANDUJA AMB NEULA · TORRÓ DE TRUFA DE LLET · TORRÓ DE TRUFA NEGRA · TORRÓ XOCOLATA NEGRA AMB NOUS DE LLEIDA · TORRÓ DE XOCOLATA NEGRA AMB AVELLANES · TORRÓ AMB CAFÉ D'ORIGEN DE MONTECRISTO BRASIL

Licors:


TORRÓ DE COINTREAU I TARONJA · TORRÓ DE MARC DE CAVA · TORRÓ DE WHISKY · TORRÓ DE CONYAC · TORRÓ D'AIGUARDENT D'ORUJO ENVELLIT · TORRÓ DE RATAFIA

També tenim gamma sense sucres afegits:



Ara pots fer les teves comandes desde la nostra web: www.blasibcn.cat

C/ Alfons XII, 26, 08006 Barcelona - 93 415 52 79 - info@blasibcn.cat

 602 25 46 54

Infants

El Bicibús, la felicitat feta activisme en un documental



© Frederic Esteve

EL JARDÍ

El dimarts 11 d'octubre, en una de les sales de l'antiga presó Model, es va presentar el documental 'Bicibús' fet per estudiants del curs *Into Industry Programme* de la productora Otxo, i al vespre es va poder veure en dos passis al Centre Cívic Urgell.

El documental posa de manifest el moment de crisi de model que viu la ciutat en matèria de mobilitat, durant dècades tan centrada en el cotxe. Així, mentre l'escamot de bicibuses transmet la idea d'una vida més tranquil·la, més saludable i respectuosa, els vehicles de combustió ens transmeten la

idea d'aquesta vida més crispada, accelerada i contaminant.

Tal com s'explica al documental, participar en una línia de bicibús és molt més que anar amb bicicleta a l'escola: és fer comunitat, és fer més amable la ciutat, és una forma de recuperar l'espai públic i tot-hom que hi participa arriba a l'escola amb una sensació de felicitat d'aquí que, com apunta una de les protagonistes de la pel·lícula més que d'activisme de la bicicleta o de la mobilitat sostenible ens trobem amb persones que fan "activisme de la felicitat".

Malgrat l'èxit de les línies de bicibús (aquest octubre se n'ha inaugurat la tretzena línia a la ciutat), Rosa Suriñach, portaveu de la Xarxa de Bicibusos, va recordar que cal entendre aquesta iniciativa com una acció de transició que ha de conduir al que hauria de ser l'objectiu a mitjà termini i que no és altre que els infants i joves puguin anar a l'escola amb bicicleta i amb seguretat sense necessitat d'anar en grup organitzat.

Per la seva banda, el regidor d'Educació Pau González, que també va estar



© Cedida

present a la presentació, va avançar que s'està treballant en un protocol que ha de facilitar la creació de línies de bicibús arreu de la ciutat i amb els mateixos criteris. Així mateix, va anunciar que pròximament se senyalitzaran els punts d'inici de les línies de bicibús, inicialment, al districte de l'Eixample i no va descartar que línies de bicibús d'altres districtes també ho acabin sol·licitant.

En bona part, gènesi d'aquesta iniciativa nascuda a Vic el 2020, es troba també al barri de les Tres Torres amb les famílies del Col·legi Reial Monestir Santa Isabel, que és on es va replicar per primer cop a Barcelona l'abril del 2021. Avui en dia, el Bicibús de Sarrià (@bicibusbcn) compta amb les rutes actives de Via Augusta, Bonanova i les Tres Torres. ■

El districte tindrà 4 nous espais de joc inclusiu per a tots els infants

EL JARDÍ

Sarrià-Sant Gervasi tindrà quatre noves àrees de joc accessible per infants amb diversitat funcional. Els projectes s'estan desenvolupant en col·laboració amb centres d'educació especial i no serà fins a principis del 2024 que es començaran a redactar. Els jardins de Vil·la Amèlia (Sarrià), els del Doctor Roig i Raventós (les Tres Torres), la plaça d'Emili Mira i López (la Bonanova) i la plaça de Ventura Gassol (el Putxet) són els espais escollits per l'Ajuntament de Barcelona. Fins ara

el districte només compta amb una àrea de joc inclusiu, que es troba als Jardins de Moragas (Galvany).

D'aquesta manera, 9 de cada 10 veïns tindran, com a molt a quinze minuts de casa, un espai amb aquestes característiques segons l'Ajuntament. Els pròxims mesos també es posaran en marxa, a tota la ciutat, projectes de millora i reurbanització en diverses àrees infantils, entre elles la del parc de l'Oreneta i la plaça de Martí Llauredó, tots dos espais a Sarrià. ■



© Districte de Sarrià - Sant Gervasi



GRAUS

19/11

PORTES OBERTES

ESCOLA DE DISSENY I ARTS VISUALS

Moda | Gràfic | Animació 2D i 3D |
Disseny de Videojocs | Interiors | Fotografia

LCI
Barcelona

INSCRIU-TE!

icibarcelona.com

REMEIS I CUINA DE CONVENT

El julivert és molt vitamínic



FRA VALENTÍ SERRA DE MANRESA

El julivert o *givert* (llatí *Petroselinum sativum* i *Petroselinum crispum*; cast., *Perejil*) és una hortalissa esguardada com a un excel·lent vitamínic. Alhora, és una planta estimulants i remineralitzant de l'organisme. En cas d'infeccions urinàries, una infusió d'arrel i fulles de julivert sol ser força efectiva. A més, el julivert és un contraverí força eficaç, especialment per temperar les picades d'alguns insectes. Així mateix, contribueix a fer molt més digeribles o mengívols aquells bolets que podrien ser lleugerament tòxics i ajuda a purificar l'alè. I en la gastronomia, el julivert forma part de les *finas herbes*, puix que serveix per a condimentar adientment el peix, la carn i l'arròs.

El julivert és l'element més destacat de la famosa *picada* de la cuina catalana, efectuada al morter, on es piquen un parell d'all, amb alguns pinyons o avellanes torrades i, sobretot, un manat de julivert. El caputxí fra Jacint de Sarrià l'any 1751, durant el seu sojorn al convent de Vilanova de Cubelles, escriví que "lo julivert és molt bo per las malalties del fetge y desarreglaments de la sang"; àdhuc és també molt apte per a fer col·liris per a la vista. En temps més recents, el botànic Pere Celestí Palau i Ferrer († 1956) remarcà que les fulles del julivert "són un condiment carminatiu que afavoreix l'expulsió del vent dels intestins" i que, aplicades en cataplasma, ajuden a evacuar el pus i són curatives de les nafres.

En la tradició ramadera de Catalunya, ateses les virtuts estimulants del julivert, fou emprat per a promoure la procreació de les ovelles, tal com ho recollí el famós botànic Pius Font i Quer († 1964): "En ganadería se usa el perejil para calentar las ovejas. Se coge cuando está hecho y a punto de echar el vástago florífero; se seca al aire y a la sombra, y cogiendo un manojo se corta de través a pedacitos. Entonces, ya seco, se mezcla a la alfalfa o a la zulla, y se salpica con agua un poco

// El julivert és un excel·lent vitamínic i alhora una planta estimulants i remineralitzant de l'organisme"



© H. Zell

salada. Este pasto calienta las ovejas en todo tiempo del año, y se les echa también a los carneros para que padreen" (veg. *Plantas medicinales*, 344).

Els antics caputxins escriviren que "la decocción de hojas de perejil se emplea para combatir la hidropesía y las irregularidades de la circulación. Las hojas frescas machacadas producen efectos resolutivos en casos de tumores, limpian muy bien las úlceras y provocan la cicatrización" (BHC, *Fondarella*, ff. 44-45).

L'arrel del julivert forma part de les cinc arrels aperitives, al costat de l'api, espàrrec, fonoll i galzeran. Sobre les

virtuts curatives de l'arrel del julivert, en el llunyà segle XII l'experta doctora de l'Església santa Hildegarda de Bingen († 1179) indicà que el julivert s'ha de menjar cru, ja que així gaudeix de més virtut i és molt apte per a alleujar la febre, el mal de gota i àdhuc per a expulsar les pedres del ronyó (cf. *S. Hildegardis abbatissae Opera omnia*, Parisiis 1882, P. L. 197, cols. 1158-1159 "De petroselinum"). A l'article vinent, si Déu vol, vull tractar a propòsit de les propietats gastronòmiques d'algunes plantes nadal·lenques. ■

FRA VALENTÍ SERRA ÉS ARXIVER DELS CAPUTXINS

B D C
BARCELONA DISTRICTE CULTURAL

El circuit cultural als barris

Entrada gratuïta districtecultural.barcelona [f](#) [i](#) [t](#) [@BcnDCultural](#)

OCTUBRE - DESEMBRE 2022



BARCELONA CULTURA

Ajuntament de **Barcelona**







Refrany

De finals de novembre enllà, pren la manta i no la deixis anar!

Observa
Quantes menes de fulles hi ha?



Endevinalles

<p>1</p> <p>Volo sense ales et toco i no em veus parlo sense boca camino sense peus. Qui soc?</p>		<p>2</p> <p>No soc cargol ni bolet i l'aigua em fa sortir; quan plou tot m'estarrufo i quan surt el sol estic pansit. Qui soc?</p>	
	<p>3</p> <p>Passo la vida fent voltes caminant a poc a poc però, per més que camino sempre estic al mateix lloc. Qui soc?</p>		<p>4</p> <p>Xic i petit soc el rei del partit. Qui soc?</p>

1: el vent / 2: el paraigua / 3: el rellotge / 4: el xulet

El dòmino de les paraules. Pista: ens ho mengem
Troba la síl·laba que falta a cada fitxa per poder fer una paraula

AR		CI		PAS		BRO		RA
•	•	•	•	•	•	•	•	•
	DA		RO		BROT		PIT	
QUIL	PE	BLE	VE	À	POR	RÒS	GRONS	TA

FUNDACIÓ USZHEIMER

La nostra intimitat



© Fundació Uszheimer

ROGER BARRUÉ, EDUCADOR SOCIAL

La malaltia de l'Alzheimer entra dintre de les vides de les persones sense fer cap mena de soroll, però amb pas ferm, fins que arriba un moment en què la persona afectada es pot oblidar de menjar o no entendre què està passant al seu voltant. Parlem d'una malaltia que no només afecta la persona que la pateix, sinó també els qui l'envolten, els seus éssers més estimats.

És una malaltia que representa el 70 % de les demències: no només afecta el llenguatge o la memòria, ja que els que la pateixen experimenten una progressiva disminució del control dels impulsos. Tot això crea desconcert i pot provocar frustració per no poder controlar el dia a dia.

Al principi de la malaltia, costa recordar o trobar les paraules adequades, costa recordar noms, hi ha problemes per organitzar-se i es poden perdre objectes sense adonar-se'n. Més endavant, la persona es confon de paraules i això li crea una frustració i ràbia, cosa que pot causar, per exemple, que la persona no vulgui anar al bany.

Una qüestió molt important i a la qual se li dona poca importància se li dona és la sexualitat, que en aquesta societat està tan controlada, amb normes socials, per una educació poc modernitzada i per una cultura

oprimida. La intervenció en el camp de la sexualitat i els efectes de les persones amb Alzheimer i demències es pot dur a terme des de diferents models. Un dels models d'intervenció coneguts considera que només s'ha d'intervenir si hi ha un problema. Un altre model seria el que vol reprimir les conductes sexuals no convenients i tota activitat sexual fora del matrimoni heterosexual (religiós). El tercer model és el que prescriu la necessitat d'activitat sexual en totes les persones que pateixen la malaltia i que hi mostren interès. I per últim, cal respectar la biografia de les persones amb Alzheimer i de les seves parelles, i així decidir sobre la seva vida sexual i amorosa. Des del meu punt de vista, el més adient seria el que respecta les necessitats de la persona i la deixa decidir.

El dubte principal es forma quan la persona afectada d'Alzheimer presenta una disminució de la capacitat de prendre decisions responsables. Un altre gran dificultat és obtenir o mantenir una intimitat amorosa, per les limitacions que pot presentar a l'hora de comunicar-se i establir una connexió emocional amb la parella. Tots aquests obstacles dificulten tenir relacions sexuals, és difícil acceptar les carències de la parella i seguir amb la seqüència d'una o una altra conducta sexual, recordar com es fa o el que s'ha fet. A més a més, el consentiment és també una part que s'ha de tenir en compte, ja que els humans podem i devem prendre decisions lliurement i poder prendre la decisió d'acceptar-les o no, de forma lliure i responsable. En l'àmbit de la sexualitat hauria de ser fàcil acceptar o declinar en qualsevol moment, la dificultat ve quan la parella de la persona malalta no sap a què atènyer-se, perquè pot canviar en qualsevol moment la decisió de la persona.

És important començar a parlar d'aquest tema més tabú, deixar de banda els prejudicis i obrir-nos per tal de poder millorar la qualitat de vida de la persona que pateix la malaltia. Això obriria noves intervencions i fomentaria que hi hagués més informació al respecte, per tal de poder aclarir dubtes que molta gent pot tenir en algun moment de la seva vida. ■

FUNDACIÓ USZHEIMER • Centre de Dia i Unitat de Memòria
Passatge Forasté, 11 • 934 18 65 65 • www.fundaciouzheimer.org

Vuitena Pinzellada Trist retorn

L'any 1940. La gent tornava d'aquell estiu tan llarg i tan trist.

Sorpreses tristes, molt sovint. De Viladrau a Barcelona, tornaven els avis materns.

La magnífica torre que ells havien fet construir estava, per fora, sencera. El jardí feia pena, molta fulla morta per terra. Tot amb aspecte d'abandonament.

L'avi portava les claus a la mà i tremolava davant de la gran porta de ferro del jardí. La gran ceràmica mural de la Mare de Déu de Montserrat encara s'aguantava. Tot molt brut, però estava sencera.

Dintre de la casa tot era ruïnós, brut, trencat. L'avi acaronava la seva butaca i plorava.

A baix, la cuina i les dependències de les minyones també estaven en molt mal estat.

Van sortir plorant i no van tornar mai més. Un veí els va comentar que molts soldats entraven i sortien de casa seva.

L'avi va morir no gaire temps després.

Havien anat a viure al carrer Montsió, a la part baixa de Barcelona, molt lluny de la seva torre.

Va ser enterrat al cementiri de Sarrià, al carrer Doctor Roux, prop del que havia sigut el seu somni.

Jo, ara, passo sovint per on era la torre dels avis.

Em costa molt d'imaginar aquella vida d'abans de la guerra. Ara, en lloc d'aquella mena de palau, hi ha una vintena de pisos de luxe.

Sort que els avis ja no hi són.

MONTSERRAT CORNET



Fotos: © Javier Sardá

■ lluís bragulat ■

can lluis des de 1971

- xarcuteria
- formatges
- embotits d'elaboració pròpia



C/ Pàdua, 105 | canlluis@movistar.es | tel. 93 212 54 48

Segueix-nos a: [f](#) [t](#) www.facebook.com/canlluis.bragulat

Records

El Sant Gervasi dels anys quaranta i cinquanta

Vivències de joventut de Bartomeu Palau

BARTOMEU PALAU

El barri de Sant Gervasi, situat entre l'Eixample, Gràcia, les Corts i Sarrià, ha estat sempre un *barri senyor*. Hom encara recorda el dolç encís dels seus carrers plens de silenci, les seves finques rodejades d'arbredes i de les senyorivoles torres amb tanques plenes de flors.

Quan encara hi havia torres i xalets per Barcelona, el meu barri n'era un bon exponent. Però allò que molta gent no sap és que, dins del barri de Sant Gervasi hi havia un sector no pas senyorial, sinó cent per cent menestral: em refereixo al Camp d'en Galvany. Era el sector comprès entre els carrers de Muntaner i Calvet per un cantó, i la Via Augusta i la Travessera de Gràcia, per l'altre. Per això encara queda en aquest sector alguna caseta de planta baixa i primer pis, tan típiques de la menestralia catalana, o bé cases de pisos velles i de molts anys, avui dia, sortosament, restaurades. Sempre he pensat que el Camp d'en Galvany devia ser com un tascó clavat al cor del senyorivol barri de Sant Gervasi!

El nom d'aquesta petita zona (entitat local menor, que diríem ara!) li venia d'un antic mecenes, el senyor Castelló i Galvany, que havia donat terrenys per a construir-hi el mercat: per això de la plaça de vendre se'n diu *Mercat d'en Galvany*, i a la cantonada dels carrers Amigó i Madrazo hi havia una vaqueria que portava aquest nom. Actualment, hi ha un restaurant, però els amos actuals han conservat el rètol amb una vaca dibuixada.

El carrer Calvet era, durant la Guerra Civil, una riera, i a l'altura de Marià Cubí, baixant a mà dreta, hi havia un refugi on tothom acudia quan el general Franco es dedicava a bombardejar la població civil. Per carrer de Calvet hi passaven molts carros. Recordo un carro ple d'alfals que, tres dies a la setmana, anava de porta a porta per vendre l'alfals a la gent que tenia conills a casa seva. Aquells anys, la gent del Camp d'en Galvany tenia conills, gallines i coloms pels terrats i per les eixides. També passava pel barri el carro del carboner. El carboner tenia la botiga al carrer Madrazo 137, i tenia també dos cavalls: l'un de vell sempre anava xino-xano, i l'altre que corria com un mal esperit. Veure'l córrer, com si es tractés d'un darrer model, era tot un espectacle. Quan la venda de carbons va fer figa, els carboners del barri, els Olivella, van posar un servei de pneumàtics al carrer Calaf, entre Amigó i Santaló, i van passar a ser els senyors Olivella.

La Festa Major

El Camp d'En Galvany celebrava la Festa Major el primer diumenge després de la diada de la Mare de Déu de setembre. Llavors, a Catalunya, era festa el dia 8 de setembre i el diumenge següent començava la nostra Festa Major. Hom guarnia els carrers tal com es feia, i encara es fa, a les barriades de Gràcia i de Sants. La diferència consistia que les festes majors d'aquestes barriades tenien anomenada a tota la rodalia. La gent del centre de la ciutat i també d'altres poblacions properes a Barcelona es traslladaven a veure els seus carrers engalanats. En canvi, la nostra era una Festa Major ben bé només per a la gent del barri, de caràcter casolà i sense les visites dels galants ruixats de brillantina (els *pinxos* o *dandy's*, com se'ls coneixia aleshores).

La Festa Major durava tres o quatre dies: diumenge, dilluns, dimarts i dimecres. El dijous es feia una festa per a la quitxalla amb els típics jocs de trencar l'olla, curses de sacs, etc., i un berenar comunitari de xocolata desfeta que preniem en unes taules quilomètriques col·locades al mig del carrer. Divendres i dissabte eren dies de descans i l'endemà, diumenge, se celebrava la cap-vuitada amb un ball a mitja tarda i una gran traca final. Els carrers més ben guarnits tenien llotges per llogar. Alguns veïns recollien diners tot l'any per poder gaudir d'una

llotja durant la Festa Major, perquè això era un senyal extern de benestar material i harmonia familiar. Entre les dues sessions diàries de ball (el de tarda i el de nit), la quitxalla jugàvem a *la pesta* corrent entre les tarimes i les llotges. ■



Can Galvany el 1938 © Ajuda Suïssa / Ajuntament de Barcelona

Consultorio Psicología

Psicoanálisis

Máster de Clínica en Salud Mental

Trastornos psicósomáticos

- terapia de pareja
- ayuda en el rendimiento escolar

PRIMERA VISITA GRATUITA

c/ Musitu 17-19, 3º 3ª

08023 Barcelona

Teléfonos: 653 622 519 / 93 212 33 44

E.Mail: mtobargibert@gmail.com

[Estación Putxet](#), carrer Balmes

[V15](#), carrer Balmes

Bombons Blasi
XOCOLATERS 1877 ARTESANS

Fabricació ARTESANA i FAMILIAR

BOMBONS BLASI

C/ Alfons XII, 26, 08006 Barcelona - Tel. 93 415 52 79

www.bombonsblasi.cat

WATCHES & DIAMONDS

COMPRA I VENDA DE RELLOTGES I JOIES



www.watchesdiamondsbcn.com

Telèfon 932095525

WhatsApp 609723858

C/ Santaló, 26 08021 Barcelona

De dilluns a divendres de 10:30h a 14:00h (tardes hores concertades)

FERRETERIA

PUBLICITAT:
josepm@diarieljardi.cat
654 04 44 10
Monterols, el Putxet,
el Farró, Galvany,
Turó Park

TELEFONIA MÒBIL

**PASTES ARTESANES
ELIO COSTANZO**
Pastes italianes fresques
del nostre obrador

c/ Teodora Lamadrid, 52-60
(al costat Pg. Sant Gervasi)
Telèfon: 640 366 455 — 934 182 295
Horari: Dijous i divendres de 9.30 a 14 h,
i de 17 a 20 h | Dissabtes 9.30 a 14h

FARMÀCIES

Keerl  **Cadena88**
ferreterias
Ferreteria Keerl
c/ Marià Cubí 42
08006 Barcelona
93 237 32 25
fkeerl@fkeerl.com
www.cadena88.com/keerl

COMPRA D'ANTIGITATS

66 TRIA TENIR-HO TOT I ESTALVIAR SENSE MÉS 99
DISTRIBUÏDOR AUTORIZAT
BitHomeStoTe
TRAVESSERA DE GRÀCIA, 90
08006 - BARCELONA | 603 409 772
MÀSMÒV.L
ESTALVI, SENSE MÉS

ESPORT OCI


FARMÀCIA CABANAS
muntaner 476 - Bcn
www.facebook.com/FarmaciaCabanas
93 201 03 89

LLENCERIA

VACIANDO PISO?
COMPRO ANTIGUO: Ropa, bisuteria, plumas, discos (rock) juguetes, relojes de pulsera y bolsillo, cubiertos /bandejas /candelabros, libros, figuras religiosas, cámaras, mantones, pintura, cosas militares, decoración, objetos diseño de los 60/70s, curiosidades, coleccionismo...
T.653.532.375

RESTAURACIÓ I ALIMENTACIÓ

DIGUE'NS QUE ENS HAS VIST I GAUDIRÀS D'UN 11% DE DESCOMPTE
Deports i Destresa
Passeig Sant Gervasi, 50
Tel. 93 212 46 94
 deportsidestresa Segueix-nos!


FARMÀCIA PALLARÉS
DES DE 1989
Via Augusta, 189, 08021 BCN
Tel. 93 209 27 63
Mòbil 646 59 28 50
info@farmaciapallares.es
  Segueix-nos!
De dilluns a dissabte de 9 a 22 h

FORMACIÓ


Carrer calvet 11, Barcelona
932 023 915
lencieriasras@gmail.com
@RasCorseteria
www.rascorseteria.com

EL PEQUEÑO RUCO

**Menjars casolans
També per emportar**
c/ Maria Auxiliadora, 21
08017 Barcelona
Tel. 93 204 75 01

PSICOLOGIA

SALUT

PUBLICITAT:
enric@diarieljardi.cat
654 04 44 10
la Bonanova, Sarrià,
les Tres Torres, Pedralbes,
Vallvidrera

'19 @ 30 ANIVERSARI
19 CENTRO DE FORMACION
■ ESO/UEC (U. Escolarit. Compartida)
■ PFI (Programes Formació inserció)
■ CAS (Curs d'Accés a Grau Superior)
■ CAM (Curs d'Accés a Grau Mitjà)
■ Estudi Dirigit (Prim., ESO, Batxiller)
c/ Folgueroles, 8-10
tel. 93 418 20 30 / info@19formacion
www.19formacion.com

Il·luis bragulat
can Il·luis des de 1971
**xarcuteria - formatges
embotits d'elaboració pròpia
"50 anys junts"**
c/ Pàdua, 105
08006 Barcelona
Tel. 93 212 54 48
canlluis@xarcuteriabragulat.es

**CONSULTORI ESPECIALITZAT
EN PSICOLOGIA I PSIQUIATRIA**
Dra. Pilar de Azpiazu
Brusi 39, entresol 3a
Atenció telefònica: dilluns,
dimecres i dijous de 16 a 20 h
Tel.: 93 209 67 59
pujol.azpiazu@gmail.com
Per a urgències: 649 852 132
Visites concertades

INSTITUT AUDITIU
salesa
El meu centre auditiu
de Confiança
Ronda de Mitre, 134
Tel. 935 507 920
www.salesa.es    

Anuncia't al directori per menys d'1€ al dia!

Directori de comerç
del districte Sarrià-Sant Gervasi

www.diarieljardi.cat/directori-empreses





**Bosses n'hi ha moltes.
Una bossa personalitzada és única.
Nosaltres te la podem fer.**

Les nostres bosses i motxilles estan fetes a mà a Barcelona, amb una àmplia gamma de colors. Tria la teva combinació!

C/ Bertrán, 3 08023 Barcelona

www.peterandwolfbcn.com